

**التحذير من البدع والخرافات والرسوم الفاسدة
في ضوء الكتاب والسنة الصحيحة (بلغة تلغو)**

ఇంటిలో అధర్య కార్బులు

మరియు వాటి ప్రక్కాశన

కూర్చు

జఫరుల్లాహ్ ఖాన్ నద్వీ

**التحذير من البدع والخرافات والرسوم الفاسدة
في ضوء الكتاب والسنة الصحيحة (بلغة تلغو)**

تأليف

ظفر الله خان الندوي

داعية /جمعية إحياء التراث الإسلامي

فرع الجهراء - الكويت

جمعية إحياء التراث الإسلامي

مركز الهدایة لتوعیة الجالیات - فرع الجهراء - الكويت

Name of The Book : Bid'at-Kar yalu- &
wati park sha lana

Composition By :Zafarullah khan Nadvi

All Rights Reserved

Second Edition :2012

Price :

Copies :

Published by:

Hidaya Guidance Center

Post Box No: 1513

Jahra 01017- Kuwait

Tel:24550481-24552655- 24553655

Fax:24558953- 24552611

Design&Typeset By :Zafarullah khan Nadvi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا وَحَبِيبِنَا مُحَمَّدِ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ... إِمَاءَ بَعْدَ:

﴿كُثُرْتُمْ خَيْرًا أُخْرِجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران: ١١٠

“మానవుల కోసం ఉనికిలోనికి తీసుకురాబడిన శైఖ్ సమాజం మీరు. మీరు మంచి విషయాలకై ఆజ్ఞాపిస్తారు, చెడు నుంచి ఆపుతారు, ఇంకా మీరు అల్లాహ్ ను విశ్వసిస్తారు.”

(సూరతు అల ఇమరాన్:110)

قال رسول صلي الله عليه وسلم : (إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبضُ الْعِلْمَ اِنْتَرَاعًا يَنْتَرِعُهُ مِنَ الْعَبَادِ وَلَكِنْ يَقْبضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ حَتَّىٰ إِذَا لَمْ يُبْقِيْ عَالِمًا اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَّاً فَسَأَلُوا فَاقْفَتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا) رواه البخاري ومسلم ..
ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లేహీ వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:
“నిశ్చయంగా అల్లాహ్ మనముల హృదయాల నుండి జ్ఞానాన్ని తీయడు, కాని జ్ఞానులు (విద్యాంసులు) అంతరించిన కారణంగా జ్ఞానాన్ని తీసుకుంటాడు, ఈ విధంగా ఒక్క జ్ఞానవంతుడు కూడా మిగలడు. అప్పుడు ప్రజలు మూర్ఖుల్ని నాయకులుగా చేసుకుంటారు. వారితో థార్మిక(తీర్పులు) కోరుతారు, వారు తమకు ధర్మజ్ఞానం లేక పోయిన ఫత్వాలు(తీర్పులు) ఇస్తారు. అలా వారు మార్గబ్రఘ్యత్వానికి గురిఅవుతారు, ఇతరులను కూడా మార్గబ్రఘ్యత్వానికి గురిచేస్తారు” (బుఫారీ, ముస్లిం).

بسم الله الرحمن الرحيم

ముఖ్యాడి

నిశ్చయంగా అల్లాహ్ మాత్రమే సర్వ స్తోత్రములకు అర్పణ. పాగడ్డలన్నీ ఆయన కోసమే. ఆయనతోనే మేము క్షమాపణ కోరుతున్నాము. మా హృదయాలలో కలిగే చెడులనుండి, మా పనులలో జరిగే చెడులనుండి అల్లాహ్ శరణు వేడుకుంటున్నాము. అల్లాహ్ ఎవరికి సన్మార్గం చూపుతాడో, వారికి ఎవరూ అపమార్గానికి తీసుకుపోలేరు. మరియు ఆయన ఎవరిషైత్ అపమార్గానికి గురిచేసాడో, వారిని సన్మార్గంపైకి ఎవరూ తీసుకు రాలేరు. అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యాడు లేదు, ఆయన ఒక్కడే, ఆయనకు సాటి ఎవరూ లేరనీ ముహామ్మద్ (సల్లుల్లాహు అలైఫీ వస్తుల్) ఆయన దాసుడు మరియు ఆయన ప్రవక్తనని నేను సాక్ష్యం పలుకుతున్నాను.

ఇస్లాం పూర్వపు కాలం నుండి దేశ విదేశాలలో విస్తరించి ఉన్న జిత్తులత్ కార్యాల, మూడు విశ్వాసాల గురించి ధర్మ గురువులు నేటి అవసరందృష్టి ప్రజలను అప్రమత్తం చేస్తూనే వస్తున్నారు. మరియు వివిధ భాషల్లో వాటి గురించి పుస్తకాలు రచించుకుంటూ వస్తున్నారు. మన దేశంలో వ్యాపించి ఉన్న అనేక జిద్దాలత్ కార్యాల గురించి వివరంగా తెలియజేసే ప్రయత్నం చేసాము. మరియు మన ముస్లిం సోదరులు మోక్షమార్గంగా విశ్వసించి, అనుసరించే సత్యధర్మంలో చౌరబడిన నూతన కల్పితాలను, మూడు నమ్మకాలను, సామాజిక రుగ్మతలను సవరించుకొనుటకు ఇది ఒక చిన్న ప్రయత్నంగా భావిస్తున్నాము. ఇస్లాం ధర్మం పరిరక్షణ విషయంలో అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లుల్లాహు అలైఫీ వస్తుల్) గారు మనపై బాధ్యతను

కూడా విధించారనేది వారి ఆజ్ఞల ద్వారా మనకు తెలుస్తున్నది. అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَايُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَوْهِيْنَ﴾
بِاللَّهِ كُبَّهُ آل عمران: ١١٠

“మానవుల కోసం ఉనికిలోనికి తీసుకురాబడిన ట్రైప్ సమాజం మీరు. మీరు మంచి విషయాలకై ఆజ్ఞాపిస్తారు, చెడు నుంచి ఆపుతారు, ఇంకా మీరు అల్లాహ్ ను విశ్వసిస్తారు.” (సూరతు ఆల ఇమ్రాన్:110)

మహా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అల్లాహు వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَأَيْغِيرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ (رواه مسلم: 70 وابن ماجة: 4013)

“మీలో ఎవరైనా చెడు జరుగుతుండటం చూస్తే దాన్ని చేత్తో ఆపటానికి ప్రయత్నించండి. అంత శక్తి లేకపోతే నోటిపోస్తేనా దాన్ని వారించండి. అది చేయలేకపోతే కనీసం మనసులోపోస్తేనా దానిని చెడుగా భావించండి. ఇది విశ్వాసపు అత్యుల్పాణాయి.” (ముస్లిం:70, ఇబ్రాహిమ్:4013)

“అల్ బిద్దాలతు వ అసరుహస్ సయ్యదు అల్ ఉమ్మై” అనే నేరులో అబూ ఉసామా సులైమాన్ అల్ హిలాలి గారు, “అఫీదతుద్ తోహాద్”, పుస్తకంలో బిద్దాలత్ విధి విధానాల గురించి పేథ్ సాలోహ్ బిన్ ఫాజాన్ అల్ ఫాజాన్ గారు అరబీ భాషలో గ్రంథస్తం చేసారు. ఈ రెండు పుస్తకాల వెలుగులో మేము మీ కొరకు బిద్దాలత్ విధి విధానాల గురించి తెలుగు భాషలో అనువాదం చేసాము.

మరియు ముస్లిం సమాజంలో పెరుగుతున్న నూతన పండుగలు, మూడు నమ్మకాలు, నూతన కార్యాల గురించి, వాటి చెడు ప్రభావం గురించి అప్రమత్తంగా ఉండాలని “ఇస్తాంలో అధర్య కార్యాలు మరియు వాటి ప్రక్కాశన” పేరున ఖుర్బాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసుల ఆధారంగా ఈ పుస్తకాన్ని కూర్చు చేసాము. దాని వలన సమాజంలో ధర్మం పేరుతో జరుపుకునే నూతన కార్యాలు ధర్మమూ లేక అధర్మమూ? అన్న వాస్తవాలు మీకు అట్టే అర్థమైపోతాయి. “వమా అలైనా ఇల్లల్ బలాగుల్ ముబీన్”.

అనేక మంది సోదరులు అనువాద దోషాలను సరిదిద్ది నాకు సహాయం చేసారు. అల్లాహ్ వారందరికి మంచి ప్రతి ఫలాన్ని ప్రసాదించుగాక. మరియు అల్లాహ్ మన అందరికి పిర్క్ మరియు బిద్దాల్ కార్యాల నుండి దూరంచేసి, నిజమైన, ధర్మపరమైన జ్ఞానం మరియు సున్నతులకు అనుగుణంగా విధేయతను పాటించువారిలో చేర్చగాక. మరియు మన అందరికి రుజు మార్గంపై నడుచుకొనే శక్తిని, సద్గుద్దిని ప్రసాదించుగాక, ఆమీన్.

జఫరుల్లాహ్ ఖాన్ నదీయ

తిరుపతి

20/05/2011

విషయ సూచిక	పేజి
1 ఇస్లామీయ విధేయతా విధానం	12
2 మంచి షైఖుకు పిలుపునివ్వడం మరియు చెడుల నుంచి వారించడం విధి	17
3 జిద్దాల్ (నూతన పోకడలు)	21
1 ఇస్లామీయ పరిభాషలో జిద్దాల్ అంటే?	22
2 జిద్దాల్ విధాలు	25
3 ముస్లిం సమాజంలో నూతన వర్గాల పూర్వపరాలు	26
4 ముస్లిం సమాజం నూతన పోకడలకు గురికాబడిన కారణాలు	28
5 ఆరాధన పరంగా జిద్దాల్ రెండు విధాలు	32
4 సమాజంలో ప్రసిద్ధి చెందిన నూతన పోకడలు	35
1 ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లుల్లాహు అల్లహి వస్తాం) జన్మదినం లేక ఆయన పేరుతో సంభందించిన ఇతర అధర్య ఉత్సవాలు	36
2 ప్రత్యేక స్థలాల్లో, ప్రత్యేక వస్తువుల ద్వారా మరియు పుణ్యత్రణల సమాధుల వద్ద శుభాలను (తబరుక్) కాంక్షిస్తూ చేసే ఆరాధనలు	41
3 ధర్య పరంగా ఉన్న ఆరాధనలలో కొన్ని నూతన కార్యాలను జోప్పించి ఆరాధించడం	45

ఇస్తోంలో అధర్య కాద్యాలు	9
5 ముహర్రం నెల వాస్తవికత	52
ముహర్రం నెల విశ్లేషణ	52
ముహర్రం నెలలో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హాహు అలైహి వసల్లం) సాంప్రదాయం	53
అహ్లాబైత్ (ప్రవక్త (స)ఇంటివారి) విశ్లేషణ	55
హజత్ హన్ మరియు హలైన్ (రజియల్లాహు అన్ఫుమూ) విశ్లేషణ	57
కర్బూలా సంఘటన	57
కర్బూలా సంఘటనానంతరం	59
మరణానంతరం భాధను తెలిపే ధర్మ విధానం	62
ఆతిశయల్లటం (హద్దు మీరటం)	63
ముహర్రం నెలలో అధర్య ఆచారాలు	64
6 నెల్లారు రొట్టెల పండుగ	67
7 సఫర్ నెల వాస్తవికత	71
8 ఆఖరి చవోర్రుంబా	73
9 శకునాలు ధర్మ పరిధిలో	75
10 రజబ్ నెల వాస్తవికత	79
11 రజబ్‌కే కుండే	81

ఇస్తోంలో అధర్య కాద్యాలు	10
12 మేరాజున్ నబీ పండుగ	83
13 పవిత్రమైన మేరాజ్ సంఘటన వాస్తవం	85
14 షాబాన్ నెల వాస్తవికత	88
షాబాన్ నెలలో ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫొ వసల్లం)	
సాంప్రదాయం	88
షాబాన్ 15 వ రోజు తరువాత ఉపవాసం పాటించడం	
నిషిద్ధం	89
షాబాన్ 15వ రోజు కొన్ని బిద్దలత్ కార్యాల వాస్తవికత	90
షాబాన్ 15వ రోజు గురించి కొన్ని నిరాధారమైన హదీసులు	92
15 ‘వ్సీలా’ ధర్మ పరిధిలో	94
అధర్యమైన ‘వ్సీలా’	98
16 ఉరుసుల వాస్తవికత	100
దర్గాల అలంకరణ	100
ఉరుస్ ఆచారాలు	101
దర్గాల గురువులు మరియు వారి వాస్తవికత	102
ఇస్లాం ధర్మంలో సమాధుల కట్టడాలు, వాటిషై ముజావర్రుగా కూర్చోవటం నిషిద్ధం	104

ఇస్తోంలో అధర్య కార్యాలు	11
సమాధుల ఆరాధన	105
17 తాపీజా మరియు మంత్రించడం ధర్మ పరిధిలో	109
తాపీజా అర్థం	110
తాపీజాలు (తమీమా) వేసుకోవడం నిషిద్ధం	111
18 మంత్రించడం (రుభా) ధర్మం	114
మంత్రించుటకై కొన్ని సూరాలను మరియు ఆయతులను, దుఱలను చదవడం ధర్మ సాంప్రదాయం	116
19 చేతబడి మరియు ఇంద్రజాలం వాస్తవికత	118
20 మాంత్రికులు మరియు జ్యోతిష్ములు	121
21 సమాజంలో విస్తరించిన కొన్ని బిద్ధాతల్ కార్యాలు	125
22 ఇస్లాం ధర్మానికి సంబంధంలేని కొన్ని పండుగలు ప్రేమికుల రోజు	129
ముస్లింలు వాలెంటైన్స్ డే ఎందుకు చేయకూడదు?	130
ప్రేమంటే ఇదేనా...?	131
అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమంటే...?	134
ఈ నాడు మనం....	135

I - ఇస్లామీయ విధేయతా విధానం

ఇస్లాం ధర్యం మానవునికి పరిపూర్ణమైన జీవన శైలి. దీనిని అల్లాహ్ తన దాసుల కొరకు ప్రత్యేకించి, ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్ాహు అలైఫి వసల్లం) గారిపై అవతరింపజేసి, సర్వమానవాళి కొరకు ఆయనను ఆదర్శంగా ఎన్నుకున్నాడు. కనుక ప్రజలందరూ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్ాహు అలైఫి వసల్లం) గారిని మరియు ఆయన జీవితాన్ని ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి. ఆయనే మనందరికి సర్వ విధాలా ఆదర్శప్రాయముడు. అంటే; ఆయన ప్రవచనాలు, ఆచరణలు, వ్యవహారాలన్నీ ముఖ్యంగా ముస్లింల కొరకు ఆదర్శప్రాయం. అవి ఆరాధనలకు సంబంధించినవైనా, ససామాజిక నియమాలకు సంబంధించినవైనా, ఆర్థికపరమైనవైనా, రాజకీయ సంబంధమైనవైనా వాటిని ముస్లింలు అనుసరించటం అవశ్యం. జీవితపు అన్ని రంగాలలోనూ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్ాహు అలైఫి వసల్లం) వారి సున్నతులు అనుసరణియమైనవి. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿لَقَدْ كَانَ لِكُنُونٍ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَكْبَرُ أَسْوَأُ حَسَنَةٌ لِئَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَمَّا كَيْلَرَا﴾
21: الأحزاب
“నిశ్చయంగా దైవప్రవక్తలో మీ కొరకు అత్యుత్తమ ఆదర్శం ఉంది. అల్లాహ్ పట్ల, అంతిమ దినం పట్ల ఆశ కలిగి ఉండి, అల్లాహ్ను అత్యధికంగా స్కృతించే ప్రతి ఒక్కరి కొరకు.” (సూరతుల్ అహ్�మాబ్:21)

మరియు అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿قُلْ إِنْ كَذَّبُوكُمْ تُحِلُّونَ اللَّهَ فَإِنَّمَا يُحِلُّ لَكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾
31: آل عمران
(ఓ ప్రవక్త!) ఇలా అనంది: “మీకు నిజంగానే అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమ ఉంటే, మీరు నన్ను అనుసరించండి. అల్లాహ్ మిమ్మల్చి ప్రేమిస్తాడు.”

(సూరతు అల ఇమాన్: 31)

మరొకవోట అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿وَمَا أَنْكُمُ أَرَسَوْلُ فَحْدُوهُ وَمَا تَهْكُمُ عَنْهُ فَأَنْهَرُوا﴾ الحشر: ٧
 “దైవప్రవక్త మీకు ఇచ్చిన దాన్ని పుచ్చుకోండి. ఆయన నిషేధించిన వాటి
 జోలికి పోకండి.” (సూరతుల్ హాఫ్రు: 7)

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) తన జాతి ప్రజలకు ధర్మపరంగా
 మరియు పుణ్యపరంగా చేయవలసిన ప్రతి విషయం గురించి తెలియజేసారు.

కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ لَيْسَ
 شَيْءٌ يُفَرِّبُكُمْ مِنَ النَّارِ وَيُبَاعِدُكُمْ عَنِ الْجَنَّةِ إِلَّا وَقَدْ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ، وَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ شَيْءٍ يُدْنِيْكُمْ
 مِنِ الْجَنَّةِ وَيُبَاعِدُكُمْ مِنَ النَّارِ إِلَّا وَقَدْ أَمْرَتُكُمْ بِهِ،....(السلسلة الصحيحة: 2866)

“నిష్పయంగా స్వర్గానికి దగ్గర చేర్చి, నరకానికి దూరం చేసే ఏ ఒక్క
 విషయాన్ని వదలకుండా, వాటన్నిటి గురించి నేను మీకు తెలియజేసాను.
 మరియు నరకానికి దగ్గర చేర్చి, స్వర్గానికి దూరం చేసే ఏ ఒక్క విషయాన్ని
 వదలకుండా, వాటన్నిటి గురించి నేను మీకు హెచ్చరించాను”....

(సిలీసిలతున్ సహీవ్ లిల్ అల్ఖానీ: 2866)

ముస్లింల విధి విధానాల కొరకు ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్
 (సల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) సాంప్రదాయమే అతి ప్రమాణబద్ధకం. ఖుర్జాన్
 మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) ద్వారా ప్రామాణికమైన
 ఆధారాలతో వచ్చిన ఆజ్ఞలన్ని, విధానాలన్ని సంపూర్ణమైన ఇస్లాం ధర్మానికి
 చెందినవి. మిగిలిన పోకడలన్ని ఇస్లాం ధర్మానికి సంబంధించినవి కావు.
 కనుక ఎవరైన ధర్మంగా తలపోసి నూతన విషయాలను, నూతన ఆరాధన
 విధానాలను పాటిస్తే, లేక నిరాధారమైన హదీసులను ధర్మంగా భావించి
 అనుసరిస్తే, అని అధర్మంగా ఎంచబడతాయి.

కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లా) ఇలా హెచ్చరించారు:

إِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهَدِيٰ هَذِيْ مُحَمَّدٌ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاهَا وَكُلُّ
مُحَدَّثَةٍ بِدُنْعَةٍ وَكُلُّ بِدُنْعَةٍ ضَلَالٌ وَكُلُّ ضَلَالٍ فِي النَّارِ... (ابن خزيمة، صحيح الجامع: 1353)
“వాక్యాలలో” అన్నిటికంటే సత్యమైన వాక్యం అల్లాహ్ గ్రంథం(ఖుర్జాన్).

మరియు మార్గాలన్నిటిలోకి అతి ఉత్తమమైన మార్గం ప్రవక్త ముహమ్మద్
(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లా) మార్గం. మరియు ఆచారాలలో అతి చెడు ఆచారం
క్రొత్త ఆచారాలు, మరియు ప్రతి క్రొత్త ఆచారం జిద్దాత్, ప్రతి జిద్దాత్
మార్గాలిహీనమైనది. మరియు ప్రతి మార్గాలిహీనత నరకానికి
తీసుకుపెశ్చతోంది. ... (ఇబ్ను ఖుజ్జిమా, సహీహుల్ జామే:1353).

జిద్దాత్ కార్యాలు సమాజంలో ప్రసిద్ధి చెందుటకు ముఖ్య కారణం
అజ్ఞానం. నూతన పోకడలు, పుణ్యాత్మక పట్ల అతిశయుల్లటం మరియు
ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లా) విధానానికి మించి సత్కార్యాలను
చేయాలనే భావంతో జిద్దాత్ కార్యాలు విస్తరించాయి.

కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లా) అతిశయుల్లటం గురించి
ఇలా హెచ్చరించారు:

وَإِيَّاكُمْ وَأَنْجُلوَ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلُكَ مِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوُّ فِي الدِّينِ (آخر جه النسائي و
البيهقي وأحمد) 215 و 247 (بسنده صحيح ، صحيح ابن ماجة : 3029)

“జాగ్రత్తా! మీరు ధర్మం విషయంలో అతిశయుల్ల (హద్దుమీరి ప్రవర్తించ)
కండి. సిశ్వయంగా శికంటే ముందు జాతులు ధర్మం విషయంలో
అతిశయుల్లటం వల్లనే నాశనమయ్యాయి” (అహ్ంక, ఇబ్నుమాజా:3029).

మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లా) గారు ఇలా హెచ్చరించారు:

الَّتِيْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ التَّصَارِيْ ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ
فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ . (رواه البخاري: 3189)

“మీరు నన్న పాగడబంలో హద్దు మీరకండి, ఎలాగైతే క్రైస్తవులు మర్యాద కుమారుడగు ఈసా(అలైపీస్పులాం) గారి పట్ల హద్దుమిరి పాగడ్లలో ముంచారో! నిశ్చయంగా నేను అల్లాహ్ దాసుడను మాత్రమే. కనుక మీరు నన్న అల్లాహ్ దాసుడు మరియు ఆయన ప్రవక్త అని మాత్రమే అనండి.”

(బుఫారీ: 3189)

కాని విచారకరమైన విషయం ఏమిటంటే? ముహామ్మద్ (సల్లల్ాహు అలైపీ వసల్లం) ఎంత పొచ్చరించినప్పటికీ ముస్లిం సమాజంలోని కొందరు ఈ ‘అతి’కి దూరంగా ఉండలేకపోయారు. యూదలు మరియు క్రైస్తవు సమాజాల వలే ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్ాహు అలైపీ వసల్లం) పేరుతో అనేక రకాల (ప్రవక్తను లేక పుణ్యాత్మకులను మొరపెట్టుకోవటం వంటి) ఆరాధనలు మరియు (మీలాదున్ నబీ, మేరాజున్ నబీ వంటి) ఉత్సవాలు మన ముస్లిం సమాజంలో వ్యాప్తి చెందాయి. మరియు అనేక మంది ప్రజలు జిద్దాల్ కార్యాలు పాటించే గురువులను, ఇమాములను, మరియు పీర్, ముర్ఖులను మూర్ఖంగా అనుసరిస్తున్నారు. మరియు అనేక పోకడలను ధర్మంగా భావించి పాటిస్తున్నారు.

కొంత మంది ముస్లిమేతర సమాజాల్లో వ్యాపించి ఉన్న మూడు నమ్మకాలకు, దేశ విదేశాలలో ముస్లిమేతరులు పాటించే కొన్ని విధానాలకు అనుగుణంగా అనుసరించటం పరిపాటయ్యాంది. మరియు అనేక మంది ముస్లిములు సమాజంలో పెరుగుతున్న దుష్యతి మోజాలో పడి అధర్మ విధానాలను కూడా ధర్మంగానే పాటిస్తున్నారు.

అలాంటి వారిని అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్ాహు అలైపీ వసల్లం) గారి విధేయతను పాటించమని కోరితే వారి వితండవాదం ఎలా ఉంటుందో ఖుర్జాన్ లో వర్ణించడం జరిగింది:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَسَاءَلُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَيْهِ الرَّسُولُ قَاتُلُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَيْنِيهِ إِبَاهَةً نَّا أَوْنَ
كَانَ إِبَاهَةُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٤﴾ يَكُبَّلُهَا الَّذِينَ أَمْتَأْعَيْتُمُ أَنفُسَكُمْ لَا يَضْرِبُكُمْ مَنْ
ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمُ إِلَيْهِ اللَّهُ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَيْتُكُمْ بِمَا كُتُبْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾
المائدة: ١٠٤ - ١٠٥

“అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన ఆదేశాల వైపుకు, ప్రవక్త వైపుకు రండి” అని వారితో అన్నప్పుడు, ‘మా తాత ముత్తాతలు అవలంభిస్తూ ఉండగా మేము చూసిన విధానమే మాకు చాలు’ అని వారంటారు. ఏమిటి? వారి తాతముత్తాతలకు ఏమి తెలియకపోయినప్పటికీ, వారు సన్నార్గంలో నడవనప్పటికీ విరు వాళ్లనే అనుసరిస్తారా? – ఓ విష్ణుసించిన వారలారా! మీరు తీ గురించి జాగ్రత్త పడండి. మీరు గనుక సన్నార్గంలో నడుస్తునట్టయితే దారి తప్పినవారు మీకు ఎలాంటి నష్టం కలిగించజాలరు. మీరంతా అల్లాహ్ వద్దకే మరలి పోవలసి ఉంది. అప్పుడు ఆయన మీరు చేసిన కర్మలన్చిటిసి మీకు తెలుపుతాడు.(సూరతుల్ మాయిదా: 104-105)

నిజమైన ధర్మానికి అనుగుణంగా అనుసరించకుండా ప్రజలు విముఖత చూపితే, ఇస్లాం ధర్మానికి వాటిల్లే నష్టం ఏమిలేదు. నష్టమేది ప్రజలే. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَنْعَكِ حُدُودُهُ يُنْذَلِهُ نَارًا خَلِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ أَنْهِيٌتٌ ﴿١٤﴾ النساء: ١٤

మరియు “ఎవడైతే అల్లాహ్కు మరియు ఆయన ప్రవక్తకు అవిధేయుడై ఆయన నియమాలను ఉల్లంఘిస్తాడో! అలాంటివాడు నరకాగ్నిలోకి తోయబడుతాడు, అందులో అతడు శాశ్వతంగా ఉంటాడు. మరియు అతనికి అవమానకరమైన శిక్ష ఉంటుంది.” (సూరతున్ నిసా:14)

2- మంచి వైపుకు పిలుపునివ్వడం మరియు చెడుల నుంచి వారించడం విధి

మానవత్వం గల కలిగిన ప్రతి మనిషి మంచిని బోధించాలి మరియు చెడు నుండి హాచ్చరించాలి. మన సమాజంలో అనేక మంది చెడు గురించి చెప్పాలన్నా లేక ఎత్తి చూపాలన్నా మనకెందుకులే అన్న భావంతో తప్పుకుం టారు. లేదా ఎవరు ఎలా పోయినా మనకెందుకులే అని నడుచుకుంటారు. చివరికి ఆ చెడు ప్రభావం మొత్తం సమాజంపై పడుతుంది.

ధర్య పరంగా ఉన్న విషయాలను బోధించడం మహా పుణ్య కార్యం. అలాగే ధర్యానికి వ్యతిరేకంగా ఉన్న పిర్కు మరియు జిద్దాలత్ కార్యాలకు పాల్పడకుండా ప్రజలను అప్రమత్తం చేయడం కూడా పుణ్య ప్రదమే. ఎందుకంటే? పిర్కు మరియు జిద్దాలత్ కార్యాలు మన విశ్వాస జీవితాన్ని మరియు మన పుణ్యాలన్ని నాశనం చేస్తాయి. వాటి కారణంగా ప్రజలు నరకాసికి ఆహాతి అవుతారు. కనుక ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُنْذَنَ إِلَيْ الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُذْنِكَ مُمْ

الْمُفْلِحُونَ ﴾ ١٠٤ ﴾ آل عمران: 104 ﴾

“మేలు వైపుకు పిలిచే, మంచిని చెయ్యమని ఆశ్చర్యపించే, చెడుల నుంచి వారించే ఒక వర్గం మీలో ఉండాలి. ఈ పనిని చేసి వారే సాఫల్యాన్ని పొందుతారు.” (సూరతు ఆల ఇమ్రాన్:104)

హజత్ హజైఫా జిన్ అల్ యమాన్(రజియల్లాహు అస్స) గారు ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అల్లైహి వసల్లం) గారితో చెడుల గురించి అడిగి తెలుసుకొని వాటికి దూరంగా ఉండేవారు. కనుక ఆయన ఇలా తెలియజేసారు:

كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ وَكُثُرَتْ أَسْأَلَةُ عَنِ الشَّرِّ
مَحَافَةً أَنْ يُدْرِكَنِي. (رواه البخاري: 3338)

ప్రజలు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అల్లైహి వసల్లం) గారితో మంచి విషయాల గురించి అడిగేవారు. కాని నేను ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అల్లైహి వసల్లం) గారితో “చెడు విషయాల గురించి అడిగి తెలుసుకొనేవాడిని. ఎక్కడ నేను చెడు విషయాలకు గురికాబడతాననే భయంతో అలా చేసేవాళ్ళి.”

(బుఖారీ:3338)

ఆరాధనలకై ‘సున్నత్’, విషయాల పట్ల అవగాహన కలిగి ఉండటం ఎంత ముఖ్యమో, బిత్తాలత్ విషయాల పట్ల జ్ఞానవంతులుగా ఉండటం కూడా అంతే ముఖ్యం. ఎలాగైతే తోహర్ గురించి జ్ఞానం కలిగి ఉండటం ముఖ్యమో, షిర్క్ గురించిన జ్ఞానం కలిగి ఉండటం కూడా అంతే ముఖ్యం.

కనుక అల్లాహ్ ప్రవక్తలను అవతరింపజేసిన ముఖ్య కారణాన్ని ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّغْوَتِ وَمَوْرِثَتِ بِاللَّهِ فَقَدِ أَسْتَمْسَكَ بِالْعَرْوَةِ الْوُتْقَ لَا أَنْصَامَ مَلَّا وَلَّا
بَيْعٌ عَلَيْهِ ﴾ ٢٥٦﴾ الْبَقْرَةُ :

“కనుక ఎవరయితే వేరితర ఆరాధ్యలను (తాగూత్తను) తిరస్కరించి అల్లాహ్ను మాత్రమే విశ్వాస్తురో వారు దృఢమైన కడియాన్ని పట్టుకున్నారు. అది ఎన్నటికి తెగదు. అల్లాహ్ సర్వం వినేవాడు, సర్వం చూసివాడు.” (సూరతుల్ బఫరా:256)

ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరయితే ‘లా ఇలాహా ఇల్లాహ్’ అని చెప్పి, తరువాత అల్లాహ్ ను మినహో ఇతర ఆరాధ్యలను తిరస్కరిస్తారో, అతని ధనం, అతని రక్తం (**ప్రాణం**) సురక్షితం. మరియు అతని లెక్కాచారం అల్లాహ్ అధీనంలో ఉంటుంది.” (ముస్లిం).

ఖుర్జాన్ ఆయతులోను మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) ప్రవచనం ద్వారా స్పష్టమయ్యేదేమంటే? మనిషి అల్లాహ్ ను విశ్వసించిన తరువాత విధ్యాత్రేవాలను తిరస్కరించాలి. అదే విధంగా మనం ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) సాంప్రదాయాలను తెలుసుకున్న తరువాత బిద్దాల్ కార్యాల అనుసరణ నుండి అప్రమత్తంగా ఉండవలసిన బాధ్యత కూడా మనపైనే ఉంది. కనుక ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“మీరు నా ‘సున్నత్’ను ఖచ్చితంగా పాటించండి, మరియు రుజ్జ మార్గంపై నడుచుకున్న ‘ఖులఫావర్ రాఫిదూన్’, మార్గాన్ని పాటించండి. అదే మార్గంపై స్థిరంగా ఉండండి. మరియు ధర్మంలో బిద్దాల్ ఆచారాలకు పాల్పడకండి. నిశ్చయంగా ప్రతి బిద్దాల్ మార్గవిహీనమైనది.”

(అబూదావూద్:4607, తిర్మీజీ:2676, ఇబ్నుమాజా:114, అహ్మద్)

ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “విశ్వాసం (ధర్మం) అపరిచిత పరిస్థితుల్లో ప్రారంభమయింది. తిరిగి ఆ అపరిచిత పరిస్థితికే పునరావృతమవుతాది. ఆ నాటి అపరిచితులకు శుభవార్త!” అని అన్నారు. వారెవరూ అని ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) గారిని కొందరు అడిగారు. దానికి ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం):

“నా తరువాత ప్రజలు చెరిపివేసిన నా సాంప్రదాయాన్ని పునరుద్ధరించేవారు”

అని అన్నారు. (సిలీసిలతున్ సహిహ్:1273)

ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైఫ్ వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

مَنْ رَأَىٰ مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَغِيرْهُ إِبَّدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلْسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَقِلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَافُ الْبَيْانِ (رواه مسلم: 70)

“మీలో ఎవరైనా చెడు జరుగుతుండటం చూస్తే దాన్ని చేత్తే ఆపటానికి ప్రయత్నించండి. అంత శక్తి లేకపోతే నోటిటోవైనా దాన్ని వారించండి. అది చేయలేకపోతే కనీసం మనసులోవైనా దానిని చెడుగా భావించండి. ఇది విశ్వాసపు అతి బలహీన స్థాయి.” (ముస్లిం:70)

అంటే; ప్రవక్త యొక్క ఆదేశాల ప్రకారం ఇర్కు, మరియు బిద్దలత్ వంటి అధర్య కార్యాల గురించి ప్రజలను నిత్యం అప్రమత్తం చేస్తూనే ఉండాలి. ప్రజలు చెరిపివేసిన ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైఫ్ వసల్లం) సాంప్రదాయాన్ని ఖుర్బాన్, ప్రామాణికమైన హద్దినుల ఆధారంగా బోధిస్తూనే ఉండాలి. ఎవరు ఎన్ని విధాల అటంకాలు సృష్టించినా, ఎన్ని విధాలుగా బాధించినా వారితో భయపడి తమ ధర్మ కర్తృవ్యాస్ని నిర్వహించడం మానుకోరాదు.

ఎందుకంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైఫ్ వసల్లం) ఇలా తెలియజేసారు:
إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوُا مُنْكَرًا فَلَمْ يُغَيِّرُوهُ ، يُوْشِكُ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ (رواه أحمد، ابن ماجه، والترمذني: 2168 - أبو داود: 4338)

“చెడు జరుగుతున్నప్పుడు ప్రజలు చూస్తే చూడనట్లుగా వ్యవహరిస్తే, దాన్ని సంస్కరించే ప్రయత్నం చేయకపోతే అల్లాహ్ వారిని తన శిక్షకు గురిచేసే సమయం దగ్గర పడిందనుకోండి.”

(ముస్లుద్ అహ్మద్, తిర్మిజీ:2168, అబూదావూద్:4338)

3- బిద్దాల్త్ (నూతన పోకడలు)

అరబీ నిఘంటువులో ‘బిద్దాల్త్’ వదానికి రెండు అర్థాలున్నాయి.

1, ఎన్నడులేని ఒక విషయం క్రొత్తగా ఉనికిలోకి రావడం. “ఖుల్ మాకున్తు బిద్దాల్న మినర్ రుసులీ” (వారితో ఇలా అను: “నేను మొట్టమొదటి ప్రవక్తనేమి కాను.”) (సూరతుల్ అహోభాషః:9)

అంటే; అల్లాహ్ వైపునుండి క్రొత్తగా పంపబడిన ప్రవక్తనేమి కాను. ఎలాగైతే ఇంతకముందు ప్రవక్తల పరంపర ఉన్నదో, అలాగే నేను కూడ పంపబడిన ఒక ప్రవక్త అనే విషయాన్ని తెలియజేశారు.

ఒకవ్యక్తి ముందులేని విషయాన్ని క్రొత్తగా ప్రారంభించినట్లయితే; దానిని “ఇబ్దా” అంటారు. అంటే; క్రొత్తగా ప్రారంభించాడు, మొట్టమొదటిగా చేసాడు. కనుక అల్లాహ్ ఈ భూమ్యకాశాల గురించి ఇలా తెలియజేసాడు: “బదీవ్స్ సమావాతి వల్ అర్ది” (ఆయనే ఆకాశాలనూ మరియు భూమినీ ఏ నమూనా లేకుండా ఆరంభించినవాడు)

(అల్బఫరా:117)

2, రెండవ అర్థం: అలసట, సీరసం, తగ్గటం అనే అర్థాలున్నాయి. అరబ్బులో ఒంటే అలసిపోయి కూర్చునప్పుడు “అబ్బాలతీల్ ఇజిలు” అని అంటారు.

1-ఇస్తోమీయ పరిభాషలో జిద్దాలత్ అంటే?

ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) కాలంలో ఉపమానం లేని క్రొత్తగా దేసిషైనా కల్పించుకొని ధర్యంగా భావించి, ఆచరిస్తే వాటిని ‘జిద్దాలత్’ కార్యాలు అంటారు.

మరియు అనుకున్న ఒక కార్యాన్ని ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులలో దాని ఆధారం లేనప్పటికీ పుణ్యంగా భావించి, భక్తితో ఆచరించే విషయాన్ని కూడా ‘జిద్దాలత్’ అంటారు.

ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) సూచించని మరియు ఆయన పాటించని కార్యాలను మనంతట మనమే (ధర్య గురువులు, ఇమాములు, ముఫ్తీలు, లేక ఇతరులు) ఆవిష్కరించుకుంటూ చేసే నూతన కార్యాలు. అవి మంచి కార్యాలైనా సరే, లేక చెడు కార్యాలైన సరే ‘జిద్దాలత్’ ఆచారాలుగా పరగణించబడతాయి.

కొంత మంది ధర్య గురువులు ‘జిద్దాలత్’ అనే పదానికి పలు అర్థాలను తెలియజేశారు. వాటిలో కొన్ని ఇలా ఉన్నాయి:

1, ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) మరణించిన తరువాత వచ్చిన ప్రతి కల్పితాచారాన్ని అది మంచిదైనా లేక చెడ్డదైన ‘జిద్దాలత్’, అంటారు.

2, ఇమామ్ షైఖులూ(రూతుల్లాహి అలైహి) గారు ఇలా తెలియజేశారు: “‘జిద్దాలత్’ రెండు రకాలు; ఒకటేమో ప్రశంసనియమైనది, మరొకటేమో నిందించదగినది.”

1-ఎదైతే సున్నత్ కు అనుగుణంగా ఉందో అది ప్రశంసమైనది.

2-ఎదైతే సున్నత్ కు విరుద్ధంగా ఉంటుందో, అది నిందించదగినది.

3, అల్లామా ఇబ్రహిమ్ అబ్డుల్ సల్మాన్(రహ్మానుల్లాహీ అలైఫీ)ఇలా తెలియజేసారు:

“ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) పవిత్ర కాలంలో లేనటువంటి క్రొత్త కార్యాన్ని ‘జద్దాత్త’ అంటారు.”

4, ఇమామ్ షైతిబీ(రహ్మానుల్లాహీ అలైఫీ) ఇలా తెలియజేసారు:

“ధర్యంలో ఉన్న కార్యానికి పోలినటువంటి ఒక నూతన కార్యాన్ని పాటించి మరింత దైవప్రసన్నత పాందాలని ఆశించి చేసే ఆరాధనలను ‘జద్దాత్త’ అని అంటారు. (జద్దాతే ఖుబూర్, అఫ్ఫసామ్ వ అహోకామ్: ఉర్కా: 11-13).

కొందరు ముస్లిం ప్రజలు హజుత్ ఉమర్(రజియల్లాహు అన్న) గారు తన భిలాఫత్ కాలంలో తరాఫీహ్ నమాజ్ ను సామూహికంగా ప్రారంభించి, ఇది “సిమతిల్ జద్దాత్తు” (ఎంతో మేలైన శుభారంభం) అని ప్రకటించిన విషయాన్ని ఆధారంగా చూపించి జద్దాత్త కార్యాలను సమర్థించే ప్రయత్నం చేస్తారు. అయినా వారి వాదన సరికాదు. ఎందుకంటే? ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) కాలంలో తరాఫీహ్ నమాజ్ ను ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) సామూహికంగా రమజాన్ మాసం 23వ, 25వ, 27వ రోజు రాత్రుల్లో చేయించారు. ఆ తరువాత హజుత్ ఉమర్ (రజియల్లాహు అన్న) తన భిలాఫత్ కాలంలో దాన్ని సామూహికంగా నెరవేర్చే పద్ధతిగా పునరుద్ధరించారు. మరియు హజుత్ కాబ్ మరియు హజుత్ తమీమ్ దారీ (రజియల్లాహు అన్న) లను ఇమాములుగా నియమించి పదకొండు రకాతులు తరాఫీహ్ నమాజ్ చేయించమని హజుత్ ఉమర్(రజియల్లాహు అన్న)గారు ఆదేశించారు.

(మోతా ఇమామ్ మాలిక్ 1/155, మరియు సహ్వారు అల్యాసీ).

వాస్తవంగా పిటికి ఇస్తోం ధర్యంలో ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫిా వసల్లం) మూడు రోజుల పాటు సామూహికంగా ‘తరాఫీహ నమాజ్’ చేసినట్లు ఆధారాలున్నాయి. అలాగే సహబాలు చిన్న చిన్న తెగలుగా చేరి సామూహికంగా “తరాఫీహ నమాజ్” ఆచరించేవారు. మరియు ఎనరికి వారే ఇమామ్ లేకుండానే చదివినట్లు కూడా ఆధారాలున్నాయి. కాబట్టి అని నూతన పోకడలు, కల్పిత ఆచారాల భావనలోకి రావు. హజత్ ఉమర్ జిన్ ఖత్రీ (రజియల్లాహు అన్న) చేసిన తరాఫీహాల ప్రకటన “సిమతిల్ జిద్దాతు” అనే పదాల విషయంలో ఆయన ఉద్దేశ్యం పూర్తిగా భాష పరమైనదేకాని ధర్య సంబంధమైనది కాదు. అంటే ధర్యంలో నూతన కల్పితాలకు చోటివ్యాలనేదీ ఆయన ఉద్దేశ్యం కాదు.

అలాగే కొందరు దివ్యభూర్జాన్నను ఒక గ్రంథరూపంలో జమచేయటం, అలాగే ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హు అలైఫిా వసల్లం) గారి హదీసులను గ్రంథాల రూపంలో జమచేయటం కూడా నూతన కార్యాలుగా భావిస్తారు. కానీ అలాంటివారు ప్రవక్త(సల్లల్హు అలైఫిా వసల్లం) గారి జీవిత చరిత్రను మరియు సహబాల జీవిత చరిత్రను అధ్యాయం చేస్తే, ప్రవక్త (సల్లల్హు అలైఫిా వసల్లం) కాలంలోనే ప్రాయబడిన విభిన్న పత్రాలను జమచేసి గ్రంథరూపంలో భద్రపరచిన ఆధారాలు పూర్తిగా లభిస్తాయి.

కనుక తరాఫీహ నమాజ్ లేక ఖుర్జాన్ హదీసుల గ్రంథస్తం వంటి కార్యాలు క్రొత్త కార్యాలతో పోల్చడం అవివేకంతో కూడుకున్న విషయం మాత్రమే. మరియు బిద్దాతులు తమ బిద్దాతు కార్యాలను సమర్థించుకొనుటకు అలాంటి ఆధారాలతో పోల్చడం మూర్ఖత్వం.

2- జిద్దాత్ విధాలు

జిద్దాత్ లను రెండు విధాలుగా చేసి వాటి వాస్తవాన్ని తెలుసుకుండాము.

ఒకటి: ఆమోదయోగ్యమైనది. రెండవది: నిషిద్ధమైనది.

ఒకటి ఆమోదయోగ్యమైనది: మన జీవన విధానాలలో క్రొత్తగా అనేక మార్పులు చేర్చులు చోటు చేసుకుంటూ ఉండటం. అని ఆమోదయోగ్యమైనవి. **ఉదాహరణకు:** విజ్ఞాన శాస్త్రం, పలు విధములైన కట్టడాలు మరియు నూతన సార్వరీలు విభిన్న రూపాలలో ప్రసిద్ధి చెందటం, అని ప్రకృతి మార్పులకు సంభందించినవి.

రెండవది నిషిద్ధమైనది: ఇస్లాం ధర్మంలో నూతన ఆచారాలను కల్పించటం. అని నిషేధించబడినవి.

ఎందుకంటే? ఇస్లాం ధర్మం యొక్క మూల సూత్రం ‘తౌఫీఫీ’ అంటే; ఎలాంటి పొచ్చుతగ్గలు చేయకుండా యథాతథంగా ఇస్లాం ఆదేశాల మేరకు కట్టబడి ఉండటం. కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవైనా ఈ ధర్మంలో లేని క్రొత్త విషయాన్ని ప్రవేశపెడితే అది త్రైసిపుచ్చదగినది” (బుఫారీ:2499, ముస్లిం:3242).

అల్లాహు ఇలా తెలియజేశాడు: “మరియు మీకు ప్రవక్త ఇచ్చిన దానిని తీసుకోండి మరియు అతను మీకు నిషేధించిన దానికి దూరంగా ఉండండి.” (సూరతుల్ హాఫ్ిజు:7)

అందుకని ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) ఆదేశాలను, విధానాలను ఎవరైతే యథాతథంగా ఆచరిస్తారో, వారు అల్లాహు విధేయతను పాటించినట్టే. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) గారి విధేయతను పాటించనివారు వాస్తవంగా వారే అల్లాహుకు అనిధేయులు.

3-ముస్లిం సమాజంలో నూతన వర్గాల పూర్వపరాలు

పీఘుల్ ఇస్లాం ఇమామ్ ఇబ్రహిమ్ తైఖియా(రహ్మానుల్లాహీ అలైఫీ) గారు ఇలా తెలియజేశారు: “బిద్జాల్ కార్యాలకు సంబంధించిన అనేక ఆరాధనలు మరియు వాటి గురించిన విద్యాబోధనలు ‘ఖులఫావర్ రాషిదున్’ చినరి కాలంలో చోరబడ్డాయి” కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైఫీ వసల్లం) దానిని ఇలా పోచురించారు:

وَمَنْ يَعْشُ مِنْكُمْ فَسَيَرِى أَخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِمَا عَرَفْتُمْ مِنْ سُنْتِي وَسَنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيَّينَ (السلسلة الصحيحة: 937) أخرجه أحمد و عنه الحاكم و سند له صحيح و ابن ماجه

“మీలో ఎవరైనా నా తదనంతరం బ్రతికి ఉంటే, త్వరలోనే అతను ఎన్నో విభేదాలు చూస్తాడు. కనుక (అలాంటి సంక్షోభ పరిస్థితుల్లో) మీరు తెలుసుకున్న నా సాంప్రదాయాన్ని, సన్మానం పొందిన సజ్జనులైన ఖలీఫాల సాంప్రదాయాన్ని అనుసరించాలి.”.....

(అహ్మద్, హకిమ్, ఇబ్రహిమ్ మాజా, సిల్సిలతున్ సహిహో:937).

మొట్టమొదట విభేదాలకు గురికాబడి ప్రారంభమైన నూతన వర్గాలు ‘ఖదియ్, మర్జియ్’ (విశ్వాసం చాలు ఆచారాలు అనవసరం అనేవారు) ప్రియా మరియు ఖవరిజ్ మొదలగు వర్గాలు హీజి రెండవ శతాబ్దములో బహిర్గతమయ్యాయి. ఆ కాలంలోనే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైఫీ వసల్లం) అనుచరులు అనేక విధాలుగా ఆ వర్గాలను నిరోధించారు. ఆ తరువాత ‘మోతజిలా’ అనే వర్గం బహిర్గతమయ్యాంది. అలాగే తనవ్వున్, (నూఫీల) సమాధుల కట్టడాలు, నూతన పండుగలు కల్పించబడ్డాయి. అలాగే కాలాన్ని బట్టి, మనుషుల ఆలోచనలను బట్టి,

ఇస్తాం ధర్మంలో లేని అనేక నూతన కల్పితాలు వెలుగులోకి వచ్చాయి. మరియు రోజు రోజుకి పుణ్యకార్యాలు అంటూ కొత్త ఆచారాలు మన సమాజంలో వెలువడుతూనే ఉన్నాయి. దాని వలన ప్రజలు ఇస్తామీయ నిజ మార్గం నుండి తప్పిపోయి మార్గభ్రష్టత్వానికి గురికాబడుతున్నారు.

నీ ప్రదేశాల్లో ఇస్తాం ధర్మం ప్రసిద్ధి చెందుటకే కారణమయ్యాయో అవే ప్రదేశాలు (**మక్కా, మదీనా మినహ-** బస్రా మరియు కూఫా సిరియా మరియు ఖురాసాన్) జిద్దాల్ కార్యాలు ప్రసిద్ధి చెందుటకే దోషాదవడ్డాయి. అంటే; కూఫాలో షియా, ముర్జియా అనే వర్గాలు ప్రసిద్ధి చెందినాయి. బస్రా నుండి ఖుద్దియా, మోతజీలా వర్గాలు ఉనికిలోకి వచ్చాయి. నాసిజియా మరియు ఖుద్దియా వర్గాలకు సిరియా దేశం కంచుకోటగా మారింది. మరియు ఖురాసాన్ దేశము చుట్టూప్రకృత నుండి జహీయా అనే వర్గం పుట్టుకొచ్చింది. ఇలా కొత్త కొత్త వర్గాలుగా వ్యాపించి అనేక అధర్మమైన, అర్థరహితమైన నూతన ఆరాధనలు, మూడు నమ్రకాలు ప్రపంచంమంతట విస్తరించాయి.

4-ముస్లిం సమాజం నూతన కల్పితాలకు గురికాబడిన కారణాలు:

ధర్మంపట్ల అజ్ఞానం, తమ మనోవాంఘలను అనుసరించటం, తమ కుటుంబికుల ఆచారాలకు, అభిప్రాయాలకు కట్టబడి, మూర్ఖత్వంతో అవిశ్వాసుల (**కుఫ్ఫార్**) విధానాలను అనుసరించడం వలన ముస్లిం సమాజం ఇస్లామీయ రుజు మార్గాన్ని తప్పి, అధర్మైన మార్గాలకు గురికాబడింది.

1- ఇస్లామీయ ధర్మ అవగాహన రాహిత్యం:

రోజులు గడిచేకొద్ది ప్రజలలో ధర్మజ్ఞానం తగ్గుతున్నది. మరియు పట్టుదలగా సత్యాలసత్యాలను భోదించే ధర్మ గురువులు తగ్గుతున్నారు. అది ఎలా అంటే? ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుబ్రాహ్మణ అల్లైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَتَنَزَّلُ عَلَمَ مِنْ النَّاسِ إِنْتَرَاعًا وَلَكِنْ يَقْبُضُ الْعَلَمَاءَ فَيَرْفَعُ الْعِلْمَ مَعَهُمْ وَيَقْبِي فِي النَّاسِ رُءُوسًا جُهَّالًا يُفْتَنُهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَيُضْلُّونَ وَيُضْلَلُونَ (رواه البخاري)
وَمُسْلِم: 4829

“నిశ్చయంగా అల్లహ్, మనుషుల (**హృదయాల**)నుండి జ్ఞానాన్ని తీయడు, కాని జ్ఞానులు (విద్యాంసులు) అంతరించిన కారణంగా జ్ఞానాన్ని తీసుకుంటాడు, ఈ విధంగా ఒక్క జ్ఞానవంతుడు కూడా ఏగలడు. అప్పుడు ప్రజలు మూర్ఖుల్ని నాయకులుగా చేసుకుంటారు. వారితో థార్కి(తీర్పులు) కోరుతారు, వారు తమకు ధర్మజ్ఞానం లేక పోయిన ఫత్వాలు(తీర్పులు) ఇస్తారు. అలా వారు మార్గబ్రహ్మత్వానికి గురిలపుతారు, ఇతరులను కూడా మార్గబ్రహ్మత్వానికి గురిచేస్తారు” (బఖారీ, ముస్లిం:4829).

ఇస్లాం ధర్మంలో లేనటువంటి నూతన కార్యాలను నిర్మాలించాలంటే ఖుర్జాన్ మరియు ప్రమాణికమైన హదీసుల విద్యాంసుల (సత్యవంతులైన ఉంచాల) వల్లనే జరుగుతుంది. అలాంటి విద్యాంసులు సమాజంలో

లేరంటే నూతన కార్యాలకు, మార్గభ్రష్టతావినికి నియత్రించడం క్షుకార్య మైనదే అని భావించాలి.

2, తమ మనోవాంఘల అనుసరణ వలన:

కొంత మంది ప్రజలు ఖుర్బాన్ మరియు నిజమైన హదీసులకు విరుద్ధంగా తమ మనోవాంఘలను అనుసరిస్తారు. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِبُوْ لَكَ فَآعْلَمُ أَنَّمَا يَنْبَغِيُونَ أَهْوَاهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِنْ أَنْجَحِ هَوَانَهُ بِغَيْرِ هُدَىٰ
مِنْ أَللَّهِ﴾ القصص: ٥٠

“వారు నీకు ఎలాంటి సమాధానం ఇవ్వకపోతే, వారు కేవలం తమ కోరికలను అనుసరిస్తున్నారని తెలుసుకో! మరియు అల్లాహ్ మార్గదర్శకత్వాన్ని విడిచి కేవలం తన కోరికలను అనుసరించే వానికంటే ఎక్కువ మార్గభ్రష్టము ఎవడు?” (సూరతుల్ ఖస్సు: 50)

మరొక చోట అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿أَرَمَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهًا هَوَانَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَحَمَّ عَلَىٰ مَنْعِهِ وَقَلِيلٌ
وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غَشْوَةً
فَمَنْ يَبْدِي وَمَنْ يَعْدِي أَللَّهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ ٢٣﴾ الجاثية: ٢٣

“తన మనోవాంఘలను తన దైవంగా చేసుకున్న వానిని నీవు చూసావా? మరియు అతడు జ్ఞానవంతుడు అయినప్పటికీ, అల్లాహ్, అతనిని మార్గభ్రష్టత్వంలో వదిలాడు. మరియు అతని చెవుల మీద మరియు అతని హృదయం మీద ముద్ర పేశాడు మరియు అతని కళ్ళ మీద తెరపేశాడు. ఇక అల్లాహ్ తప్ప అతనికి మార్గదర్శకత్వం చేసేవాడెవడున్నాడు? ఇది మీరు గ్రహించలేరా?” (సూరతుల్ జాసియహ: 23)

3, పెద్దల ఆచారాలకు, తమ అభిప్రాయాలకు కట్టబడి అనుసరించాలనే
కోరిక:

మూర్ఖంగా తమ అభిప్రాయాలకు లేక పెద్దల ఆచారాలకు కట్టబడి
ఉండాలనుకున్న వారికి, ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులను
అధారాలుగా చూపించినా, వాటిన నమ్మరు మరియు అనుసరించరు.
అలాంటి వారి గురించి అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: ‘‘మరియు వారితో
‘అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన(ఆదేశాలను) అనుసరించండి’ అని
అన్నప్పుడు. వారు: ‘అలాకాదు, మేము మా తండ్రి తాతులు
అవలంభిస్తూ వచ్చిన పద్ధతినే అనుసరిస్తాము’ అని సమాధానమిస్తారు”.

(సూర్యతుల్ బఖరా:170)

సమాధులను ఆరాధించేవారు, సూఫీలు, ఇమాముల వేర్లమైన వర్గాలుగా
ఏర్పడ్డ వారి స్థితి ఇలాగే ఉంటుంది. వారిని ఖుర్జాన్ మరియు నిజమైన
సుస్థతులను అనుసరించవలసిందిగా కోరితే, వారందరూ ‘మేము ఘలాన
వర్గానికి చెందినవారము లేక మా తాతముత్తాతలు ఇలాగే చేసేవారంటూ’
మూర్ఖంగా ప్రవర్తిస్తారు.

4, అవిశ్వాసుల(కుఫ్ఫార్) విధానాలను అనుసరించడం:

ముస్లిమేతరులు పాటించే విధానాలకు సమానంగా ఆవరించడం లేక
వారిలాగనే మనం కూడా కొన్ని విధానాలు పాటిస్తే మంచిదని భావిస్తారు.

హాజర్త్ అబూ వాఫీద్ అల్లోసి (రజయల్లాహూ అస్తు) ఇలా తెలియజేశారు.
మేము ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూ అలైహి వసల్లం) గారితో కలిసి హునై్ షైపు
పోయాము. ఆ కాలంలో మేము క్రొత్తగా ఇస్లాం ధర్మాన్ని విశ్వసించాము.
అప్పట్లో బహుమైవారాధకులు రేగిచెట్టు శుభాన్ని ఆశిస్తూ ఆ రేగిచెట్టు క్రింద
కూర్చోని, ఆ చెట్టుమైన ఆయుధాలను ప్రేలాడదీసేవారు. దానిని ‘జాతు

అన్వాత్, (ప్రేలాడించబడే చెట్టు) అని పేర్కొనేవారు. ఆ చెట్టు దగ్గర నుండి వెళ్ళేటప్పుడు మేము ప్రవక్త గారితో యూ రసూలల్లా! మా కొరక్కె జాతుఅన్వాత్, నియమించండి ఎలాగైతే వారికొరకు ‘జాతుఅన్వాత్’ ఉన్నదో, అని విన్నవించాము. అంతలో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) ‘అల్లాహుఅక్బర్!’ అని అంటూ; ‘ఇస్లాహ్ సునన్’ (ఇవే మార్గలు) అని, ఎవరిచేతిలో నా ప్రాణం ఉందో అతని సాక్షిగా! మీరు కోరిన కార్యం (ఎలాంటిదంటే?) హజత్ మూసా (అలైహిస్సులామ్) గారిని బమూఇప్రాయాల్ జాతివారు కూడా ఇలాగే కోరుకున్నారు: “ఓ మూసా! వీరి ఆరాధ్యదైవాల వలే మాకు కూడ ఒక ఆరాధ్యదైవాన్ని నియమించు.” (దానికి మూసా) జవాబిచ్చారు: “సిశ్చయంగా, మీరు జ్ఞానహీనులైన జాతికి చెందినవారు” (సూరతుల్ ఆరాఫ్:138) సిశ్చయంగా మీరు పూర్వీకుల జీవన విధానాలకు అనుగుణంగా నడుచుకుంటారు” అని అన్నారు. (తిర్మిజీ:2180) ముస్లింలు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) విధానాలకు మాత్రమే కట్టుబడి ఉండాలి. యూదులు మరియు క్రైస్తవుల మరియు బహుదైవారాధకుల విధానాలను అనుసరించకూడదు. కానీ ముస్లింలు వారి అడుగు జాడల్లో నడుచుకుంటూ, బహుదైవారాధనకు మరియు అనేక అధర్మకార్యాలకు పాల్పడుతున్నారు. సమాధులను దేవాలయాలుగా మార్పుకున్నారు. సందర్భాలను బట్టి నూతన పండుగలు జరుపుకుంటున్నారు. తమ బంధువిత్రులు చనిపోయిన తరువాత అవిశ్శాసులు చేసే కార్యాలను కూడా ధర్మంగా ఆచరిస్తున్నారు. అందుకనే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) ఇలా హెచ్చరించారు:

“ఎవడైతే ఏ జాతి వేషాదారణను అవలంభిస్తుడో, అతను వారిలో ఒకడుగా పరిగణించబడతాడు.” (అబూదావూద్, స్థిహారుల్ జామే: 2831)

5-ఆరాధన పరంగా జిద్దాత్ రెండు విధాలు:

1, విశ్వాసపరంగా మరియు తాత్మిక పలుకులు నూతన కల్పితాలు.

అంటే; జ్యోతిష్యా, మూతజిల్స, రాఫిజ్యా మరియు అమువంచి మార్గభ్రష్టత్వానికి గురికాబడిన వర్గాలు. ఉదాహరణకు- వారిలో కొందరు విధి రాతను నమ్మరు. లేక ఖుర్జాన్ గ్రంథాన్ని అల్ల్పూ యొక్క సృష్టితాలలో ఒక ‘సృష్టి’గానే భావించేటువంటి అనేక పసలేని వాదనలు.

2, ఆరాధనలలో నూతన కల్పితాలు. దీనిలో ఆరు విధాలున్నాయి.

1, ఆరాధనల యొక్క ప్రధాన నియమాలలో కల్పించే నూతన కార్యాలు.

అంటే; అనలు ఇస్లాం ధర్మంలో లేని నూతన ఆరాధనలు. కొన్ని నఘిల్ నమాజులను లేక ఉపవాసాలను స్వయంగా నిర్ధారించుకొని పాటించడం. లేక ధర్మంలో లేని నూతన పండుగలను కల్పించుకోవడం. మీలాద్ షరీఫ్, లేక మేరాజున్బి, లేక షాబాన్ సెలలో 15వరోజున జరుపుకొనే పండుగలు. మరియు ఆ రాత్రులను తహజ్జుద్ నమాజ్ మరియు పగలు ఉపవాసం పాటించడం వంటి ఆరాధనలు జిద్దాత్ ఆరాధనలే.

నమాజ్ చేయడం మరియు ఉపవాసాలు పాటించడం ధర్మం అయినప్పటికి ఆ రోజులను మరియు ఆ రాత్రులను ప్రత్యేకించి ఆరాధనలు పాటించడం వల్ల ‘జిద్దాత్’గా భావించబడతాయి.

2, ఆరాధనగా ధర్మం నిర్ణయించిన వస్తువులను చెల్లించడం.

అంటే; ఎవరైన గుర్తాన్ని లేక జింకను ఖుర్మానిగా చెల్లిస్తే స్నీకరించబడదు. ఎందుకంటే ఖుర్మాని కౌరకు చెల్లించవలసిన జంతువులు: ఒంటెలు, ఎద్దులు, ఆవులు, మేకలు, గోరెలు, పాట్టేళ్ళ మాత్రమే.

అలాగే ‘ఫిత్రా దానం’ ధాన్యం రూపంలో చెల్లించాలి. దానికి బదులు ఎవరైన డబ్బురూపంలో చెల్లిస్తే సున్నత విధానానికి విరుద్ధం.

3, ధర్మపరంగా నిర్ణయించబడిన ఆరాధనలలో పెంచడం లేక తగ్గించడం.

అంటే; అల్లాహ్ ఆదేశించిన కొన్ని ప్రత్యేక ఆరాధనలలో అదనపు విషయాలను చేర్చటం, జూహ్రా లేక అస్రి లేక ఇషా నమాజ్ 4 రకాతులకు బదులు అయిదు రకాతులుగా పోచ్చించడం లేక తగ్గించడం.

4, ఆరాధనలను నూతన పద్ధతులలో పాటించడం.

అంటే; అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెలిపిన పద్ధతిలో కాకుండా వేరే క్రొత్త పద్ధతులలో ఆరాధించటం. ఉదాహరణకు; అల్లాహ్ నామస్తరణ సామూహికంగా పోచ్చు స్వరంతో మరియు వివిధ రాగాలతో చేయడం, లేక ఆరాధలను ప్రవక్తముహమ్మద్ (సల్లుల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధానంకంటే కరీరమైన విధానంలో చేయడం. అంటే ఎండలో నిలబడి నమాజు పాటించడం. లేక ఆరాధన క్రమాన్ని పాటించకపోవడం. అంటే వుజూ చేసేటప్పుడు ముందు కాశ్మూ కడిగి తరువాత ముఖం కడగటం వంటి క్రమం తప్పే పద్ధతులు.

5, ఆరాధన సమయాన్ని తప్పడం. ఉదాహరణకు.

బక్రీద్ పండుగ నమాజ్ తరువాత ఖుర్ఖాని చేయడం సాంప్రదాయం, కాని ఎవరైన పండుగ నమాజుకు ముందే ఖుర్ఖాని చేస్తే అది ఆమోదయోగ్యమైన ఆచారం కాదు.

6, ఇస్లాం కేటాయించిన స్థలంలోనే ఆరాధన పాటించాలి.

అంటే; ఏతెకాఫ్ కొరకు మసీదులోనే బన చేయడం ధర్మం. కాని ఎవరైన స్తులు తమ ఇంట్లో నమాజు పాటించే స్థలంలో ఏతెకాఫ్ చేస్తే ధర్మం కాదు.

లేక హజ్ విధిని నెరవేర్చుటకు అరపా మైదానంలో విధిగా బసచేయాలి,
అరపా మైదానంలో బస చేయని పక్కంలో అతని హజ్ నెరవేరదు.

ముఖ్య గమనిక: ఆరాధనలు అల్లాహ్ వద్ద ఆమోదయోగ్యం పొందాలంటే,
దానిలో రెండు షరతులు తప్పనిసరిగా ఉండాలి.

ఒకటి; ‘అల్ ఇబ్రాహిమ్’ (ఖిత్తస్థి) అంటే; ప్రతి కార్యాన్ని అల్లాహ్ ప్రసన్నత
పొందాలనే ఆకాంక్షతో చేయడం. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿وَمَا أُمِرْتُ إِلَّا لِيَعْبُدُوا لَهُ مُحَمَّدٌ إِنَّهُ لِإِلَيْهِ حُنَفَاءٌ﴾ الْبَيْنَةُ: ٥

“మరియు వారికి ఇచ్చిన ఆదేశం, వారు అల్లాహ్ నే ఆరాధించాలని,
పూర్తి ఏకాగ్రచిత్తంతో తమ ధర్మాన్ని (భక్తిని) కేవలం ఆయన కొరకే
ప్రత్యేకించుకోవాలని...” (సూరతుల్ బయ్యన్: 5)

ఎవరైన అల్లాహ్ ప్రసన్నత కాకుండా ఇతరుల మెప్పు పొందుటకై
ఆరాధనలు పాటిస్తే అది పిర్మ అవుతుంది.

రెండవది; అల్లాహ్ మరియు ముహమ్మద్ (సల్లలాహు అలైహి వసల్) గారి విధేయత.

అంటే; ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసుల వెలుగులోనే మనం
ఆరాధనలను పాటించాలి. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లలాహు అలైహి వసల్) గారి
విధేయతను మనం సరైన రీతిలో పాటించాలంటే, మైన ఇవ్వబడిన ఆరు
షరతులకు అనుగుణంగా మన ఆరాధన విధానాలు ఉండాలి. అప్పుడే
మా ఆరాధనలకు అల్లాహ్ వద్ద స్నీకార ముద్ర పడుతుంది.

4- సమాజంలో ప్రసిద్ధి చెందిన నూతన పోకడలు

నేడు మన సమాజంలో అనేక నూతన కల్పితాలు వ్యాపించి ఉన్నాయి. ఎందుకంటే? ప్రజలలో నిజమైన ధర్మజ్ఞానం తగ్గిపోయింది. వారు నూతన పోకడలను అల్లూహూ ఆదేశాలుగానే భావిస్తున్నారు. అంతేకాక దైవదాస్యం లోను మరియు తమ జీవిన విధానంలోను అవిశ్వాసులను అనుసరిం చేవారు అధికమైపోయారు. ఈ రాబోయే పరిస్థితిని గమనించి ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లలూహు అలైహి వసల్) ఇలా హెచ్చరించారు:

“మీ పూర్వికులు తప్పుదోవ పట్టిన విధంగానే మీరు కూడా తప్పుదోవ వడుతారు.” (బుఫారీ, ముస్లిం)

మన సమాజంలో ప్రసిద్ధి చెందిన నూతన కల్పితాలను మూడు విధాలుగా విభజిస్తే వాటిన సులభంగా తెలుసుకోగలుగుతాము.

- 1) ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లలూహు అలైహి వసల్) జన్మదినం లేక ఆయన పేరుతో సంభందించిన ఇతర నూతన ఉత్సవాలు.
- 2) ప్రత్యేక స్థలాల్లో, ప్రత్యేక వస్తువుల ద్వారా మరియు పుణ్యత్వాల సమాధుల వద్ద శుభాలను (**తఖరుక్**) కాంక్షిస్తూ చేసే ఆరాధనలు.
- 3) ధర్మ పరంగా ఉన్న ఆరాధనలలో కొన్ని నూతన కార్యాలను జోపించి చేయడం.

1- ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూహు అలైహి వసల్లం) జన్మదినం లేక ఆయన పేరుతో సంభందించిన ఇతర అధర్మ ఉత్సవాలు.

రబీఅల్ అవ్వోర్ (ఇస్లామీయ క్యాలండరు ప్రకారం మూడవ) నెలలో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూహు అలైహి వసల్లం) యొక్క జన్మదిన ఉత్సవం జరపడం పరిషాటయ్యంది.

నిజానికి మీలాదున్ నబీ త్రైస్తవులు జరుపుకునే ‘క్రిష్ణమన్’ అనే పండుగను పోలి ఉన్నది. అజ్ఞానులైన ముస్లింలు మరియు తప్పుదోవ పట్టిన ముస్లిం పండితులు రబి అల్ అవ్వోర్ నెలలో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూహు అలైహి వసల్లం) యొక్క జన్మదినాన్ని ప్రతి సంవత్సరం జరుపుకుంటున్నారు. కొంత మంది ముస్లింలు ఈ పండుగను మస్జిద్ లలో నిర్పోస్తుంటారు. మరియు కొందరు తమ ఇండ్లల్లో, బహిరంగ ప్రదేశాలలో ప్రత్యేకంగా అలంకరించి మరి జరుపుకుంటారు.

మీలాదున్ నబీ ఇస్లాం ధర్మంలో నూతన కల్పితంగా పుట్టడమే కాకుండా, ఇటువంటి పండుగలలో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూహు అలైహి వసల్లం)ను మితిమిరి స్తుతించే అనేక కవితాగానాలు, ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూహు అలైహి వసల్లం)ను సహాయం కోసం అర్థించటం మొదలైన అనేక విధాల బహుధైవా రాధన పద్ధతులు, అసహ్యకరమైన పద్ధతులు కూడా చోటు చేసుకున్నాయి. అయితే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూహు అలైహి వసల్లం) స్వయంగా ఇలాంటి వాటిని నిపేధించారు:

عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ سَمِعَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ عَلَى الْمُنْبَرِ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا تُطْرُوْنِي كَمَا أَطْرَتُ النَّصَارَى أَبْنَ مَرِيمٍ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ (رواه البخاري: 3189)

“మీరు నన్న పాగడటంలో హద్దు మీరకండీ, ఎలాగైతే క్రొస్ట్ పులు మర్యాద్ము కుమారుడగు శఃసా (అలైపొస్పులాం) గారి పట్ల హద్దుమీరి పాగడ్లల్లో ముంచారో! నిశ్చయంగా నేను అల్లాహ్ దాసుడను మాత్రమే. కనుక మీరు నన్న అల్లాహ్ దాసుడు మరియు ఆయన ప్రవక్త అని మాత్రమే అనండి.”

(బుఫారీ:3189).

మీలాదున్ నబీ రాత్రి దష్టులతో మరియు ఇతర సూఫీలు వాడే సంగీత వాయిద్యాలతో, చెవుల కింపైన మరియు మృదుమథురమైన పాటలతో కూడిన జన్మదిన పండుగకు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైపొ వసల్లం) స్వయంగా హజరవుతారని అపోహ పడుతున్నారు. అంతే కాకుండా ఇటువంటి పండుగలలో స్త్రీ పురుషులు కలిసి ఒకేచోట ఉండటం వలన దుర్భాగ్యి పుట్టి వ్యభిచారానికి దారితీసే అవకాశాలు లేకపోలేదు. నిజానికి ఇటువంటిదేది జరగక కేవలం ఉత్సాహంగా, ఆనందంగా, ఈ పండుగను జరుపుకున్న కూడా ఇలా చేయటమనేది ఒక నూతన కల్పితమనే విషయాన్ని తెలుసుకోవాలి. ప్రతి నూతన కల్పితం చెడు మార్గం వైపునకు దారి తీస్తుంది. అంతే కాక వైన తెలిపిన చెడు సంప్రదాయాలకు, పాపపు పనులకు ఇది ఒక మార్గవిహానంగా భావించవచ్చు.

అల్లాహ్ యొక్క అంతిమ సందేశం ఖుర్జాన్, అల్లాహ్ యొక్క అంతిమ ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైపొ వసల్లం). మరియు ఉత్తమమైన మొదటి మూడు శతాబ్దాలలోని పుణ్యపురుషులు ఆచరణలలో ఎక్కడా కనిపించక పోటం వలన ఇది జిద్దాల్ అయినది. మరియు ఈ ‘**మీలాదున్ నబీ**’ ఉత్సవం నాలుగవ శతాబ్దంలో ఫాతిమీ సామ్రాజ్య కాలంలో ప్రారంభమైనది.

మరోక కథనం ప్రకారం: ఏడవ శతాబ్దంలో ‘భిలాఫతే రాషిద్రా’ పరిపాలన అస్తమించిన తరువాత ‘ప్రామ్ము’ (సిరియా) దేశానికి చెందిన ‘ముజఫ్ఫర్’ అనే ఒక రాజు ‘అర్వల్’ అనే పట్టణంలో మొట్టమొదటిగా ‘మీలాదున్ నబీ’ పేరుతో ఉత్సవం జరుపుకున్నాడు. మరియు అబుల్ ఖత్తాబ్ జిన్ దహ్య ‘మోలూద్’, పేరుతో ఒక పుస్తకాన్ని రచించాడు. దానికి బదులుగా ఆ రాజు ద్వారా అతను వెయ్యి ‘అష్రఫీలు’ బహుమానంగా పాందాడు. ‘ముజఫ్ఫర్’ అనే రాజు మహో విందు ఏర్పాటు చేసాడు. దానిలో వెయ్యి మేకలను, పదివేల కోళ్ళను, వంద గుర్రాలను, ముషైం వేల హల్వా ప్లేట్లను సిద్ధం చేసాడు. ‘సూఫీయా’ కొరకు కవితా గానాలు మరియు నాట్యాలు చేసే స్త్రీల కచేరీలు ఏర్పాటు చేసాడు. ఆ కచేరీలు జూర్ సమయం నుండి ఘజర్ సమయం వరకు సాగింది. దానిలో ఆ రాజు కూడా పాల్గొని నాట్యాలు చేసేవాడు. (మన్సారాలయే మీలాద్ ఇస్తాంకి నజర్ మే ఉర్ధు- పేజి: 55)

అల్ ఇమాం అబూ హాఫ్ఫు తాజ్జాద్దిన్ అల్ ఖాకిహసీ (రహ్మానుల్లాహీ అలైఫీం) ఇలా తెలిపారు: “తాము కూడా అనుసరించటానికి, కొంత మంది మంచి వ్యక్తులు మాటి మాటికీ నన్ను ‘రజి అల్ అవ్వల్’ నెలలో కొంత మంది గుమిగూడి చేసే అల్ మౌలిద్ (ప్రవక్త పుట్టినరోజు) అనే ఉత్సవానికి ఇస్తాం ధర్మంలో ఏదైనా ఆధారమున్నదా, లేదా? అని ప్రశ్నించారు. వారు ఆ ప్రశ్నను ప్రత్యేకమైన పద్ధతిలో తమకు అనుకూలమైన జవాబు రాబట్టాలనే సంకల్పింతో మాటిమాటికి అడిగేవారు. అప్పుడు నేను కేవలం అల్లాహ్ యొక్క శుభాశీస్సులనే ఆశస్తూ, వారితో ఇలా పలికాను:

‘దివ్యఖుర్జెన్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) యొక్క సుస్వత్తలలో మౌలిద్ గురించి నాకు ఎటువంటి ఆధారాలు దొరకలేదు

మరియు సరైన ధర్మజ్ఞానం కలిగిన ప్రసిద్ధి పొందిన ఇస్లామీయ పండితులు ఎవ్వరూ ఇలాంటి ఉత్సవాలు, పండుగలు చేయలేదు. కాబట్టి, ఖచ్చితంగా అనత్యపరులు మొదలు పెట్టిన ఒక నూతన కల్పితమిది’.

పేర్ అల్ ఇస్లాం ఇమామ్ ఇబ్రూత్ తైమియా(రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) ఇలా తెలిపారు:

“ప్రజలు క్రైస్తవులను అనుసరిస్తూ లేక ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) పై తమ మితిమీరిన ప్రేమాభిమానాలను ప్రదర్శించటానికి, ఆయన జన్మదిన తేదీలో ఉన్న బేదాభిషాయాలను దాచిపెట్టి మీలాదున్నటిని, ఒక పండుగగా జరపటం అనేది ఒక నూతన కల్పితం. వాస్తవానికి, మన ప్రాచీన పుణ్యపురుషులు దాని ఉనికినే గుర్తించలేదు. ఒకవేళ ఇది ఒక స్వచ్ఛమైన మంచి పని అని వారు భావించి ఉన్నట్లయితే, దీనిని వారు తప్పకుండా చేసేవారు. ఎందుకంటే? పుణ్యాలు సంపాదించటంలో వారు చూపిన ఆస్తి, ఆతృత, కుతూహలం ఇంకెవ్వరూ చూపలేరు.

వాస్తవానికి వారు (మొదటి మూడు తరాల వారు) తమ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) పై అధికంగా ప్రేమాభిమానాలు చూపేవారు మరియు పుణ్యకార్యాలు చేయటానికి ప్రాధాన్యత నిచ్చేవారు. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం)ను అనుసరించటం మరియు విధేయత చూపటం మొదలైన అనుమతించబడిన పనుల ద్వారానే ఆయనపై ప్రేమాభిమానాలు ప్రదర్శించగలం అనే విషయాన్ని వారు గ్రహించారు. వారు ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం)పై గల తమ ప్రేమాభిమానాలను ఆయన అదేశాలను బహిరంగంగా మరియు అంతర్ధంతంగా శిరసావ్హించేవారు. సున్నతీలను పునఃస్థాపించటానికి ప్రయత్నించేవారు, ఆయన సందేశాన్ని సాధ్యమైనంత వరకు వ్యాపింపజేసేవారు, మనస్సుర్తిగా దీని కోసం

అవసరమైతే మాటలతో మరియు చేతులతో పోరాటం చేయటానికి కూడా వెనుకాడేవారు కాదు.

ఆరంభంలో ఇస్తాం స్థీకరించినవారు, మక్కల వదిలి మదీనాకు వలస పోయిన ముహౌజిర్లు, మక్కల నుండి వలస వచ్చిన వారికి పూర్తి సహాయ సహకారాలందించిన అన్నారులు, ఇంకా ఎవరైతే ముహామ్మద్ (సల్లులూ అలైఫీ వసల్లం) ను ఖచ్చితంగా అనుసరించేవారో (ధైవపశ్చాసంలో) వారు పాటించిన పద్ధతే సరైన పద్ధతి. వారిని ‘సలఫ్తున్సాలీహ్’ అంటారు.

ఇటువంటి జన్మదిన వేడుకలు (మీలాదున్బి) వంటిపీ వారి తర్వాత పుణ్యపురుషులు, కౌలియాల, ఇమాముల జన్మదిన వేడుకలు, ఉరుసులు జరుపుకునే ఆచారంగా మారిపోయింది. ఈ విధంగా ‘ఇఅల్ బిదాఅ’ (నూతన కల్పితాల)ను ఖండిస్తూ, అనేక వ్యాసాలు ప్రాయబడినవి. ఇలా ఇస్తాం ధర్మంలో ఒక పెద్ద దురాచారానికి మార్గం ఏర్పడినది.

2- ప్రత్యేక స్థలాల్లో, ప్రత్యేక వస్తువుల ద్వారా మరియు పుణ్యత్వాల సమాధుల వద్ద శుభాలను (తబర్క) కాంక్షిస్తూ చేసే ఆరాధనలు.

ఆత్ తబర్క అంటే; శుభాలను ఆశించడం. మేళ్ళు, శుభాలు కలగడం మరియు శుభాలు ప్రాప్తించడం.

ఎవరికైతే మేళ్ళను మరియు శుభాలను ప్రాసాదించే అధికారం ఉందో, వారితోనే కోరడం సమంజసం. శుభాలను ప్రసాదించే అధికారం ఎవరికైతే లేదో, వారి ద్వారా శుభాలు ఆశించడం లేక కోరడం అవివేకం. కనుక మేళ్ళను మరియు శుభాలను ప్రసాదించగలిగే అధికారం అల్లాహుకు మాత్రమే ఉంది. సరఫుస్కృతీలో ఉన్న ఏ వ్యక్తికి మేళ్ళను మరియు శుభాలను ప్రసాదించే శక్తిగాని, ఆధికారంగాని లేదు. కనుక అల్లాహు ఇలా తెలియజేసాడు: “ఆయనే అల్లాహు మీ ప్రభువు, విశ్వసామూజ్యాధికారం ఆయనదే! మరియు ఆయనను వదిలి మీరు వేడుకొనే వారు, ఖర్మార బీజంపై నున్న పారకు కూడా యజమానులు కారు- మీరు వారిని వేడుకున్నప్పటికీ, వారు మీ ప్రార్థనలను వినిలేరు, ఒక వేళ విన్నా, వారు మీకు జవాబిష్యతేరు” (సూర్యాంగి:13-14).

మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “ఓ అల్లాహు నీవు ఎవరికైన ప్రసాదిన్నే దానిని నివారించేవారు ఎవరూ లేదు. నీకృపే లేకపోతే కృషి చేయువాని కృషికి ప్రతి ఫలము ఏమియు లేదు.”

(బుఫారీ:799, ముస్లిం:725)

ప్రత్యేక స్థలాల్లో మరియు బ్రతికున్న లేక మరణించిన పుణ్యప్రజల యందు శుభాలను ఆశించడం ధర్మసమైతం కాదు. ఒకవేళ వారిద్వారా శుభాలు ప్రాప్తిస్తాయని లిష్టసిస్తే అది పిర్క అవుతుంది. మరియు కొన్ని వస్తువులను పవిత్రంగా భావించి వాటి తాకిడి వల్ల శుభాలు ప్రాప్తిస్తాయని, ప్రత్యేకమైన స్థలాలలో ఒస చేయడం వల్ల శుభాలు ప్రాప్తిస్తాయని నమ్మడం పిర్క వైపుకే దారి తీస్తోంది. □

□ ముఖ్య గమనిక: ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లలూహు అలైహి వసల్లం) బ్రతికుండగా అయిన శిరోజాలను, అయిన చమటను, మరియు ఆయిన దుస్తులను శుభాలుగా భావించి సహాలు వాటితో ప్రయోజనం పాందేవారు. ఆ విధంగా ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లలూహు అలైహి వసల్లం) వ్యక్తిత్వంతో మాత్రమే శుభాలను ఆశించడం ధర్మం. మరియు ఆయిన శరీరానికి సంబంధించిన ఏ ఒక్క వస్తువు (వెంటుకలు, తలపాగ, దుస్తులు, ఉంగరం వంటివి) మనకు లభించిన వాటిని పవిత్రంగా భావించి శుభాలను ఆశించడం కూడా ధర్మమే. ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లలూహు అలైహి వసల్లం) చనిపోయిన తరువాత ఆయినకు సంబంధించిన వస్తువులు ప్రస్తుత కాలంలో లేవు, కాబట్టి ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లలూహు అలైహి వసల్లం)వ్యక్తిత్వం ద్వారా మరియు వారి వస్తువుల ద్వారా శుభాలను ఆశించడం అనేది కూడా లేదు. ఒక వేళ పవక్త ముహామ్మద్(సల్లలూహు అలైహి వసల్లం)గారికి సంభందించిన వస్తువు ప్రామాణికమైన ఆధారాలతో లభించినట్లయితే శుభంగా ఉపయోగించడం ధర్మం.

కాని ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లలూహు అలైహి వసల్లం) ఇంటిని లేక సమాధిని మరియు అయిన నమాజు చేసే చోటును లేక ఆయిన కూర్చునే చోటును శుభాల కొరకు ప్రత్యేకించలేదు. అలాగే హిరా కొండను, సార్ కొండను, జబలుర్ రష్య (అరాఫాత్ షైదానంలో సిలబడి ప్రసంగించిన) కొండను శుభాలుగా ఆశించి ఎక్కడం లేక ఒస చేయడం మరియు అక్కడ నమాజు కొరకు ప్రధాన్యత ఇవ్వడం కూడా ధర్మం కాదు. ప్రపంచంలో మక్కా మరియు మదీనా పవిత్రమైన స్థలాలు. అక్కడ ఉన్న కాబతుల్లార్మా మసీదు, మరియు మదీనాలో ఉన్న మస్జిద్ నబట్ మరింత పవిత్రమైనవి. అలాగే మజ్జిదే అఖ్యా కూడా పవిత్రమైనది. మరియు మక్కా మసీదులో ఉన్న జమ్జమ్ నీరు అతి పవిత్రమైనది. మదీనా లోపండే ‘అజ్వా’ ఖర్జూరాలు శుభమైనవి.

హాజిత్ అబూబకర్ మరియు హాజిత్ ఉమర్, హాజిత్ ఉస్మాన్, హాజిత్ అలీ, హాజిత్ హసన్, హుసైన్ వంటి ఉత్తమమైన సహబాలు, మరియు వారిలో కొందరు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) కుటుంబానికి చెందినవారు కూడా ఉన్నారు. అంతేకాక వారందరితో అల్లాహ్ ప్రసన్నుడ య్యాదు మరియు వారు కూడా అల్లాహ్తో సంతుష్టులయ్యారు అనే విషయం దైవగ్రంథం ఖుర్జాన్ ద్వారా స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అలాంటి మహో పుణ్యాత్మకైన సహబాలను, వారు ఉపయోగించిన వస్తువులను ఆ నాటి ప్రజలు శుభాల కొరకు ప్రత్యేకించలేదంటే, వారి తరువాత తరాల ప్రజల నుండి శుభాలను ఆశించడం ఎంతవరకు ధర్యం?

ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) గారి తరానికి చెందినవారు సహబాలు మరియు సహబాల తరానికి చెందినవారు తాబయాన్లు, తబాతాబయాన్లు. వారందరూ పవిత్రమైన తరాలకు మరియు కుటుంబాలకు చెందినవారు. కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:

"قَالَ اللَّهُ يُصَلِّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "حَبَرُ كُمْ قَرْنِيٌّ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوئُهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوئُهُمْ".
(رواہ البخاری: 2457 - مسلم: 4603)

“ప్రజలందరిలోకిల్లా నా తరం ప్రజలు ఉత్తములు (పుణ్యాత్మకులు)
మరియు ఆ తరువాతి తరంవారు, మరియు ఆ తరువాతి తరంవారు”
.....(బుఫారీ:2457, ముస్లిం:4603)

అంటే; వారందరు పుణ్యాత్మకులనీ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) ధృవీకరించారు. అయినా వారినుండి, వారి సమాధుల నుండి మనం ఎలాంటి శుభాలను ఆశించడం లేదు మరియు ఆశించకూడదు.

వారి తరువాత జ్ఞానవంతులైన ఇమాములు, హదీసు జ్ఞానం కలిగిన ముహాద్దిసీన్లు, ధర్మాన్ని తూచతప్పకుండా అనుసరించే బౌతియాలు (పుణ్యాత్మకులు) మరియు సాధారణ ముస్లింలు ప్రథయం వరకూ సమాజంలో ఉంటారు. వారిలో మనం కొందరిసీ బౌతియాలనీ నిర్ణయించుకొని వారిద్వారా శుభాలను ఆశించడం మరియు వారు తినిత్రాగి వదలిన వస్తువులను, వారు ధరించే వస్తూలను, లేక వారికి సంబంధించిన ఇతర వస్తువులను శుభాలుగా భావించటం ఎంతవరకు సమంజసం? మరియు వారు మరణిస్తే వారి సమాధులను దర్గాలుగా నిర్మించి ప్రత్యేకంగా దర్గించటం, వాటి ద్వారా శుభాలను ఆశించటం మరియు అక్కడ భయంభక్తిని చూపటం ఎంతవరకు ధర్మస్థమైతం? అందుకనే ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లుల్లాహు అల్లైహి వసల్లం)ఇలా హౌచ్కరించారు:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "مَنْ أَحْدَثَ فِي أُمْرِنَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَذْءٌ". (رواہ البخاری: 2499 - مسلم: 3242).

“ఎవైనా మేము ఆదేశించని పని ఏడైనా చేస్తే అది త్రిసీపుచ్చదరినది”

(బుఫారీ:2499, ముస్లిం:3242).

3- ధర్మ పరంగా ఉన్న ఆరాధనలలో కొన్ని నూతన కార్యాలను

జీవ్యించి ఆరాధించడం:

ప్రస్తుత కాలంలో ప్రతి ఆరాధన విధానంలో అనేక నూతన కల్పితాలు వ్యాపించబడ్డాయి. వాస్తవానికి ఆరాధనలకు మూల సూత్రం ‘తొళ్ళి’ (ఎలాంటి పొచ్చుతగ్గులు చేయకుండా ఇస్తాం ఆదేశాల మేరకు కట్టుబడి ఉండడం) కనుక మనం చేసే ఆరాధనలకు ఖుర్రుల్ని మరియు నిజమైన హదీసుల సాక్షాయధారాలు లేవంటే అది ఎన్నటికీ ధర్మం సమ్మతం కాదు. సదైన సాక్షాయధారాలు లేకుండా ఏ కార్యమూ ధర్మంలో చట్టబడ్డం కానేకాదు. ఎందుకంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లులూపూ అలైఫ్ వసల్లం)ఇలా తెలియజేసారు:

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ (رواه البخاري: 2499 - مسلم: 3242)
“ఎవ్వెనా మేము ఆదేశించని పని ఎదైనా చేస్తే అది త్రిస్మిపుచ్చదగినది.”

(బుఫారి:2499, ముస్లిం:3242).

1- వుజూ మరియు నమాజ్ విధానాలలో, రమజాన్ ఉపవాసాల మరియు హాజ్ ఆచరణలలో అనేకమైన జిద్దలత్ కార్యాలను ప్రజలు కల్పించుకు న్నారు. వాటిలో కొన్ని ఇలా ఉన్నాయి:

1- వుజూ; వుజూ చేయుటకు ముందు ‘జిస్కిల్లాహ్’ అని, తరువాత క్రమంగా వుజూ చేసి, వుజూ చివరిగా ఒక దుఅ పరించాలి.

కాని కొంత మంది ప్రజలు వుజూ మధ్యలో కొన్ని దుఅలు చదువుతుం టారు మరియు మెడ మసా, చేతుల మసా చేస్తారు. అలాగే వుజూ చివరిలో చేతి ప్రేశ్నను ముద్దుపెట్టుకొని కశ్చకు అద్దుకునే జిద్దలత్ ఆచారాలు పాటిస్తుంటారు.

2- నమాజు కొరకై సంకల్పం అనేది మనస్సులో వెలువడేది. అది హృదయంలో జరిగే ఒక కార్యం. దానిని నియ్యత్ అంటారు. కనుక అది నాలుకతో చేపే కొన్ని పదాలు కావు. మరియు (నేను...ఇన్ని రకాతుల...ఈ వేళ సున్నత్ లేక ఫర్జ్ నమాజు అల్లాహ్ కొరకు కాబా గృహం వైపునకు ముఖము చేసి నమాజు చేస్తున్నాను), అనే పదాలను ఏ భాషలో పరించిన, వాటికి ఏ ఒక్క నిజమైన హదీసు ఆధారం లేదు. కనుక ఇది ఒక బిద్దాత్ కార్యంగా భావించబడింది.

3- నమాజు తరువాత సున్నత్ గా పరించవలసిన దుఅలును చదవడం సాంప్రదాయం. మరియు ప్రతి ఒక్కరు స్వయంగా తమతమ దుఅలు చేసుకోవాలి.

కాని నమాజు తరువాత మన్సనూన్ దుఅలు చదవక ముందు నుదిటిపై హస్తాన్ని వుంచి ‘యా ఇయ్యామ్’ అంటు మూడు సార్లు చదిని మరియు మూడు సార్లు ‘యా నూర్’ అని చేతి ప్రేశ్టపై ఊది కళ్ళకు అద్దుకునే ఆచారాన్ని పాటిస్తారు. నమాజు తరువాత సామూహికమైన దుఅను చేస్తారు. మరియు కొంత మంది ప్రజలు ఇఖామత్ పలుకులు చెప్పక ముందు దురూద్ దుఅ చదిని తరువాత ఇఖామత్ పాదాలు పలుకుతారు. మరియు నమాజ్ తరువాత లేచి నిలబడి ‘దరూద్ వ సలామ్’ అంటూ, ఖిబ్బాపై అభిముఖం చేసి కొన్ని పదాలు సామూహికంగా చదువుతారు. ఇలాంటి కార్యాలాంటి ఎంత మాత్రం సున్నత్ సంప్రదాయం కాదు.

4- శుక్రవారం రోజు జూమా నమాజు కొరకు స్నానం చేసి, పరిశుభ్రమైన దుస్తులు ధరించి, సువాసన రాసుకొని, నమాజు కొరకు తొలివేళలో మీదుకు వెళ్ళి కణీసం రెండు రకాతులు సఫిల్ నమాజు చదిని,

నిశబ్దముగా ఇమామ్ గారి ప్రసంగం వినడం ఎంతో పుణ్యమైన కార్యం.
అలాగే ఆ రోజు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహిషాసల్లాం) కొరకు ‘దరూద్
దుఆ’చదవటం, దాన ధర్మాలు చెయ్యడం కూడా పుణ్యకరమైన ఆచారాలు.
కాని శుక్రవారం మసీదులో నమాజుకు ముందు రెండు ప్రసంగాలు
చెయ్యడం, నఫిల్ నమాజ్ కొరకై ప్రత్యేకంగా ఆ రెండు ప్రసంగాల మధ్య
సమయాన్ని కేటాయించడం, జూమా నమాజ్ చదివిన తరువాత
ఇంటియాతే జూమార్ అంటూ జూమార్ నమాజ్ నాలుగు రకాతులు
చదవడం, ఆ రోజు సాయంత్రం ఫాతీహలు చెయ్యడం, మరియు
ప్రత్యేకంగా ఆరోజు శృంగారాన్ని సందర్శించడం జిదలత్ ఆచారాలుగా
భావించబడతాయి.

5-రఘుదాన్ సెలవంక చూసి ఉపవాసాలు పాటించాలి, సెలవంక చూసి
ఉపవాసాలు విరమించాలి. మరియు తరాఫిహ్ నమాజ్ మసీదులో
సామూహికంగా సెరవేర్పుడం ధర్మం. లేక తమ తమ నివాసాలలో విడివిడిగా
కూడా సెరవేర్పుడం ధర్మమే.

కాని రఘుదాన్ సెలవంక చూడక ఒక రోజు మునుపే ఇస్తోక్కాలే రఘుదాన్
అంటూ ఉపవాసం ఉండటం మరియు ఉపవాసం నియ్యత్ అంటూ
‘నవ్వెతు సామ గదిన్ అన్ అదాఅ ఫ్లి రఘుదాన హజిహిస్సునతి లిల్లాహిం
తతలా’ అని పరించే పదాలు, తరాఫిహ్ నమాజ్ రెండు రకాతుల మరియు
నాలుగు రకాతుల విరామం సమయంలో కొన్ని ప్రత్యేకమైన తస్ఖిహ్
పదాలను పరించడం, తరాఫిహ్ నమాజులో ఖుర్జాన్ చాలా
తొందరపాటుగా చదవటం, రఘుదాన్ చివరి దశకంలో మసీదులను

అలంకరించడం మరియు రమదాన్ 27వ రాత్రి శృంగారానికి పోయి ఫాతిహోలు చేయడం వంటి కార్యాలు జిద్ అల్ గా పేర్కొనబడ్డాయి.

2- ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాహు అలైహి వసల్) విధానం ప్రకారం హజ్ విధానాలను పాటించడం ధర్మం.

1- కొంత మంది ప్రజలు హజ్ సంకల్పం చేసికున్న తరువాత ప్రయాణానికి ముందు పూలహోరాలు వేసుకొని ఊరేగించి, పెద్ద పెద్ద పార్టీల ఏర్పాట్లు చేసి, ఆ తరువాత తమ పెద్దల కాళ్ళపై పడి మొక్క, బౌలియాల సమాధులను దర్శించి, ఫాతిహోలు చేసి తరువాత ప్రయాణించడం శుభంగా భావిస్తారు. మరియు కొంత మంది ప్రజలు హజ్ నెరవేర్పక ముందు ఇరాఫ్ లో ఉన్న దర్లాలను సందర్శించే హజ్ విధిని నెరవేర్పుతారు. అలా చేయడం ధర్మ పరమైన సాంప్రదాయం కానే కాదు.

2- కాబతుల్లాహ్ ప్రదక్షణలు చేయడం మరియు ‘హజ్ అస్వద్’ను ముద్దాడులం, మరియు రుక్మయమాసిని తాకడం, మరియు కాబతుల్లాహ్ తలుపు (**బాబే ఇస్తోలాం**) వద్ద నిలబడి దాన్ని పట్టుకుని దుఅలు చేయడం వంటి ఆచారాలు ధర్మపరమైనవి, ఆమోదయోగ్యమైనవి.

కాని కాబతుల్లాహ్ గోడలను భక్తితో తాకడం, తమ ముఖాలతో మరియు చేతులతో గోడలను రుద్దుకోవడం, ప్రదక్షణల కోసం ప్రత్యేకంగా స్నానం చేయడం, ముఖామే ఇబ్రాహీం వద్ద ఉన్న జాలికను తబురుక్కగా భావించి తాకడం, అక్కడ నిలబడి దుఅలు చేయడం వంటి ఆచారాలు సాంప్రదాయం కానే కావు.

3- మక్కలో మనా ప్రదేశంలో ఉన్న జమ్మాతులను (చిహ్నాలుగా ఉన్న మూడు షైతాన్ స్థంబాలు) చిన్నచిన్న కంకర రాళ్ళతో విసరి కొట్టడం ధర్యం.

కాని కొంత మంది అమాయక ప్రజలు ఆ రాళ్ళను నీటితో కడిగి తరువాత షైతాన్ స్థంబాలుపై విసరడం జరుగుతుంది. లేక కోపంతో చెప్పులతో, ఇతర వస్తువులతో విసరికొట్టడం జరుగుతుంది అక్కడ అలా చేయడం ధర్యం కాదు.

4- బక్కిద్ పండుగ రోజు ఖుర్చుని చేయుడము మరియు హజ్ చేసేవారు ఖుర్చుని చేయడము ధర్యం.

కాని ఖుర్చుని చేయుటకు జంతువును జబవ్ చెయ్యకుండా, ఆ జంతువు విలువకు సమానమైన డబ్బును దానంగా చెల్లించడం, లేక హజ్ విధిని నెరపేర్కుండా, దానికి బదులుగా ఆ డబ్బులను దానం చేయడము ధర్యం కానే కాదు.

5- హజ్ చేసేవారు శిరోముండనం చేసుకోవడం, లేక పూర్తిగా తల వెంటుకలు కత్తిరించడం సున్నత్ సాంప్రదాయం.

కాని కొంత మంది ఉమ్రా లేక హజ్ చేసేవారు సగం తల గౌరగించు కుంటారు, లేక తల వెంటుకల నుండి అక్కడక్కడ కొన్ని వెంటుకలు మాత్రం కత్తిరిస్తారు. ఇలా చేయడం ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్) సాంప్రదాయం కాదు.

6- మదీనాకు పోయినప్పుడు వుజూ లేకుంటే, వుజూ చేసుకొని మొట్టమొదట మస్జిద్ నబఫిలో నమాజు చేయడం సున్నత్ సాంప్రదాయం. తరువాత ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహి వసల్) సమాధి వద్దకు పోయా పద్ధతి ప్రకారం సలామ్ చెప్పి, మరియు దరూద్ దుఅ పరిచడం ధర్యపరమైన ఆచారం.

కాని కొంత మంది ప్రజలు మదీనాలో ప్రవేశించక ముందు స్నానం చేసుకొని తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) సమాధిని దర్శనం చేసి, ఆ తరువాత మస్జిద్ నబపిలో నమాజు సెరవేర్పుతారు. ఆ సమాధి చుట్టూ ఉన్న జాలికను పట్టుకొని ఏడవటం, రకరకాల ప్రమాణాలు, వాగ్దానాలు చేయటం, ఆ జాలికను పట్టుకొని శుభాలను ఆశించటం, ఆ సమాధి చుట్టూ తిరుగుతూ ఖుర్జాన్ పారాయణం మరియు సఫీల్ సమాజులు చేయటం, అక్కడ భయభక్తితో నిలబడి మొరపెట్టుకోవటం ధర్మంగా భావిస్తారు. మరియు కొంత మంది ముస్లింలు తమ పైపు నుండి ప్రవక్త (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) గారి సమాధి వద్దకు పోతే దురూద్ మరియు సలామ్ చెల్లించవలసిందిగా కోరుతారు. మరియు అక్కడకు చేరుకున్నవారు వారి తరఫున దరూద్ మరియు సలామ్ ఆ సమాధికి తెలుపుతారు, మరియు అలా చెయ్యడం పుణ్యపరంగా భావిస్తారు. కాని అటువంటి ఏ కార్యానికి ఇస్లామీయ ధర్మంలో అనుమతి లేనే లేదు.

ఇస్లామీయ మిత్రులారా! నూతన కల్పిత (బిద్దాల్టెల్లు) ఆచారాలు పాటిస్తూ, పుణ్యాన్ని ఆశించడం మహో అవివేకంతో కూడుకున్నది. ఎందుకంటే? అలాంటి ఆచారాలు అల్లాహ్ మరియు అల్లాహ్ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) వద్ద ఫూరమైన పాపాలు. అందుకనే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) ఇలా తెలియజేసారు:

فَإِنَّهُمْ يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ أَثَرِ الْوُضُوءِ قَالَ أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ ثُمَّ قَالَ لَيْذَادَنَ رِجَالٌ عَنْ حَوْضِي كَمَا يُذَادُ الْعَبِيرُ الصَّالُ فَأَنَادِيهِمْ أَلَا هُلُمُوا فَيَقُولُ إِنَّهُمْ قَدْ بَدُلُوا بَعْدَكَ وَلَمْ يَرَأُوا يَرْجِعُونَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ فَأَقُولُ أَلَا سُحْقًا سُحْقًا (صحیح ابن ماجہ: 4306)

“ప్రశ్నయ దినాన నా అనుచర సమాజానికి చెందినవారు, వుజూ కారణంగా వారి కాళ్ళ చేతులు ప్రకాశిస్తూ ఉంటాయి, అప్పుడు నేను అందరికంటే ముందు ‘హౌజూ కౌసర్’ వద్ద ఉంటాను.

జూగ్రత్తా! నా ‘హౌజూ కౌసర్’ నుండి కొంత మంది ప్రజలను దూరంగా నెట్టి వేయటం జరుగుతుంది, ఎలాగైతే దారి తప్పిషోయి వచ్చిన ఒక ఒంటెను నెట్టివేయడం జరుగుతుందో అలాగే.

తరువాత నేను వారిని కేకపెట్టి స్వాగతం సుస్వాగతం అని పిలుస్తాను. అప్పుడు అల్లాహూ దూతులు: “మీ తదనాంతరం ఫిరంతా (థర్మంలో) అనేక మార్పులు చేసుకున్నారు” అని అంటారు.

తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూ అలైహి వసల్): ‘దూరంగా తరిమేయండీ, తరిమేయండీ’ అని అంటారు.

(స్వీహ్ ఇబ్రహిమ్ మాజా::4306)

నూతన ఆచారాల వలన షైతాన్ సంతోషపడతాడు. ఎందుకంటే? ఒక వ్యక్తి ఇతర పాపాలు చేస్తే అతను చేసేది పాపం అని తెలిసి, ఏదో ఒకరోజు ఆ పాపకార్యం నుండి పశ్చాతాప పడి అల్లాహూతో క్షమాబిక్ష అడగటానికి అవకాశం ఉంటుంది. కాని బిద్దాల్ కార్యాలలో కూరుకుపోయినవారు తాము చేస్తున్న అధర్మమైన ఆచారాలన్నీ, అల్లాహూకు చేరువయ్యే ఒక విధమైన ఆరాధనలుగానే నమ్మటం జరుగుతుంది. దానివలన వారు తాము చేస్తున్నది తప్పని తెలుసుకోలేక పశ్చాతాప పడటానికి అవకాశం కూడా ఉండదు. మరియు థర్మ పరంగా లేని ఆచారాలను ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూ అలైహి వసల్) వారి సంప్రదాయాలుగానే భావించి, క్రొత్త క్రొత్త కల్పిత ఆరాధనలను సమాజంలో వ్యాప్తి చేయుటకు కారకులవుతారు. అలా వారు మార్గభ్రష్టానికి గురిఅవుతారు, ఇతరులను కూడా మార్గభ్రష్టానికి గురిచేస్తారు.

5- ముహర్రం నెల వాస్తవికత

ముహర్రం నెల విశిష్టత:

అరబీలో పదోవ తేదిని ‘అమూరా’ అని అంటారు. ముహర్రం నెలలో పదవ తేదిన పాటించే ఉపవాసాన్ని ఆమూరా ఉపవాసం అని అంటారు.

అల్లాహ్ ఖుర్జున్ గ్రంథంలో ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿إِنَّ عَدََّ اللَّهُ شَهْرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَزْبَعَهُ حُرُمٌ﴾ التوبه: ٣٦

“నెలల సంఖ్య అల్లాహ్ దగ్గర అల్లాహ్ గ్రంథంలో పన్నండు మాత్రమే. అయిన ఆకాశాలను, భూమిని సృష్టించిన రోజు నుంచి (ఈ లెక్క ఇలాగే సాగుతున్నది) వాటిలో నాలుగు మాసాలు నిపిడ్చమైనవి (గారప్రదమైనవి) ఇదేసరైన ధర్మం. కాబట్టి ఈ మాసాలలో మీకు మీరు ఆన్యాయం చేసుకోకండి..... (సూరతుతోబా:36).

నాలుగు మాసాల గురించి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సలల్లుహు అలైఫిఏ వనల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

الرَّبُّمَانُ قَدْ اسْتَدَارَ كَهِيْسِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّيْئَةُ اُنْتَا عَشَرَ شَهْرًا مِنْهَا أَرْبَعَةُ
حُرُمٌ ثَلَاثَةُ مُتَوَالِيَاتٌ ذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمُ وَرَجَبُ مُضَرِّ اللَّذِي بَيْنَ جُمَادَى
وَسَعْبَانَ (رواه البخاري: 2958 - مسلم: 3179)

“కాలం తిరిగి తిరిగి యథాస్థితికి - అల్లాహ్ భూమ్యకాశాలను సృష్టించిన నాటి స్థితికి - వచ్చేసింది. ఏడాదిలో పన్నండు మాసాలుంటాయి. వాటిలో నాలుగు మాసాలు విశిష్టమైనవి (పవిత్రమైనవి) వాటిలో మూడు మాసాలు ఒక దాని తరువాత ఒకటి వస్తాయి. అవే జూల్ భాయిదా, జూల్ హాజ్,

ముహర్రం నాల్వ మాసం రజబ్. ఇది జమాదినుల్ ఆఫీర్ సెలకీ – షాబాన్ సెలకీ మధ్యన ఉంటుంది.” (బుఫారీ:2958, ముస్లిం:3179)

హజత్ అబూ హుదైరా (రజయల్లాహు అన్న) కథనం ప్రవక్త ముహమ్మద్
(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

أَفْضَلُ الصِّيَامَ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيلِ (مسلم)
“రమజాన్ తరువాత అల్లాహ్ మాసమయిన ముహర్రం సెలల్
పాటించబడే ఉపవాసాలు అత్యంత శ్రేష్ఠమైనవి. అలాగే ఘర్జ్ నమాజుల
తరువాత పాటించబడే (నఫిల్) నమాజుల్లో తపాజ్జ్ఞద్ నమాజు అత్యంత
శ్రేష్ఠమైనది.” (ముస్లిం:1982)

ముహర్రం మాసపు ఘనతను తెలియజేయటానికి దానిని ‘అల్లాహ్ మాసం’ అని అనటం జరిగింది. ఉదాహరణకు అల్లాహ్ గృహం, అల్లాహ్ ఒంటె అని ఖుర్జాన్లో పేర్కొనడం జరిగింది. అల్లాహ్ అలా పేర్కొనంత మాత్రన అని అల్లాహ్కు అవసరమైన వస్తువులు అని అర్థం కాదు. కాని అల్లాహ్ వాటి విశ్వాతను వివరించటమే దాని ఉద్దేశ్యం.

ముహార్రం సెలల్ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం)

సాంప్రదాయం:

హజత్ ఆయాసో (రజయల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం ఖుర్దైష్ జాతి ప్రజలు ఇస్లాం రాక మునుపు అజ్ఞాన కాలంలో ముహార్రం సెలల్ ఆమారా నాటి ఉపవాసం పాటించేవారు. మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) గారు కూడా ఆ ఉపవాసాన్నే పాటించేవారు. తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) మదీనాకు వచ్చినపుడు కూడా ఆ ఉపవాసాన్ని

పాటించేవారు, సహబాలను కూడా ఆ ఉపవాసాన్ని పాటించమని అదేశించేవారు. ఆ తరువాత రఘుజాన్ ఉపవాసాలు విధి గావించబడ్డాయి. అప్పుడు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫ్ వసల్) ఆమూరా ఉపవాసం గురించి:

هَذَا يَوْمٌ عَاشُورَاءَ وَلَمْ يَكُنْ لِّلَّهِ عَلِيًّا كُمْ صِيَامٌ وَأَنَا صَائِمٌ فَمَنْ شَاءَ فَلْيَصُمْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُفْطِرْ (رواه البخاري: 1864 - مسلم: 1909)

“ఇది ఆమూరా రోజు అల్లాహ్ మీషై ఈ ఉపవాసాన్ని విధిగావించలేదు. అయినా నేను ఉపవాసం ఉంటున్నాను. కనుక మీలో ఎవరైనా ఆ ఉపవాసాన్ని పాటించాలనుకున్న వారు పాటించండి, లేదంటే మానుకోండి” అని అన్నారు. (బుఫారీ:1864, ముస్లిం:1909)

హజత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అబ్దూన్ (రజయల్లాహు అస్సు) కథనం ప్రకారం: ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫ్ వసల్) మక్కా నుండి మదీనాకు వలస వచ్చినప్పుడు మదీనాలోని యూదులు ముహారం మాసపు పదొవ లేదిన ఉపవాసం పాటించటాన్ని గమనించారు. వారిని ఉద్దేశించి, “మీరు ఈ రోజు ఉపవాసం ఎందుకు పాటిస్తున్నారు?” అని అడిగారు. దానికి యూదులు, అల్లాహ్ ఈ రోజు మూసా ప్రవక్తకు ‘ఫిరాన్’ ఆగడాల నుండి విముక్తి ప్రసాదించాడు. ఆ సంతోష ఘడియల్ని పురస్కరించుకొని మేము ఈ రోజు ఉపవాసం పాటిస్తాం” అని చెప్పారు. అది విని ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫ్ వసల్) “మూసా ప్రవక్త సంతోషంలో పాలుపంచుకోవటానికి మీకంటే మేము ఎక్కువ హక్కుదారులం” అంటూ ఆయన కూడా ఆ రోజు ఉపవాసం పాటించారు. మరియు సహబాలను కూడా ఉపవాసం పాటించమని ఆదేశించారు. (బుఫారీ:1865, ముస్లిం:1911)

హజుత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అబ్యున్ (రజయల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త
ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లాం) ఇలా ప్రవచించారు:

لَئِنْ يَقِيْتُ إِلَى قَابِلٍ لَأَصُومَنَ النَّاسَعَ (رواه مسلم: 1917)

“ఒక వేళ నేను వచ్చే సంవత్సరం వరకు బ్రతికుంటే ముహర్రం మాసపు
తొప్పుదో తేదిన కూడా ఉపవాసం పాటిస్తాను.” (ముస్లిం:1917)

హజుత్ ఇబ్రూ అబ్యున్ (రజయల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం: “ప్రవక్త
ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లాం) ఆమూరా రోజు (ముహర్రం నెల పదో
తేదిన) స్వయంగా ఉపవాసం ఉన్నారు. మరియు ఆ రోజు ఉపవాసం
పాటించమని అదేశించారు” (బుఫారి:1865, ముస్లిం:1911)

హజుత్ అబూ ఖత్రా (రజయల్లాహు అన్న) కథనం: ప్రవక్త ముహమ్మద్
(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లాం) గారిని ఆమూరా నాటి ఉపవాసం(ఘునతను) గురించి
అడగటం జరిగింది. అందుకాయన సమాధామిన్ను, “అది గత సంవత్సరపు
పాపాలన్నిటినీ తుడిచిపెట్టేస్తుంది” అని చెప్పారు. (ముస్లిం:1977)

అప్పోబైత్ (ప్రవక్త (స)ఇంటివారి) విశిష్టత:

అల్లాహ్ ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో ఇలా తెలియజేశాడు: “ఓ ప్రవక్త
ఇంటివారలారా! మీ నుండి (అన్న రకాల) మాలిన్యాన్ని దూరం చేయాలన్నది,
ఖిమ్మల్ని పూర్తిగా పరిషుఢపరచాలన్నది అల్లాహ్ అభిలాష.”

(సూరతుల్ అహోజాబ్:33)

ఈ ఆయతు ద్వారా మరియు ఖుర్జాన్ ఉన్న అనేక ఆయతుల ద్వారా
కూడా తెలిసేదేమంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లాం) గారి
సతీమణిలందరూ ‘అప్పోబైత్’, విశిష్ట స్థానానికి చెందినవారు. మరియు

హజత్ అలీ, ఫాతిమా, హసన్, మరియు హుసైన్ వారందరు కూడా ‘అహోబైత్’కి చెందినవారే.

హజత్ ఉమ్మె సల్మా (రజియల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లోహీ వసల్లం) నా ఇంట్లో ఉండగా: **إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرَّجْسُ**
 “ఓ ప్రవక్త ఇంటివారలారా! మీ నుండి (అన్ని రకాల) మాతిన్యాన్ని దూరం చేయాలన్నది,.....” అనే ఖుర్జాన్ ఆయతు అవతరించింది. తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లోహీ వసల్లం) గారు, ఒక వ్యక్తిని “అలీ, ఫాతిమా, హసన్, మరియు హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్సహం) షైఖు పంపిస్తూ ఇలా అన్నారు: ‘ఓ అల్లాహ్! వారందరూ ‘అహోబైత్’కి చెందినవారు. అంతలో హజత్ ఉమ్మె సల్మా (రజియల్లాహు అన్న) ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అల్లోహీ వసల్లం) గారిని: నేను ‘అహోబైత్’కి చెందిన దానిని కానా? అని ప్రశ్నించారు. దానికి ప్రవక్త గారు: ‘స్తు నాకు మంచి భార్యాపీ, వారు నా ‘అహోబైత్’కి చెందినవారు. ఓ అల్లాహ్! నా ‘ఇంటివారలు’ ఎక్కువ హక్కుదారులు, అని అన్నారు.

(అలీ ముస్తాద్ రక్ అలన్ సహీస్సోన్ లిల్ హాకిమ్, తఫీర్ సూరతుల్ లహోజాబ్:3517)

ఎందుకంటే? ఒక రోజున ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లోహీ వసల్లం) ఉదాయాన్నే బయలుదేరారు, అప్పుడు ఆయన వద్ద ఒక నల్లటి దుష్టి యున్నది. అంతలో ఆయన వద్దకు హసన్(రజియల్లాహు అన్న) వచ్చారు, ఆయనను దుష్టిలోపలికి తీసుకున్నారు, తరువాత హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్న) వచ్చారు, ఆయననూ లోపలికి తీసుకున్నారు, తరువాత ఫాతిమా (రజియల్లాహు అన్న) వచ్చారు, ఆమెను లోపలికి తీసుకున్నారు, తరువాత హజత్ అలీ (రజియల్లాహు అన్న) వచ్చారు ఆయనను కూడా ఆ దుష్టి

లోపలికి తీసుకున్నారు. ఆ తరువాత ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీఏషల్లం): “ఇంటివారలారా! మీ నుండి (అన్న రకాల) మాలిన్యాన్ని దూరం చేయాలన్నది, మిమ్మల్ని పూర్తిగా పరిశుద్ధపరచాలన్నది అల్లాహ్ అభిలాష” అని పరించారు. (ముస్లిం)

హజ్రత్ హసన్ మరియు హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్నమా) విశ్లేషణ :

ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీఏషల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరైతే నన్న ప్రేమిస్తోరో, వారు పిరిద్దరి (హసన్, హుసైన్) ని తప్పక ప్రేమించాలి.”

(నసాయా, ఇబ్ను ఖుజైమా, హోకిమ్, సిల్సిలతున్ స్హాహో:312)

హజ్రత్ ఉసామా జిన్ జైద్ (రజియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీఏషల్లం) ఇలా తెలియజేసారు: “పిరిద్దరు నా పుత్రులు, నా కూతురు పుత్రులు, ఓ అల్లాహ్ నేను పిరిని ప్రేమిస్తున్నాను, ఓ అల్లాహ్ నీను కూడా పిరిని ప్రేమించు, పిరిని ప్రేమించే వారిని కూడా నీవు ప్రేమించు.”

(తిర్మిజీ:3769)

హజ్రత్ హసన్ మరియు హజ్రత్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్నమా) స్వర్గంలో యువకులకు నాయకులుగా ఉంటారు. (తిర్మిజీ:3768, ఇబ్ను మాజా:118)

కర్మలా సంఘటన:

ముహారం నెలలో హజ్రత్ అలీ (రజియల్లాహు అన్న) నలబై హొజి శకం, రమాజన్ నెలలో 21వ తేదిన షహీద్ చేయబడ్డారు. ఆ తరువాత ముఅవియా (రజియల్లాహు అన్న) గారు హజ్రత్ హసన్ (రజియల్లాహు అన్న) అంగీకారంతో ఏకగ్రీవంగా ఖలీఫాగా ఎన్నుకోబడ్డారు. ఆ తరువాత హజ్రత్ హసన్ (రజియల్లాహు అన్న) గారు ద్రోహోల కుటలో భాగంగా విషంతో కూడిన

భోజనం తిని షహోదర్త మరణాన్ని పొందారు. ఆ తరువాత హజత్ ముఅఫియా (రజియల్లాహు అన్న) గారు అరబై హిజ్రి శకంలో మరణించారు. ఆయన మరణించే ముందు తమ కుమారుడైన 'యజీద్'ను ఖిలీఫాగా నియమించారు. యజీద్ గుణహీనుడైన ఒక రాజు అని చరిత్ర చెబుతుంది. అందుచేత కూఫా ప్రజలు యజీద్కు బదులుగా హజత్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్న) గారిని ఖిలీఫాగా నియమించడానికి ప్రయత్నాలు చేసారు. మరియు కూఫాలో ఉన్న కొంత మంది ప్రజలు హజత్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్న) ను ఖిలీఫాగా ఎన్నుకుంటామనీ అనేక విధాలుగా ఆహోనించారు. అందువలన హజత్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్న) మరియు ఆయన కుటుంబికులు, మరియు అనువరులతో కలిసి కూఫాకు చేరుకున్నారు. ఆయన కూఫాకు చేరుకున్న తరువాత హజత్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్న) గారికి కూఫా ప్రజలు ద్రోహం చేసారు. ఆయనకు ఎలాంటి సహాయం చేయలేదు. మరియు యజీద్ తన ఖిలాఫత్ వదవిని వదులుకోవడం ఇష్టుంలేని కారంణంగా, హజత్ హుసైన్ మరియు వారితో వచ్చినవారిని బంధీలుగా తమ వద్దకు తీసుకొరావలసిందిగా తన సైన్యాన్ని ఆజ్ఞాపీంచాడు. తరువాత యజీద్ సైన్యం హజత్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్న) మరియు వారి కుటుంబికులను సులభంగా బంధీలుగా చేసుకున్నారు. యజీద్ ఆజ్ఞ మేరకు హజత్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్న) గారిని యజీద్కు అప్పగించకుండా ఆ సైన్యం వారందరిని ఘోరాతి ఘోరంగా చంపివేసారు.

61వ హజి శకం ముహార్రం నెలలో 10వ తేదిన (ఆమూరా) ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుల్లాహు అలైహి వసల్లం) మనుమడు హజత్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అన్న) మరియు వారి అక్కచెల్లెళ్ళను అన్నదమ్ముళ్ళను, అన్న హసన్ గారి

బార్యజిడ్డలను, జాఫర్ మరియు అశీల్ భార్యజిడ్డలను మరియు అనేక కూళా ప్రజలను చంపడం జరిగింది.

హాజిత్ హుసైన్ (రజయల్లాహు అన్న) గారు పురాత్ అనే సముద్రం ఒడ్డున కర్ణలా మైదానంలో చంపబడ్డారు. వారి భౌతికాయాన్ని కర్ణలా మైదానంలోనే ఖననం చేసారు. ఆయన మొండాన్ని అబ్బల్లాహ్ జిన్ జియాద్ వద్దకు తీసుకువచ్చారు. అలా జరగకూడని ఒక దురదృష్టకరమైన సంఘటన కర్ణలాలో జరిగింది. మరియు హాజిత్ హుసైన్ (రజయల్లాహు అన్న) పహోదత్ అనే పుణ్యపరమైన మరణాన్ని పొందారు.

హాజిత్ హుసైన్ (రజయల్లాహు అన్న) గారిని చంపినవారు లేక వారిని చంపుటకే ప్రాత్పూర్వాంచినవారు సంతోషించారు. కాని అలాంటి వారిని అల్లాహ్ హీనమైన స్థితికి నెట్టివేసాడు, వారు కూడా భయంకరమైన మరణాన్ని పొందారు.

కర్ణలా సంఘటనానంతరం:

హాజిత్ హుసైన్ (రజయల్లాహు అన్న) మరణానంతరం ముస్లిం సమాజం విభేదాలకు గురికాబడి అనేక వర్గాలుగా చిలిపోయి, స్వప్తమైన మార్గభ్రష్టత్వంలో పడిపోయి, ఇస్లామీయ రుజుమార్గాన్ని తప్పిపోయారు.

1- కొంత మంది మూర్ఖులు హాజిత్ హుసైన్ (రజయల్లాహు అన్న) గారి మరణాన్ని కోరుకున్నారు. చినరికి వారు హాజిత్ హుసైన్ మరియు వారి కుటింబికులను ప్రీటీ చేసారు. వారి నాయకుడు ఉబైదుల్లాహ్ జిన్ జియాద్. హాజిత్ హుసైన్ (రజయల్లాహు అన్న) ప్రీటీ చేయబడిన తరువాత ప్రతి ఏట సంతోష కార్యకలాపాలు నిర్వహిస్తున్నారు. మరియు వారు అసత్యమైన హాదీసులను రచించారు. ఉదాహరణకు; ఎవరైతే ఆమూరా

రోజు తమ కుటుంబికుల పట్ల ఎక్కువగా ఖర్చు చేస్తారో, వారికి ఆ సంవత్సరమంతా అల్ల్పొ అధికంగా ప్రసాదిస్తాడు. మరియు ఎవరైతే ఆ రోజున తమ కళ్ళలో సుర్య రాసుకుంటాడో అతనికి జీవితంలో ఎన్నడు కళ్ళవ్యాధి రాదు. మరియు ఎవరైతే ఆ రోజున స్నానం చేస్తాడో అతను ఆ సంవత్సరమంతా అస్వస్థకు గురికాడు. అనే అనేక తప్పుడు విషయాలను ప్రజల్లో వ్యాపింపజేశారు. వారినే నాసిబియా ముస్లింలు అంటారు. ప్రస్తుత కాలంలో వారు లేనట్టుగానే భావించాలి. కాని వారి అసత్యమైన ప్రవచనాలు ఇప్పటికీ ప్రజల్లో ఉన్నాయి.

2- కొంతమంది ప్రజలు ‘అప్పోబైత్’ అభిమానులంటూ అతిగా వ్యవహరించారు. వారి నాయకుడు ముఖ్తార్ బిన్ ఉబైద్ అల్ కజ్జాబ్. అతని వర్గానికి చెందినవారు కర్బూలా షహీదుల పట్ల శోకాన్ని, దుఃఖాన్ని వెలబుచ్చడానికి విలపించడం, మాతం చేయడం వంటి ఆచారాలను పుణ్యమైన ఆచారాలుగా భావించి త్రయి ఏట “మాతం” పేరుతో ధర్మానికి విరుద్ధమైన కార్యాలను నిర్వహించి ఆరాధనలుగా భావిస్తున్నారు.

హాజర్త హుస్నైన్ మరియు వారి కుటింభికుల షహోదర్త (మరణాంతరం) తరువాత అధర్య పద్ధతిలో శోకాన్ని, దుఃఖాన్ని వెలబుచ్చడానికి సభలు నిర్వహిస్తున్నారు. ప్రతి ఏట వారి షహోదర్త రోజును శోకదినంగా భావించారు, ఆ శోకాన్ని ఒహిరంగంగా వెలబుచ్చుట కొరకై అనేక విధాలుగా చేస్తున్నారు. చివరికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లాం) సతీమణులను, హాజర్త అబూబకర్ (రజియల్లాహు అన్న), హాజర్త ఉమర్ (రజియల్లాహు అన్న), హాజర్త ఉస్మాన్ (రజియల్లాహు అన్న), మరియు అనేక ప్రవక్త (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లాం) గారి ప్రియమైన సహబాలను, వారి కుటుంబికులను అసభ్యకరమైన

పదజాలాలతో కించవరుస్తున్నారు. మరియు వారి గౌరవోన్నతలు భంగమయ్యటట్టు కట్టుకథలు రచించారు. ముహారం నెల రాగానే ఆ కట్టుకథలను తమ సమావేశాలలో ప్రసంగిస్తుంటారు. మరియు ‘అష్టాబైత్తీ’ అభిమానులంమంటూ ముసలి కన్నిచ్చు కురిపిస్తారు. వారంతా ‘కర్ణులా’ బాధితుల పట్ల తమ గోడును ఇలా తెలిపే ప్రయత్నాలు చేస్తారు: “ముహారం నెలలో నల్ల దుస్తలు ధరిస్తారు, యా హసన్, యా హసైన్ అంటూ తమ చాతీలమై బాదుకుంటుంటారు. కత్తులతో ఖడ్గాలతో కోసుకుంటారు. రక్తం కారేలా బ్లేడ్లతో గాయం చేసుకుంటారు. అగ్ని గుండం తయారు చేసి దానిలో పరుగులు పెడతారు. సామూహికంగా విలపించే మహా సభలను నిర్వహించి కేకలు పెడుతుంటారు. ముహారం నెల పవిత్రమైనప్పటికి అపవిత్రంగా, శుభకరమైనప్పటికి అశుభమైనదిగా భావిస్తున్నారు. అందుచేత వారు ఆ నెలంతా ఎలాంటి సంతోషమైన కార్యాన్ని నిర్వహించరు, ఏవాహాలు చేసుకోరు. మరియు పంజాలను (పీర్లను) స్థాపిస్తారు. వాటిని అనేక విధాలుగా ఆరాధిస్తారు” వారినే ‘షియా ముస్లింలు’ అంటారు.

భారత దేశంలో లభ్యో, ప్రౌదరాబాద్, థిల్లీ, మరియు ముంబై వంటి మహా నగరాలలో ‘షియా’ జాతులు ఉన్నారు. మరియు వారు ఇరాన్లో అతి ఎక్కువగా ఉన్నారు. వారే ఇరాన్ దేశాన్ని పరిపాలిస్తున్నారు. మరియు అమెరికా యుద్ధం తరువాత ఇరాఫ్ఫోలో కూడా షియా ముస్లింలు పరిపాలన చేసున్నారు. అలాగే వారు లేబ్నాన్ మరియు సిరియా, బహురైన్ దేశాలలో కూడా ఉన్నారు.

మరణానంతరం భాధను తెలిపే ధర్మ విధానం:

హాజర్త్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అస్సు) గారి మరణం మనందరికి దుఃఖింపబడే మరియు భాదవడే సంఘటన. అయినా మనం సమంజసమైన రీతిలో, ధర్మ విధానంలో శోకాన్ని తెలుపడం ధర్మం. కనుక అల్లాహ్ ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَجِعُونَ ﴾١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴾١٥٧﴾ البقرة: ١٥٦ - ١٥٧

“వారికప్పుడు ఏ ఆపదవచ్చిపడినా, నిశ్చయంగా ‘మేము స్వతపోగా అల్లాహ్కు చెందినవారము, మేము మరలిపోవలసింది కూడా ఆయన వద్దకేకదా!’” అని అంటారు. వారిపై వారి ప్రభువు దయానుగ్రహాలు, కారుణ్యం ఉన్నాయి. సన్మానాన్ని పొందినవారు కూడా వీరే.”

(సూరతుల్ బఫరా:156-157)

మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:
ఎవరికైనా కష్టం వాటిల్లినపుడు
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ - اللَّهُمَّ أَجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا (مسلم:1525)
‘ఇన్నాల్లాహ్ వయున్న ఇలైహి రాజివ్రాన్, మరియు అల్లాహుమ్మ
అజర్నని థి ముసీబతి వఫ్రలిఫ్ లీ షైరమ్ మిన్హా’ పరించడం ఎంతో
మహాత్మార్పకరమైనది. (ముస్లిం:1525)

అలాగే మనకు ఎప్పుడైతే దుఃఖమైన సంఘటనలు గుర్తుకు వస్తాయో
అప్పుడెల్లా మనం (ఇన్నా ల్లాహ్ వయున్న ఇలైహి
రాజివ్రాన్), అని చదువుకుంటే ఆ దుఃఖానికి బదులు మనకు పుణ్యం
లభిస్తుంది. అని హాజర్త్ హుసైన్ (రజియల్లాహు అస్సు) తెలియజేసారు.

హజుత్ జైనబ్ బిస్తే జహ్వీ(రజియల్లాహు అన్న) గారి సోదరుడు మరణించారు. మూడు రోజుల తరువాత ఆమె పరిమళాన్ని తెప్పించి పూసుకున్నారు. తరువాత ఇలా ప్రవచించారు: ‘నాకు పరిమళం అవసరమేమి లేదు’ కాని నేను ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) ప్రవచించగా ఇలా విన్నాను: “నీ మహిశలయితే అల్లాహ్ ను, పరోలోక దినాన్ని విష్ణుస్తందో! ఆమె మూడు రోజులకంటే ఎక్కువగా శోకం చెయ్యడం నిషిద్ధం. కాని తన భర్త శోకం గడవు నాలుగు నెలల పది రోజుల వరకు ఉంది”

(బుఫారీ:1202, ముస్లిం: 2731).

అతిశయుల్లటం (హాద్దు మీరటం):

ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) అతిశయుల్లటం నుండి ఇలా పోచ్చరించారు: “జ్ఞాగ్రత్తా! మీరు ధర్మం విషయంలో అతిశయుల్ల (హాద్దుమీరి ప్రవర్తించ) కండి. నిష్ఠయంగా మీకంటే ముందు జాతులు ధర్మం విషయంలో అతిశయుల్లటం వల్లనే నాశనమయ్యారు.”

(అహ్మద్, ఇబ్ను మాజా:3029)..

మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం) గారు ఇలా పోచ్చరించారు: “మీరు నన్న పాగడటంలో హాద్దు మీరకండి, ఎలాగైతే క్రైస్తవులు మర్యాద కుమారుడగు ఈస్మా (అలైహిస్సులాం) గారి పట్ల హాద్దుమీరి పాగడ్లలో ముంచారో! నిష్ఠయంగా నేను అల్లాహ్ దాసుడను మాత్రమే. కనుక మీరు నన్న అల్లాహ్ దాసుడు మరియు ఆయన ప్రవక్త అని మాత్రమే అనండి.” (బుఫారీ: 3189)

హజుత్ అబూ హుద్దైరా(రజియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లం)ఇలా ప్రవచించారు:

لَا تَجْعَلُوا قِبْرَيْمُ قُبُرًا وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِيْ عِدًا وَصَلُّو عَلَيْ فَإِنْ صَلَاتُكُمْ تَبْلُغُنِي حِيْثُ كُنْتُمْ
(سنن أبي داود: 2042)

“మీ ఇండ్లను స్కానవాటిక చేయకండి, నా సమాధిని మీరు (ప్రజలు) ఉత్సవ కెంద్రంగా చేయకండి. అయితే నా కొరకు దరూద్ దుఅ చేయండి, మీరు ఎక్కుడ ఉన్నా మీ ప్రార్థన నాకు చేరుతుంది.” (అబూదావూద్: 2042)

హాజిత్ ఆయాసో (రజియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైఫో వసల్లం) తమ మరణ సమయాన ఇలా ప్రవచించారు:

لَعَنَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى أَخْذُداً قُبُورَ أَبْيَانِهِمْ مَسَاجِدَ (الْبَخْرَى: 1301 - مُسْلِم: 823)

“అల్లాహ్ యూదుల్ని, క్రైస్తవుల్ని శాంచాడు. వారు తమ ప్రవక్తల సమాధుల్ని సజీదా (ఆరాధ్య) నిలయాలుగా చేసుకున్నారు.”

(బుఫారీ: 1301, ముస్లిం: 823)

కాని విచారకరమైన విషయం ఏమంటే, ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైఫో వసల్లం) ఇంత పౌచ్ఛరించినపుటీకి ముస్లిం సమాజం ఈ ‘అతి’కి దూరంగా ఉండలేకపోయింది. హాజిత్ హుసైన్ మరియు వారి కుటింభికుల పహాదత్ (మరణం) తరువాత అధర్య వద్దతిలో శోకాన్ని, దుఃఖాన్ని వెలబుచ్చడానికి సభలు నిర్వహిస్తున్నారు. మరియు ‘అహోబైత్’, అభిమానులంమంటూ అధర్యరీతిలో అతిశయల్లటిస్తున్నారు.

ముహార్రం నెలలో అధర్య ఆచారాలు:

3- “అహోలుస్ సున్నత్ వల్ జమాఅత్”కు చెందిన కొంత మంది ప్రజలు అజ్ఞానంతో ముహార్రం పండుగ పేరుతో అనేక కార్యాకలాపాలు నిర్వహిస్తున్నారు. వారు తమను తాము సుస్నీలుగా పేర్కొంటారు. అయినా రుజూ మార్గాన్ని తప్పిన వర్గాల (ప్రియ ముస్లింలు) మరియు ‘నాసిజియా

ముస్లింలు)కు అనుగుణంగా మన పట్టణాలలో, వల్లెలలో ప్రతి ఏట అవే కార్యాలను పుణ్యంగా భావించి ముహార్రం ఉత్సవాలను నిర్వహిస్తుంటారు.

1- మొదటి ముహార్రం రోజున పంజాలను ‘మకాన్’ అనే ప్రత్యేకమైన స్థలంలో నిలబెట్టటం జరుగుతుంది.

2-కొంతమంది ప్రజలు క్రొత్తగా పంజాను నిలబెడ్డానని మొమ్ముబడులు చేసుకుంటారు.

3-పది రోజుల వరకు పంజాలను పూల హోరాలతో అలంకరిస్తారు మరియు ఆ పదిరోజులు ఫాతిహోలు (అర్పణాలు) చేస్తుంటారు.

4-ఏడవ రోజు నుండి ప్రతి రాత్రి స్నానం చేసి అగ్ని గుండంలో నడుస్తుంటారు. పీర్లకు ఫాతిహోలు కూడా సమర్పిస్తారు.

5-ఏడవ రోజు నుండి బెల్లం లేక ఇతర షర్షీ కడవలు కడవలుగా తయారు చేస్తారు. స్వయంగా త్రాగుతారు, ఇతరులను కూడా త్రాపిస్తారు.

6-ముహార్రం బతాసాలు, మరియు చోంగాలు (తీపు అప్పట్లు) ఆచారంగా చేసి తింటారు, ఇతరులకు కూడా పంచుతారు.

7-పంజాల (పీర్లను)ను నిలబెట్టిన కొంతమంది పుణ్యాత్మక ఆత్మలు తమ శరిరంలో వచ్చిందంటూ ఊగుతుంటారు. మరియు తమ పంజాను ఎత్తుకొని అగ్ని గుండంలో నడుస్తారు.

8-పంజాలు ఎత్తుకొని విధులంతా ఊరేగిస్తా, అనేక కనికట్లు నాటకాలు చేస్తా, ఇంటింటా నిలబడి ఫాతిహోలు చేస్తా, విరాళములు సేకరిస్తారు.

9-పంజాలను పట్టణము పాల్మేర తీసుకుపోయి వాటిషై ఉన్న పూలహోరాలను తీసి చెరువులలో లేక బావులలో పడేస్తారు.

10-చివరిగా ‘అల్పిదా యా షుహదావు హుషైన్’ అంటూ ‘మరీసియా’ గీతాలు పాడుకుంటూ తిరిగి అదే ‘మకాన్’కు వస్తారు. తరువాత ఆ పంజాలను ఆ ‘మకాన్’ లోనే బ్రద్రపరుచుకుంటారు.

11-కొంత మంది సున్ని ముస్లింలు కూడా ముహార్రం నెలను అపశకునంగా భావిస్తారు. ఈ నెలంతా పెళ్ళిఖ్య చేయరు, కొత్త పనులను ప్రారంభించరు.

ముస్లిం ప్రజలారా! మనం “అహ్లాస్ సున్వర్త వల్ జమాఅత్”కు చెందినవారము. మనం అల్లాహ్ ను మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హూహు అల్లైహీ వస్తుం) విధానానికి అనుగుణంగా అనుసరించేవారము. ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హూహు అల్లైహీ వస్తుం) మరణించిన 50సంవత్సరాల తరువాత అధర్య వ్యక్తుల చేత జోప్పించబడిన తప్పుడు ఆచారాలను ఎలా ధర్మంగా మనం భావించాలి? వాటిని మనం ఎలా ఆచరించాలి? ఒక వేళ మనం వాటిని ఆచరించినా పుణ్యం మాత్రం లభించదు, పైగా మహా పాపాలకు గురికాబడుతాము సుమా.

6- నెల్లూరు రొట్టెల పండుగ

నెల్లూరు అంధ్రరాష్ట్రానికి చెందిన ఒక జిల్లా, సముద్రం ఒడ్డున ఉన్న ఒక అందమైన పట్టణము. 12వందల సంవత్సరాల క్రితం పన్నండు మంది అరబ్ ముస్లిములు వలస వచ్చారు అని కథనాలు చెప్పుకుంటారు. వారందురూ జాతులకు, మతాలకు అతీతంగా శాంతిని నెలకోల్పాలని వచ్చినట్లు భావిస్తారు. మరియు కొన్ని రోజుల తరువాత వారందరూ షహీద్ కాబడ్డారనీ అంటారు. ఆ తరువాత వారందరిని ఆ సెలయేరు (ఒక పెద్ద చెరువు) వద్దనే సమాధి చేసారు. తరువాత కొంత మంది ప్రజలు ఆ సమాధులనే దర్గాలుగా నిర్మించుకున్నారు. ఇప్పుడు ఆ పన్నండు దర్గాలను కలిపి ‘బారా షహీద్ మజార్ షరీఫ్’, అని పేర్కొంటారు. అక్కడ మరొక దర్గా ‘సయ్యద్ బాబా’ అని ‘లాల్ దర్గా’ పేరుతో ఉంది.

రొట్టెల పండుగ పేరుతో 10 నుండి 15 లక్షల మంది ప్రజలు ధర్మాలకు అతీతంగా, ప్రతి ఏట ముహారం సెలలో సందర్శిస్తారు. అక్కడ ఉత్సవాల పేరుతో ముహారం సెల 10, 11, 12, న తేదీలలో రొట్టెల మార్కిటి జరుగుతుంది. అలా మూడు నాలుగు రోజుల పాటు ప్రత్యేక ఆచారాలు పాటిస్తారు.

అంటే అక్కడ వచ్చేవారి వివిధ మొక్కల బడుల ప్రకారం రొట్టెలను పేర్లు కేటాయించుకుంటారు. ఉదాహరణకు ‘పిల్లల రొట్టెలు’ ఎవరికైన సంతానం లేకపోతే ఆ నదిలో నిలబడి తలపై ఆ నది నీళ్ళను తీర్థంలా చల్లుకొని, సంతానం లేనివారు సంతానం కలిగినవారి నుండి రొట్టెలను తీసుకొని

తింటారు. అలా చేసే సంతాన ప్రాప్తి జరుగుతుందని వారి మూడు నమ్మకం.

అలా సంతానం లేనివారు రొట్టెలను తిన్న తరువాత వారికి సంతానము కలిగితే, తిరిగి వచ్చి వారుకూడా రొట్టెలను ఇతరులకు ఇస్తారు. అలా అనేక మంది ప్రజలు తమ తమ మైక్కుబడుల ప్రకారం ప్రతి ఏట రొట్టెల మార్పిడి జరిపే ఆచారాన్ని **నెల్లురు రొట్టెల పండుగ'** అని అంటారు.

ప్రజల సమస్యలకు అనుగుణంగా రొట్టెలను పేర్లు పెట్టుకుంటారు. అంటే; ఉన్నోగం రొట్టెలు, ధనం రొట్టెలు, విదేశాలకు షోయే విసా రొట్టెలు, అసెంబ్లీ రొట్టెలు, ఆరోగ్యం రొట్టెలు, వివాహం రొట్టెలు అని వివిధ సమస్యల పేర్లతో రొట్టెల మార్పిడి జరుగుతుంది. తరువాత అక్కడికి వచ్చేవారు అక్కడ ఉన్న దర్గాలను కూడా ఆరాధిస్తారు. ప్రతి దర్గా వద్ద జరిగే పీర్చ మరియు బిద్దాలత్త వంటి అధర్య కార్యాలను బహిరంగా పాటిస్తారు.

‘బారా ష్టీడ్ మజార్ షరీఫ్’కు వచ్చే ప్రజలు తమ నమ్మకాల ప్రకారం నాణెల రూపంలో ఆ దర్గాలపై నాణెములను(చిల్లరడబ్బులు) విసురుతారు. దర్గాల నిర్వాకులు దర్గాలపై నుండి రూపాయి లేక రెండు రూపాయి జిళ్ళలను తీసుకుని, ఎర్రటి లేక పచ్చటి రంగుల గుడ్డపేలికలలో చుట్టి, ప్రజల మూడు నమ్మకాలను ఆప్రాగా చేసుకొని, ఆ ఒక్క రూపాయిని పది రూపాయిలకు లేక ఇరవై రూపాయిలకు విక్రయిస్తారు. ఎందుకంటే? ఆ నాణెములను ప్రజలు తమ దగ్గర ఉంచుకుంటే ధనంలో శుభాలు కలుగుతాయని నమ్మిస్తారు.

అధికమైన సంఖ్యలో స్త్రీలు అక్కడ సమావేశమవుతారు. ఎందుకంటే? మూడు నమ్మకాల వలలో స్త్రీలే అతి ఎక్కువగా చిక్కుకుంటారు. మరియు ఇస్తాం ధర్మం తెలియని అజ్ఞాన ముస్లింలు మరియు బలహీన విశ్వాసులు

అలాంటి మూడు విశ్వాసాలకు తొందరగా ప్రభావితులవుతారు.
ఎందుకంటే? ఏదో విధంగా తమ అదృష్టాలను పరీక్షించుకొని, కష్టాలను
దూరం చేసుకోవాలని వారి తపన. మన సమాజంలో అలాంటి మూడు
విశ్వాసాలు కలిగినవారు చాలా మంది ఉన్నారు. మరియు వారు దేశ,
విదేశాల దర్గాలను సందర్శించి ఆరాధిస్తూ ఉంటారు.

కనుక అల్లాహ్ వాటిని ఖండిస్తూ ఇలా తెలియజేసాడు: “ఇవన్నీ మీరు
మరియు మీ తండ్రి, తాతలు పెట్టిన పీర్లు మాత్రమే, అల్లాహ్ వీటిని
గురించి ఎట్టి ప్రమాణం అవతరింప జేయలేదు. వారు కేవలం తమ
ఊహిగానాలను మరియు తమ అత్మలు కోరే మనోహంఘలను మాత్రమే
అనుసరిస్తున్నారు. వాస్తవానికి వారి ప్రభువు తరుపునుండి వారి పద్ధకు
మార్గదర్శకత్వం కూడా పచ్చి ఉన్నది” (సూర్యున్ నష్టః:23)

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: (ఓ ప్రవక్తా!) వారికి ఇలా చెప్పు:
“అల్లాహ్ను పదలి మీరు ఎవరివరినయితే ఊహించుకుంటున్నారో
వారందరిని పిలిచి చూడండి. భూమ్యాకాశాలలో వారికి రవ్వంత
అధికారంగాని వాటిలో వారికి ఎలాంటి వాటాగాని లేదు. వారిలో ఏ
ఒక్కడూ అల్లాహ్కు సహాయకడు కూడా కాదు” (సూర్యున్ సబా:22).

అల్లాహ్ను మాత్రమే ప్రార్థించాలి. భయం, భక్తి, ఆశ, ప్రేమానురాగం,
మొరపెట్టుకోవడం, అఱుకున, అశక్తత, శరణ వేదుకోవడం, జిబ్హా
చేయడము, మైక్కుబడులు చెల్లించడం, ఉపాధిని కోరడం వంటి
కార్యాలాస్తీ ఆరాధనలే. కనుక ఆ ఆరాధనలు అల్లాహ్కాకే సాంతం చేసి
ఆరాధించాలి. అల్లాహ్ను తప్ప మరెనరిని ఆరాధించకూడదు.

కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: మరియు మేము, సీకు పూర్వం ఏ ప్రవక్తనూ పంపినా: “నిశ్చయంగా, నేను (అల్లాహ్) తప్ప మరొక అరాధ్య దైవం లేదు! కావున మీరు నన్నె (అల్లాహ్నే) ఆరాధించండి” అని దివ్వజ్ఞానం (వహి) ఇచ్చిపంపాము.” (సూరతుల్ అంబయా:25)

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “మీరు నిజంగానే ముస్లిములైటే అల్లాహ్నే నమ్మకండి” (సూరతుల్ మాయిదా:23)

మరోచోట అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “అల్లాహ్ను నమ్మకున్నవారికి అల్లాహ్యే చాలు.” (సూరతు తలావ్:3)

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేసారు: “ఎప్పుడైతే మీరు సహయం కొరకై మొరపెట్టుకుంటారో అప్పుడు అల్లాహ్ను మాత్రమే సహయాస్కై ఆర్థించండి.” (తిర్మిజీ:2516, జిలాలుల్ జన్మన్: 316-318).

ముఖ్య గమనిక: ‘రౌష్టై పండుగ’ పేరున మనం చేసే ఆచారాలు, ఆరాధనలు, మొక్కుబడులు ధర్మం కానే కావు. ఎవరైనా అల్లాహ్ పేరుపై తప్ప ఇతరులెవరి పేరుపైపైనా మొక్కుబడులు చెల్లిస్తే అది “షిర్క” ఆచారమే అవుతుంది. ఒక వేళ ఎవరైనా తెలిసి తెలియక మొక్కుబడులు చేసుకొని ఉంటే, వాటిని నెరవేర్పకూడదు. దాని వల్ల ఎలాంటి నష్టంగాని లేక కీడుగాని జరగదు. కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేసారు: “ఎవరైతే అల్లాహ్ లిధేయత పట్ల మొక్కుబడి చేసుకున్నారో వారు ఆ మొక్కుబడిని తీర్చాలి. మరియు ఎవరైతే అల్లాహ్ అవధేయత పట్ల మొక్కుకున్నారో వారు ఆ మొక్కుబడిని తీర్చకూడదు.”

(బుఫారీ:2602).

7- సఫర్ నెల వాస్తవికత

సఫర్ నెల ఇస్తోమీయ క్యాలండర్ ప్రకారం రెండవ నెల. అరబ్బులలో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫ్ వసల్లం) దైవప్రవక్తగా రాక మునుపు సఫర్ నెలను అవశకునంగా భావించేవారు. మరియు ప్రాచిన అరబ్బులు ఈనెలలో ఆకాశం నుండి అనేక విపత్తులు, బాధలు, నష్టాలు అవతరిస్తాయని నమ్మేవారు. అందుకని ఈ నెలలో వివాహాలు, సంతోష సంబరాలు వంటి మంచి కార్యాలను నిర్వహించేవారు కాదు.

ప్రస్తుత కాలంలో మన ముస్లిం సమాజానికి చెందిన కొంత మంది అజ్ఞానులు, అలాంటివే మూడు నమ్మకాల వెంటపడి వారిలాగానే సఫర్ నెల పట్ల అవశకునాలకు చెందిన కొన్ని నమ్మకాలకు గురికాబడి ఉన్నారు. వాటిలో కొన్ని ఇలా ఉన్నాయి:

1-మొత్తం సంవత్సరంలో పది లక్షల ఎనబ్బెళ్ళ వేల విపత్తులు ఆకాశం నుండి దిగి వస్తాయని భావిస్తారు. ఆ విపత్తులలో నుండి ఒక్క సఫర్ నెలలోనే తొప్పిది లక్షల ఇరవై వేల విపత్తులకు గురికాబడతారని భావిస్తారు.

2-సఫర్ నెల రాగానే ప్రయాణాలను మానుకుంటారు, సంతోషకరమైన సంబరాలను జరుపుకోవడం అవశకునంగా భావిస్తారు.

3-ఈ నెల మొదటి పదమూడు రోజులను “తేరతేది” అని పేర్కొంటూ, తీవ్రమైన విపత్తులకు గురికాబడే రోజులుగా భావిస్తారు.

4- ఈ నెలలో వివాహాలు చేసుకోరు, పెళ్ళి చూపులకు సహితం దూరంగా ఉంటారు. ఒక వేళ క్రొత్తగా వివాహాలు జరిగి ఉన్న, ఆ జంటలను పదమూడు రోజుల వరకు విడదీసి, ఒకరి ముఖాలను మరొకరు చూడడం

అపశకునంగా భావిస్తారు. అలా కాదని వారు గనుక కలుసుకుంటే, వారిద్దరిలో ఒకరు చనిపోతారు, లేక జీవితాంతం వారి మధ్య తగాదాలు ఏర్పడతాయని భావిస్తారు.

యదార్థం ఏమంటే? అలాంటి అపశకునాలకు ఇస్తాం ధర్యంలో ఎలాంటి వాస్తవికత లేదు. పైగా అలాంటి మూడు విశ్వాసాలకు దూరంగా ఉండాలి. ఎందుకంటే? నెలలను లేక సమాయాలను అపశకునాలకు విపత్తులకు ప్రత్యేకిస్తే, అల్లాహ్ నే తప్పు పట్టినట్టుగా ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హూఅల్లైహిషాసల్) తెలియజేసారు. కనుక ఒక హదీసు ఖుద్దీలో ఇలా ఉంది: అలాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “అదాము పుత్రుడు (మానవుడు) కాలాన్ని (రోజులను, నెలలను, యొడాదిని) తిట్టుతున్నాడు. మరియు నేనే కాలాన్ని. నా చేతిలోనే రాత్రింబవళ్ళ మార్పిడి ఉన్నది.”

(బుఫారీ:4452, ముస్లిం:4170)

మరొక చోట ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హూఅల్లైహిషాసల్) ఇలా ప్రవచించారు:

“మీరు కాలాన్ని తిట్టకండి. నిశ్చయంగా అల్లాహ్ యే కాలము.”

(ముస్లిం:4165)

8- ఆఖరి చహోర్షంబా

సఫర్ నెలకు చెందిన చివరి వారంలో ఉన్న బుధవారాన్ని ఊరుబయటకు వెళ్లి పచ్చగడ్డిపై నడవటం పుణ్య ఆచారంగా భావిస్తారు. ఎందుకంటే? ఆ రోజే ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హాపు అలైహి వసల్లం) గారికి స్వస్థత లభించినది, మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హాపు అలైహి వసల్లం) సరదాగా ఆ రోజు పచ్చగడ్డిపై నడిచారని అంటారు. దాని కారణంగా ప్రజలు భార్యాల్లలతో కలిసి పార్చులలో, తోటలలో షికార్లు చేస్తారు. దానిని ప్రవక్త ఆచారం అని అంటారు.

ఆ సాకుతో కొంత మంది ప్రజలు సఫర్ నెల చివరి బుధవారం తమ ఇండ్రాల్లో మంచి వంటకాలు చేసుకొని, స్నానాలు చేసుకొని, క్రొత్త దుస్తులు ధరించి, బాగా అందంగా తయారయ్య, అందాల పోటీల సభలలో పాల్గొన్నట్లు ముస్తాబు అవుతారు. చిన్నాపెద్ద, ఆడామగా అనే తేడా లేకుండా పార్చుల్లో, తోటల్లోకి పోయి ఏ విధంగా కలిసి మెలిసి షికార్లు చేస్తుంటారనేది మనం చెప్పసక్కర లేదు.

ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హాపు అలైహి వసల్లం) చివరి రోజులు:

సఫర్ నెల చివరి బుధవారం రోజున ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హాపు అలైహి వసల్లం) గారికి స్వస్థత లభించిందా అంటే? దానికి జవాబు కానేకాదు. ఎందుకంటే? “అర్పోఖుల్ మఖ్యామ్” తెలుగు పేజి: 813లో ప్రవక్త గారి గురించి ఇలా ఉంది: “ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హాపు అలైహి వసల్లం) మరణానికి అయిదు రోజుల ముందు బుధవారం రోజున ఆయన (సల్లల్హాపు అలైహి

వనల్లం) శరీర ఉష్ణోగ్రత (జ్వరము) మరింత పెరిగిపోయింది. ఆ కారణంగానే ఆయన బాధ బాగా ఎక్కువై అపస్థిరక పరిస్థితి ఏర్పడింది.”

నిజమేమంటే ఆ రోజే ఆయన అస్వస్థకు గురికాబడ్డారు. కానీ మనం స్వస్థత చేకూరిందంటూ సంతోషాలు జరుపుకోవడం ధర్మమేనా? దాని వలన మనకు పుణ్యం ప్రాప్తిస్తుందా? లేక పాపం ప్రాప్తిస్తుందా? మనం ఆఖరి చహార్షుంబా పేరుతో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిఅసల్లం) చరిత్రనే తప్పుగా ప్రచారం చేయడం లేదా?

ప్రియమైన ముస్లిములారా! ఆఖరి చహార్షుంబా అంటూ ప్రత్యేకమైన ఎలాంటి పుణ్యకార్యం లేదు. మరియు సఫర్ నెల గురించి ఇస్లాం ధర్మంలో ఎలాంటి అపశకునాలు లేవు. అసలు అలాంటి అపశకునాలకు గురికాకూడదని ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిఅసల్లం) ఇలా పొచ్చరించారు:

— لَا عَدْوَى وَلَا طِيَّرَةٌ وَلَا هَامَةٌ وَلَا صَفَرٌ ... (رواه البخاري: 5316)
(مسلم: 4116)

“అంటు(వ్యాధుల) దుశ్కునం అనేవి ఒట్టిమాటలే. అపశకునాలు లేవు, గుడ్డగుబా కేకల వలన ఎలాంటి ప్రభావం లేదు, మరియు సఫర్ (నెల) ఏమి కాదు...” (బుఫారీ: 5316, ముస్లిం: 4116)

౭- శక్తినాలు ధర్మ పరిధిలో

అపశకునాల నమ్మకాలు కలిగిన ప్రజలు పూర్వపు కాలం నుండి ఈ రోజు వరకు ఉన్నారు. వారిలో ఒక్కొక్కరికి ఒక్కో విధమైన నమ్మకం. కనుక కొంత మంది రాహు కాలాన్ని నమ్ముతారు. ఆ కాలానికి అనుగుణంగా తమ జీవితాలను గడుపుతారు. ఇంకా కొంత మంది ‘గర్భవతి చనిపోతే అపశకునంగా భావించి, ఆమె అంతక్రియలు జరపకుండా కాకులు, గద్దలు పీక్కు తినుట కొరకు ఉఱు బయట ఆమె దేహాన్ని పడేసిన సంఘటనలు ఉన్నాయి. మరియు కొంత మంది ప్రజలు ఉదయాన్నే వితంతును ఎదురుపడితే అపశకునంగా భావిస్తారు. ఒకవేళ తమ అమ్మ లేక చెల్లి లేక కూతురు విధివరాలు ఉంటే, వారిని కూడా ఎదురుగా రాకూడదని నివారిస్తారు. మరియు కొందరు వారి నివాసాలను ఇంటి వరండాలకే పరిషుతం చేస్తారు.

మరియు కొందరు ఇంటి నుండి బయలదేరేటప్పుడు పిల్లి గనుక ఎదురు వేస్తే, లేక ఎవరైన వారి ముందు తుమ్మినట్లయితే అపశకునంగా భావిస్తారు. తిరిగి ఇంట్లోకి పోయి కొన్ని నిమిషాలు కూర్చోన్న తరువాత తమ పనిషై బయలదేరుతారు. మరియు పిథికి ఎదురుగా ఇల్లు ఉంటే ‘పిథి పోటు’ అని అపశకునంగా భావించేవారు కూడా ఉన్నారు. మరియు కొంత మంది తమ ఇంటి వాస్తు సరిలేక పోతే, దానిని అపశకునంగా భావించి కట్టిన ఇల్లును కూలదీసిన సంఘటనలు లేకపోలేదు.

సూర్య గ్రహణాన్ని, చంద్ర గ్రహణాన్ని కూడా అపశకునంగా నమ్ముతారు. గర్భాణీలపై వాటి ఛాయ పడితే పుట్టబోయే పిల్లలు గుడ్డివారిగానో,

కుంటివారిగానో పుట్టుతారని భావిస్తారు. మరియు ఘలాన తేదీలలో లేక సమయాలలో పిల్లలు జన్మిస్తే భాగ్యవంతులు కారని, కాన్ని కాక మునుపే సిజరింగ్ చేసి కడుపులో నుండి పిల్లలను బయటకు తీసిన సంఘటలు కూడా ఉన్నాయి. మరియు గ్రహణాల ప్రభావం దేవాలయాలపై ఉంటుందని పూజారులు నమ్ముతారు. కనుక వారు దేవాలయాలను సహితం మూసివేస్తారు.

మరియు కొంత మంది ప్రజలు పక్షులను ఎగురవేసి అవి కుడి దిశకు లేక ఎడమ దిశకు పోవటాన్నిబట్టి వారు శకునాలుగా నమ్ముతారు. తాము అనుకున్న దిశలో గాకుండా పక్షులు మరొక పైపు ఎగిరిపోతే దాన్ని అపశకునంగా భావిస్తారు. లేక అనుకున్న దిశలో ఎగిరిపోతే మంచి శకునంగా భావిస్తారు. ఇలా రక రకాల శకునాల నమ్మకాలు దేశ విదేశాల సమాజ ప్రజలలో విస్తరించి ఉన్నాయి.

ఇస్లామీయ ధర్మం ప్రకారం అపశకునం అనేది లేనే లేదు. మరియు లాభ నష్టాల అధికారం అల్లాహ్‌కు తప్ప మరెవరికీ లేదు. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: ۶۱) پَرَّ وَإِنْ يَمْسِسْكَ اللَّهُ بِعَذَابٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسِسْكَ بِخَيْرٍ فَمُوَحَّدٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦١﴾ (الأنعام: ۶۱)

“మరియు అల్లాహ్ నీకు ఏదైనా హాని కలిగిస్తే! ఆయన తప్ప మరెవురూ దానిని తొలగించలేరు. మరియు ఆయన నీకు మేలు చేస్తే! ఆయనే ప్రతిదీ చేయగల సమర్పుడు.”(సూరతుల్ అన్సారు:17)

మరొకచోట ఖుర్జన్లో ఇలా ఉంది:

﴿ وَإِنْ يَسْسِكَ اللَّهُ بِعْثَرٍ فَلَا كَايَثَتْ لَهُ إِلَّا هُوَ مَاتٌ بُرُذَكَ بِعْثَرٍ فَلَا رَأَدَ لِغَصْلِهِ ﴾ (يونس: ١٠٧)

“ఒక వేళ అల్లాహ్ నీకు ఏడైన ఆపద కలిగించదలిస్తే ఆయన తప్ప మరెవురూ దానిని తొలగించలేరు. మరియు ఆయన నీకు మేలు చేయదలిస్తే, ఆయన అనుగ్రహాన్ని ఎవ్వడూ మళ్ళించలేదు”...

(సూరతు యూనున్:107)

మరొకచోట ఇలా ఉంది:

﴿ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِعْثَرٍ هَلْ هُنَّ كَيْفَنْتُ صُرِّيَّةً أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةً هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَمَةً، قُلْ حَسِنِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾ (الزمر: ٣٨)

“అల్లాహ్ నాకు కీడు చేయదలుచుకుంటే - ఆయన కీడు నుండి, నన్ను తప్పించగలవా? లేక, ఆయన (అల్లాహ్) నన్ను కరుణించగోరితే ఇవి ఆయన కారుణ్యాన్ని అవగలవా?” వారితో ఇంకా ఇలా అను: నాకు కేవలం అల్లాహ్ చాలు! ఆయన(అల్లాహ్)ను నమ్మేవారు (విశ్వాసులు), కేవలం ఆయన పీదే నమ్మకముంచుకుంటారు. (సూరతు జమర్:38)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ يَا غَلَامُ إِنِّي أُعْلَمُكَ كَلَمَاتَ احْفَظَ اللَّهُ يَحْفَظُكَ احْفَظَ اللَّهُ تَجْدِهُ تُجَاهِهُ إِذَا سَأَلْتَ فَأَسْأَلُ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنَتَ فَاسْتَعْنَ بِاللَّهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأَمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحْفُ قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ (سنن الترمذي)

హాజర్త అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అబ్దుల్ రజియల్లాహు అన్న (కథనం; నేను ఒక రోజు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుల్లాహు అల్లుహ్ నసల్లం) గారి వాహనంపై ఆయన వెనుక కూర్చుని ఉన్నాను. అప్పుడు ఆయన నాతో ఇలా అన్నారు:

“ఓ అబ్బాయి! నేను నీకు కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలు నేర్చుతాను. నీవు అల్లాహ్ ను గుర్తుంచుకో (అల్లాహ్ ఆదేశాలకు అనుగుణంగా కట్టబడి ఉండు) అల్లాహ్ నీకు గుర్తుంచుకుంటాడు. నీవు అల్లాహ్ ను గుర్తుంచుకో, ఆయన సీ ముందున్నట్టే గ్రహిస్తావు (అల్లాహ్ సహాయం సీ కొరకు నిత్యం ఉంటుంది). నీవు అర్థించ దలుచుకున్నప్పుడు అల్లాహ్నే అర్థించు. నీవు సహాయం కోరాలనుకుంటే, అల్లాహ్నే సహాయం కోసం అర్థించు.

జాగ్రత్త! లోకమంతా ఏకమై నీకు మేలు చేకూర్చాలనుకున్న అల్లాహ్ నీ కోసం ల్రాసి పెట్టిన దానికంటే ఎక్కువేమీ అది నీకు మేలు చేకూర్చాలదు. ఒక వేళ నీకు కీడు తలపెట్టాలన్న ఉద్దేశ్యంతో ఏకమైనా కూడా అల్లాహ్ నీ కోసం ప్రాసి ఉంచిన దానికంటే ఎక్కువ నష్టమేమీ అది కలిగించబడాలదు. ఎందుకంటే కలములు పైకి లేపుకోబడ్డాయి. (విధివ్రాత ద్రాయటం అయిపోయింది.) పత్రాల సిరా ఆరిపోయింది.

(తిర్మిజీ: 2516, స్థీహుల్ జామే:7957)

హాజర్త్ బుర్రైదా (రజియల్లాహు అన్న) కథనం: ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) ‘దుష్టకునాలు చూసేవారు కాదు’ (అబూదార్హాద్:3920).

శకునమైన అపశకునమైన, దౌర్ఘ్యమైనా, కలిమి అయినా- లేమి అయినా అంతా అల్లాహ్ చేతుల్లోనే ఉన్నాయనీ, అమాయుకులను అన్యం పుణ్యం తెలియని జంతువులను, నెలలను, దినాలను లేక సమయాలను దోషులుగా నిలబెట్టడం అర్థం పర్థం లేని విషయమేననీ మనం తెలుసుకోవాలి.

10- రజబ్ నేల వాస్తవికత

రజబ్ అంటే: అరబీ భాషలో ‘గౌరవమైనది, పవిత్రమైనది’

కనుక అరబ్ వాసులు ఈ నెలను పవిత్రంగా భావించేవారు మరియు మూడు (జాహిలియత్) కాలంలో ఈ నెలలో తమ ఆరాధ్యాలైన విగ్రహాల పేరున జంతువులను బలిసిచ్చేవారు. ఆ జంతువులను వారు ‘అతీరా’ అని పేర్కొనేవారు. కాని ఇస్లాం ధర్మం వచ్చిన తరువాత ఆ ఆచారాన్ని నిరూలించడం జరిగింది.

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) రాక ముసుమే, అంటే అజ్ఞాన కాలం నుండి రజబ్, జీ ఖాయదా, జిల్ హజ్జా మరియు ముహర్రం నెలలను పవిత్రంగా భావించేవారు. ఆ నెలలలో దండయాత్రలు లేక యుద్ధాలు, తగాదాలు వంటి కార్యాలు నిషేధించబడి యున్నవి. దానివల్ల ప్రజలు హజ్జ నియమాలను శాంతి భద్రతతో సెరపేర్చుటకు అనుకూల మయ్యాడి. తరువాత ఆ నిషేధిత ఆదేశం కూడా తోలిగిపోయింది. అనివార్య మైన స్థితిలో ధర్మయుద్ధాలు చేయవచ్చునని ధర్మగురువులు ఏకీభవించారు. కాని ఇతర నెలలకంటే ఎక్కువగా ఈ నాలుగు నెలల పవిత్రతను దృష్టిలో ఉంచుకొని పాశాలకు మరియు అల్లాహు ఎడల అవధేయతకు గురికాకుండా జాగ్రత్త పడాలని హితోపదేశం చేసారు. (లతాయిపుర్ల మార్ఫిఫ్).

కనుక ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో అల్లాహు ఇలా తెలియజేసాడు: ‘నెలల సంఖ్య అల్లాహు దగ్గర అల్లాహు గ్రంథంలో పన్నెండు మాత్రమే. ఆయన ఆకాశాలను, భూమిని సృష్టించిన రోజు నుంచి (ఈ లెక్క ఇలాగే కొన సాగుతున్నది) వాటిలో నాలుగు మాసాలు నిషేధమైనవి (గౌరవప్రదమైనవి.)

ఇదేనరైన ధర్మం. కాబట్టి ఈ మాసాలలో మికు మిరు ఆన్యాయం చేసుకోకండి.... (సూరతు తొబా:36).

ప్రస్తుత కాలంలో కొంత మంది ముస్లింల చేత 'రజబ్' నెలలో ప్రత్యేకమైన నూతన కార్యాలను ఆరాధలుగా జ్ఞాపించుకున్నారు. అంటే; నఫిల్ ఉపవాసాలు, రగాయిబ్ నమాజ్, మరియు షబ్దే మేరాజ్ పండుగ వంటి ఆరాధనలు. ఇలాంటి ఆరాధనలు నెరవేర్పుటకు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లలూహు అలైహి వసల్ల) గారు ఆదేశించినట్లు హదీసు గ్రంథాలలో ఎక్కడ రుజువులు లేవు. అయినా కొంత మంది ప్రజలు కొన్ని బలహినమైన, మనోకల్పిత హదీసులను ఆధారంగా చేసుకొని ఆరాధిస్తున్నారు. అలాంటి హదీసుల పట్ల అనేక ఇస్లామి ముఖ్య పండితులు ఇలా తెలియజేశారు:

ఇమామ్ హాజిత్ ఇబ్రూ హజర్(రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) ఇలా తెలియజేశారు:
“రజబ్ నెలలో పాటించే ఉపవాసాలకుగాని, నఫిల్ నమాజులకుగాని ఎటువంటి ఆధారపూర్వకమైన హదీసులు లేవు” (తబ్బిముల్ అజబ్:71)

ఇమామ్ సియూతి (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) ఇలా తెలిపారు: “రజబ్ నెల ఉపవాసాల గురించి ఉన్న హదీసులన్నీ నిరాధారమైనవి, మనోకల్పితమైనవి కూడా.” (అష్సుమారిఫ్ ఫి ఇల్యూత్ తారిఫ్-40).

హాజిత్ అలీ జిన్ ఇబ్రాహీమ్ అల్ అత్తార్(రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) ఇలా తెవిపారు:
“రజబ్ నెల ఉపవాసాల గురించి హదీసులన్నీ నిరాధారమైనవి, మనోకల్పితమైనవి.” (అల్ ఫాయిదుల్ మజ్జాల -440).

ఇమామ్ ఇబ్రూల్ జౌజి(రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) మరియు పేఖుల్ ఇస్లాం ఇమామ్ ఇబ్రూ తైవియా(రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) మరియు ఇమామ్ ఇబ్రూల్ ఖయ్యామ్

(రహ్మానుల్లాహీ అలైపొ) మరియు అనేక ప్రముఖ ధర్మ గురవుల అభిప్రాయం ప్రకారం: “రజబ్ నెలలో పాటించే ప్రత్యేకమైన ఆరాధనల ప్రాముఖ్యతకు ఎలాంటి విశ్వాససీయ ఆధారాలు లేవు” అని తెలిపారు.

ప్రియమైన ముస్లిం సోదరులారా! మనం ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైపొ వస్తుం) విధేయతను మరియు ఆయన చూపిన మార్గాన్ని మాత్రమే అనుసరించాలి. క్రొత్త క్రొత్త ఆచారాలను, ఆరాధనలను నెలుగులోకి తెచ్చుకొని ఆరాధించడం ధర్మ సమ్మతం కాదు. ప్రతి నెలలో ధర్మం పరమైన ఆరాధనలు ఎలాగైతే పాటిస్తున్నామో, అలాగే రజబ్ నెలలో కూడా మనం ఆరాధనలు పాటించాలి.

11- రజబ్ కుండె

రజబ్ కుండె పేరుతో ఒక పండుగ 1906వ సంవత్సరంలో భారతదేశం రాంపూర్ అనే పట్టణంలో ఆరంభమైనది. ఖుర్సిద్ అహ్మద్ మీనాయి అనే వ్యక్తి “దాస్తానే అజీబ్” అనే పేరున ఒక కట్టుకథ రచించాడు.

హాజర్త ఇమామ్ జాఫర్ సాదిఫ్ (రహ్మానుల్లాహీ అలైపొ) గారి గురించి ఆయన ఆదేశించినట్లుగా అతను ఇలా రాసాడు:

“ఎవరైతే రజబ్ 22వ తేదిన నా పేరున మొక్కబడి చెల్లిస్తూ “కుండల ఆచారాన్ని” పాటించి, నా పేరున తన అవసరాన్ని వేడుకుంచే అతని అవసరం తప్పక తీరుతుంది. ఒక వేళ అతని అవసరం తీరకపోతే ప్రశయ దినాన నా దుస్తుల అంచు అతని చేతిలో ఉంటుంది.”

మన అమాయక ముస్లిం ప్రజలు ఆ కథను ఆధారంగా చేసుకొని, ప్రతి ఏట ‘కుండల పండుగ’ పేరుతో మొక్కబడి చెల్లిస్తూ రాత్రంతా హల్మా,

పూరీలు అర్పిస్తారు. మరియు వాటిషై ఫాతిహోలు చేస్తారు. స్వతహోగా వారు తింటారు, ఇతరులను కూడా విందుగా అహోనిస్తారు.

1, ప్రియమైన ముస్లింములారా! మిరే అలోచించండి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిససల్లా) చనిపోయిన 1400 సంవత్సరాల తరువాత ఆరాంభమైన ఈ కార్యం ఎలా పుణ్యపరమైనది?

2, ధర్మానికి చెందిన ప్రతి పుస్తకంలో మైక్రోవడం మరియు వేడుకోవడం, అల్లాహ్ యొక్క ఆరాధనే అవుతుందని ఉంది. ఆ ఆరాధన అల్లాహ్ కు మాత్రమే సాంతం చేయాలి. అల్లాహ్ ను తప్ప ఇతరులను మైక్రోవడం, మొరపెట్టుకోవడం ఇర్కు అవుతుంది. అలాంటప్పుడు హజత్ ఇమామ్ జాఫర్ (రహ్మానుల్లాహ్ అలైహిససల్లా) లాంటి మహా ధర్మ గురువులు ఇలాంటి బహుదైవారాధన గురించి ఆదేశమచ్చినట్లు, దానిని ప్రోత్సహించినట్లు మనం ఎలా భావించగలం?

3, రజబ్ సెల 22వ తేదికి మరియు ఇమామ్ జాఫర్ (రహ్మానుల్లాహ్ అలైహిససల్లా) గారికి సంబంధం ఏమిటి? ఆ రోజు ఆయన జననం కాదు మరియు మరణం కూడా కాదు. ఆయన 80హిజీ, రమజాన్ 8వ తేదిన జన్మించారు, 148హిజీ, షవ్వాల్ 15వ తేదిన మరణించారు. ఆయన జీవితంలో ఆ తేదిన ముఖ్యమైన సంఘటన జరిగినట్లు కూడా లేదు. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే; రజబ్ 22వ తేదిన కాతిబే నోర్ హజత్ ముఅవియా (రజియల్లాహు అస్సు) గారి మరణం జరిగింది. అలాంటప్పుడు ఇమామ్ జాఫర్ (రహ్మానుల్లాహ్ అలైహిససల్లా) గారికి మరియు రజబ్ సెలకు ఎలాంటి పొంతన లేదు.

12- మేరాజున్ నబి పండుగ

రజబ్ నెల 27వ తేది మేరాజున్ నబి పవిత్రమైన సంఘటన జరిగిందనీ ఆ పండుగను జరుపుకునే వారి అభిప్రాయం. అందువలన వారు ప్రతి ఏట మేరాజున్ నబి రాత్రి ఒక పండుగ కొరకు ముస్తాబవుతారు. అలాగే తమ ఇండ్లల్లో ప్రత్యేకమైన వంటకాలు చేసుకుంటారు. మరియు ఫాతిహాలు అర్పిస్తారు. మనీదులను పచ్చటి మరియు ఎరిటి లైటల్లతో అలంకరిస్తారు, మనీదులలో ప్రత్యేకమైన నఫిల్ నమాజులు చదువుతారు. మరియు ఆ రాత్రంతా మేరాజున్ నబి జరిగిన సంఘటను గురించి మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) చరిత్ర గురించి ప్రసంగాల సభలు నిర్వహిస్తారు. మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) షై ప్రత్యేకమైన ‘దరూద్ దుఅ’ లను చదువుతారు. ఆ రోజున ఉపవాసం కూడా పాటిస్తారు.

కొంతమంది ప్రజలు మేరాజున్ నబి గురించి కొన్ని కల్పిత విషయాలు జీవ్యంచుకొని ప్రసంగాలు చేస్తారు, అంతే కాక ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం)గారి పట్ల ధర్మ హద్దులు మీరి అతిగా పాగుడ్తారు. ఉదాహరణకు:

1- ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) కొరకు అల్లాహ్ తన తేజస్సు తెరను తొలిగించాడు. కనుక అల్లాహ్ ను అసలైన రూపంలో ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) కళ్ఖరా దర్శించే భాగ్యాన్ని పాందినట్లు అంటారు.

2- ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) మేరాజ్ రాత్రి అల్లాహ్ వద్దకు చేరుకునేందుకు తమ కాళ్ళ నుండి చెప్పులను తీయబోతే, అల్లాహ్ ఆయన్ని చెప్పులతో సహా ఆహ్వానించారు అని కథలు చెప్పుకుంటారు.

3- మేరాజ్ రాత్రి ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫిం వసల్లం) అల్లాహ్‌ను స్వయంగా సందర్శించారు మరియు అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫిం వసల్లం) గారి మధ్య ఆలింగనము చేసుకునే వత్యాసం మాత్రమే సిగిలిందని అంటారు.

4- అల్లాహ్ తన తేజస్సు తెరను తొలిగించినప్పప్పుడు ప్రవక్త (సల్లల్హుఅలైఫిం వసల్లం) గారు అల్లాహ్‌ను చూస్తే అల్లాహ్ కూడా ప్రవక్త రూపంలోనే ఉన్నారని అంటారు.

వాజుల్ ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిం వసల్లం) సతీమణి ఆయాసా (రజియల్లాహు అన్న) గారు ఇలా తెలియజేసారు: “ఎవరైతే అల్లాహ్‌ను ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిం వసల్లం) గారు కళ్చారా చూసారని అంటారో వారు అల్లాహ్‌పై అబద్ధాన్ని అంటుగట్టినట్టే”.....(బుఝారీ: 259)

ఇలా అనేకమైన షిర్కు చెందిన విషయాలను మేరాజ్ రాత్రిన అమాయక ప్రజల ముందు ప్రసంగిస్తారు. ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిం వసల్లం) గారిని అల్లాహ్ స్థాయికి పెంచి అల్లాహ్ అంటే ప్రవక్త, ప్రవక్త అంటే అల్లాహ్. అని విశ్వసిస్తారు. ఇలా విశ్వసించటం క్రైస్తవుల విశ్వాసంకంటే హిన్మమైన విశ్వాసంగా తెలుస్తుంది. ఎందుకంటే? క్రైస్తవులు శ్రీ యేసువారిని అల్లాహ్ కుమారునిగా విశ్వసిస్తారు. కాని మన ముస్లిం ప్రజలలో కొంత మంది ప్రజలు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిం వసల్లం) ను పూర్తిగా అల్లాహ్ స్థాయికి పెంచి అనేక కపితాగానాలు రచించారు. మరియు ఆ రాత్రింతా వాటిని పాడుతుంటారు. అందుకనే ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిం వసల్లం) ఇలా పోచ్చరించారు: “మీరు నన్న పాగడటంలో హద్దులు మీరకండి, ఎలాగైతే క్రైస్తవులు మర్యాద కుమారుడగు ఈస్లామ్(అలైఫిస్సలాం) గారి పట్ల

హద్దుమిరి పాగడ్లల్లో ముంచారో! నిశ్చయంగా నేను అల్లాహ్ దాసుడను మాత్రమే. కనుక మీరు నన్ను అల్లాహ్ దాసుడు మరియు ఆయన ప్రవక్త అని మాత్రమే అనండి.” (బుఫారి: 3189)

| 3- పిపత్రిమైని మేరాజ్ సిరఫుట్టని వరస్తువింప

మేరాజున్ నబి యూత ఎష్టుడు జరిగిందని అడిగితే? దానికి సూటిగా ఒక జవాబుగా హీజుల్కు ఒక ఏడాది ముందు జరిగిందని చెప్పవచ్చు.

కాని ఏ నెలలో? ఏ తేదిలో అని చెప్పడానికి స్పష్టమైన ఆధారం ఇస్లామియ చరిత్రలో భద్రపరచబడలేదు. కనుక ప్రవక్త గారి చరిత్రను రచించినవారిలో కూడా మేరాజ్ సంఘటన గురించి అనేక భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. వాటిలో కొన్నిటిని శీ ముందు ఉంచుతున్నాము:

1- దైవదౌత్యం ప్రసాదించబడిన సంవత్సరమే ఈ మేరాజ్ సంభవించిందని ఇమామ్ తట్టి కథనం.

2- దైవదౌత్యం అయిదు సంవత్సరాల తరువాత జరిగిందని ఇమామ్ నూహి, ఇమామ్ ఖుర్రిబి కథనం.

3- దైవదౌత్యం పదవ సంవత్సరం రజబ్ నెల 27వ తేదిన సంభవించిందని, సులైమాన్ మన్సూర్పూరి కథనం.

4- హీజుల్ పదహారు మసాల ముందు రమజాన్ నెలలో సంభవించిందని, లేక హీజుల్ పదునాలుగు మసాల ముందు ముహర్రం నెలలో సంభవించిందని, లేక హీజుల్కు ఒక సంవత్సరం ముందు రజీడ్ అవ్వల్ మాసంలో సంభవించిందని రచయితలు భిన్నాభిప్రాయాలు వెలబుచ్చారు.

ఏదైనపుటికి ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లలూహు అలైహి వసల్లం) నతీమణి హజత్ ఖదీజా (రజియల్లాహు అష్ఫ) గారు తదనాంతరం మేరాజ్ సంఘటన జరిగినట్లు స్పష్టమవుతుంది. మరియు హజత్ ఖదీజా (రజియల్లాహు అష్ఫ) గారు దైవదోత్య శకం పదవ సంవత్సరం రమజాన్ నెలలో మరణించినట్లు తెలుస్తుంది. కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లలూహు అలైహి వసల్లం) హిజత్ కంటే ఒక యేడాది ముందు మేరాజ్ సంఘటన సంభవించినదిగా భావించాలి. (ఎవరాలకు (అర్పొఖుల్ మఖ్మామ్) మహోపవక్త (సల్లలూహు అలైహి వసల్లం) జీవిత చరిత్ర తెలుగు, 224-225 చూడండి).

మేరాజ్ నటి సంఘటన ఏ నెలలో మరియు ఏ తేదిన జరిగిందో అన్న విషయం మన మహానీయులైన ధర్మ గురువులకే స్పష్టమైన జ్ఞానం లేదంటే, మనం రజబ్ నెల 27వ తేదిన మేరాజ్ నటి పండుగ జరుపుకోవడం ఎంతవరకు ధర్మం. అలాగే మేరాజ్ రాత్రి ఆరాధనలు మరియు పగలు ఉపవాసం గనక ఇస్లామీయ సాంప్రదాయం అనుకుంటే, ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లలూహు అలైహి వసల్లం) మేరాజ్ తరువాత పన్నెండు సంవత్సరాల వరకు సహోదారుల మధ్య బుత్తికున్నారు, అయినా ఆయన మేరాజ్ జరిగిన పవిత్రమైన రోజు ఇలాంటి ఆరాధనలు ఎందుకు పాటించలేదు? తరువాత సహోదారు మేరాజ్ రోజున పండుగగా ఎందుకు నిర్వహించలేదు. ఒకపేళ వారు ప్రతి సంవత్సరం మేరాజ్ రాత్రిని ఆరాధనల కొరకు మరియు పగలు ఉపవాసం కొరకు ప్రత్యేకం చేసుకొని పర్వదినంగా నిర్వహించి ఉంటే, మేరాజ్ జరిగిన మాసము మరియు తేది కూడా స్పష్టంగా తెలిసి ఉండేది కదా! మరియు ఆ రోజున చేసే కార్యాలకు, ఆరాధనలకు ప్రవక్త ఆమోదం కూడా లభించి ఉండేది కదా!.

నా ప్రియమైన ముస్లిం సోదరులారా! మనం పుణ్యాలు చేయుట కొరకు ఆశక్తి చూపాలి, కానీ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) మార్గదర్శకం ప్రకారమే మనం ఆరాధనలు చెయ్యాలి. అప్పుడే అని అల్లాహ్ వద్ద ఆమోదయోగ్యానికి నోచుకుంటాయి. మేరాజున్ నబి అన్నది ఇస్లామీయ ధర్మానికి చెందిన ఒక విశ్వాసీయ సంఘటన, మరియు ఎంతో అద్భుతమైన సంఘటన, ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) గారు చాలా కష్టాలకు, దుఃఖాలకు నష్టాలకు గురికాబడ్డారు. అంతలో హజత్ ఖదీజా(రజియల్లాహు అఫ్) కూడా మృతి చెందారు. చివరికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) ఆ సంవత్సరానికి ఆముల్ హుజ్జు (శోక సంవత్సరం) గా భావించారు. అప్పుడు అల్లాహ్ ఆయన శోకాన్ని, మరియు దుఃఖాన్ని దూరం చేయుట కొరకు ఈ మహోన్నతమైన మేరాజ్ (గగన)యాత్రను ఏర్పాటు చేసినట్లు ధర్మగురువులు భావిస్తారు.

అక్కడ ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) గారు అనేక మంది ప్రవక్తలను కలిసి మాట్లాడారు. స్వర్గం, నరకం మరియు అనేక అద్భుత విషయాలను చూసారు. తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) మరియు వారి ఉమ్మత్ కొరకు అల్లాహ్ ఒక మహోన్నత బహుమానంగా, ఐదు సమయాల నమాజలను విధిగా ప్రసాదించాడు. మరియు ‘సూరతుల్ బఖ్రా’ చివరి ఆయతులను కూడా ప్రసాదించాడు.

మనం మేరాజున్నటి గురించి పవిత్రమైన సంఘటనగా విశ్వసించాలి, ఆ సంఘటన గురించి ఉన్న వాస్తవాలను యదాతథంగా నమ్మాలి. మరియు ప్రతి రోజు ఐదు సమయాల నమాజను విధిగా పాటించాలి. ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైఫీ వసల్లం) స్వర్గం, నరకం గురించి తెలియజేసిన విషయాలను నిత్యం గుర్తుంచుకొని భయభక్తితో జీవితాన్ని గడపాలి.

| 4- పౌభాన్ నెల వార్షికత

హజత్ ఇమాم్ హఫిజ్ ఇబ్రైమ్ హాక్మ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) రజబ్ నెల గురించి ఇలా తెలియజేసారు: “రజబ్ నెల పవిత్రమైన నెల కనుక అరేబియ ప్రజలు ఈ నెల గడిచిన పిమ్మట నీటి కొరకై అనేక ప్రాంతాల వైపుకు, కొండల వైపుకు బయలుదేరేవారు. కనుక ఈ నెలను పౌభాన్ నెల అంటారు.” (ఫత్హుల్బారీ:4/251).

పౌభాన్ నెలలో ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) సాంప్రదాయం:

1-హజత్ ఆయిషా(రజయల్లాహు అఫ్ఫ)ఉల్లేఖనం ప్రకారం; ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) గారు పౌభాన్ నెలలో ప్రతి రోజు ఉపవాసం ఉండేవారు చివరకు మేమంత ఇకవారు(సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) ఉపవాసాలు మానరేమో! అని అనుకునేవారము. మరియు చాలా రోజుల వరకు (ఉపవాసాలు) పాటించేవారు కాదు. చివరకు మేమంత ఇకవారు (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) ఉపవాసాలు పాటించరేమో! అని అనుకునేవారము, మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) రమజాన్ మాసంలో తప్ప, ఇతర మాసాలలో మొత్తం నెల ఉపవాసాలు పాటించినట్లు నేను ఎప్పుడు చూడలేదు. మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) పౌభాన్ నెలకంటే ఎక్కువగా ఉపవాసాలు ఇతర నెలల్లో పాటించినట్లు ఆయన్ని నేను చూడలేదు. (బుఝారీ:1833, ముస్లిం:1956)

అంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) ఇతర నెలలకంటే పౌభాన్ నెలలో అధికంగా ఉపవాసాలు పాటించేవారన్నమాట. కనుక మనం కూడా

పౌభాన్ నెలలో అధికమైన సంఖ్యలో ఉపవాసాలు పాటించడం సున్మత్త
సాంప్రదాయం:

హజత్ ఉసామా జిన్ షైద్(రజయల్లాహు అన్న) కథనం ప్రాకారం: ప్రవక్త
ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారిని నేను ఇలా అడిగాను: “ఓ అల్లాహ్
ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీరు పౌభాన్ మాసంలో (అధికంగా)
ఉపవాసాలు పాటించినట్లు, ఏ ఇతర మాసాలలో అన్ని ఉపవాసాలను
పాటించినట్లు నేను మిమ్మల్చి చూడలేదు” దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్
(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా బదులిచ్చారు: “రజబ్ మరియు రమజాన్
నెలకి మధ్య ఉన్న పౌభాన్ నెల యొక్క వాస్తవం ప్రజలకు తెలియదు.
ఈ నెలలో ప్రజలు చేసిన కార్యాలు అల్లాహ్ ముందు సమర్పించబడతాయి.
కనుక నా పుణ్యకార్యాలు అల్లాహ్ యందు నేను ఉపవాస స్థితిలో ఉండగా
సమర్పించబడాలని ఇష్టపడుతున్నాను.”

(నసాయి:2317, అబూ దావూద్, స్హీర్వా ఇబ్ను ఖుజైమ)

హజత్ అబూ మూసా అల్ అష్ఫారి (రజయల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖనం; ప్రవక్త
ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు: “పౌభాన్ నెల
మధ్య(15వ)రాత్రిన అల్లాహ్ బహిర్గతమవుతాడు, బుహుదైవారాధకుడిని
మరియు సంబంధాన్ని తెంచుకున్నవాడిని తప్ప ప్రతి ఒక్కరిని క్షమిస్తాడు.”

(ఇబ్నుమాజా:1/422, సిల్సిలతున్ స్హీర్వా:1562)

పౌభాన్ 15 వ రోజు తరువాత ఉపవాసం పాటించడం నిషిద్ధం:

హజత్ అబూ హాదైరా (రజయల్లాహు అన్న) కథనం: ప్రవక్త ముహమ్మద్
(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “పౌభాన్ 15 రోజులు గడిచిన

పిమ్మట రమజాన్ వచ్చేవరకు ఉపవాసాలు పాటించకండి.” (తిర్మిజి:739,
అబూదావూద్:2337)

హాజర్త్ అబూ హురైరా(రజియల్లాహు అన్న) కథనం: ప్రవక్త ముహమ్మద్
(సల్లల్లాహు అల్లోహీ పసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “రమజాన్ నెల ప్రారంభం
కావడానికి ఒకటి, రెండు రోజుల ముందుగా ఎవరూ ఉపవాసం
పాటించకూడదు. ఒక వేళ ఎవరైనా ఆ తేదీల్లో (ఇతర నెలల్లో కూడా)
ఎడతెగకుండా ఉపవాసాలు పాటిస్తూ ఉంటే అలాంటి వ్యక్తి ఈ (షాబాన్
చివరి) తేదీల్లో ఉపవాసం పాటించవచ్చు.” (స్వీహా బుఖారీ)

షాబాన్ నెల మొదటి 15 రోజులల్లో ఉపవాసం పాటించకుండా, షాబాన్ నెల
చివరి 15రోజులల్లో ఉపవాసాలు పాటించడం నిషిద్ధం. షాబాన్ నెల పూర్తిగా
శుభకరమైనది. మరియు ఆ నెలంతా ఉపవాసాలు పాటించకుండా నెల
చివరిన ఒకటి లేక రెండు ఉపవాసాలు పాటించకూడదని తెలియజేయడం
జరిగింది.

షాబాన్ 15వ రోజు కొన్ని జిద్దాలత్ కార్యాల వాస్తవికత:

ఇమామ్ ముబ్బసి (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) ఇలా ప్రకటించారు: “448వ హిజ్రి
శకంలో ఒక వ్యక్తి నాజీన్ పట్టణము నుండి ‘బైతుల్ ముబ్బస్’కు
వచ్చాడు. అతని పేరు ఇబ్రైమ్ ఉబై హమ్మేరా అతడు చాలా చక్కగా ఖుర్జాన్
పారాయణం చేసేవాడు. అతను షాబాన్ 15వ రోజు రాత్రి ‘బైతుల్
ముబ్బస్’లో నఫిల్ నమాజూ చదవడం ఆరంభించాడు. అతనిని చూచి
ఒకరు ఇద్దరు ముగ్గురు అంటూ ఒక పెద్ద జమాతుగా నిలబడి నమాజూ
నెరపేర్చారు. ఇలా ఆ రోజు నుండే ఈ జిద్దాలత్ ఆరాధన మొదలయ్యింది.

(అల్ బాయిన్ అలా ఇన్స్కురిల్ బిద్య వల్ఫాదిన్: 124-125)

1, పబేబరాత్ నమాజ్: ప్రతి ఏద షాబాన్ నెల 15వ తేది రాత్రి 100రాకాతుల నమాజు ప్రత్యేకంగా చేస్తారు.

2, ఆరు రకాతుల నమాజు: దీనిని కష్టాలు తొలిగిపొలాలని, వయస్సు పెరగాలని మరియు ప్రజలతో నిరుపేక్షంగా ఉండాలని సంకల్పం చేసుకొని నమాజు నెరవేర్చుతారు.

3, ఈ రాత్రిలో యసీన్ సూరాను ప్రత్యేకంగా చదువుతారు. మరియు “అల్లాహుమ్మ యా జల్మన్ని వలా యమున్న అలైహియాజల్ జలాలి వల్ ఇకామ్” అనే పదాలను చదువుతుంటారు.

4, కొంతమంది ‘శుభప్రదమైన రాత్రి’ని షాబాన్ నెలలో వచ్చే 15వ రాత్రిగా తలపోసారు. కానీ ఇది సరైనది కాదు. ఈ గ్రంథం రమజాన్ మాసంలోని ‘లైలతుల్ ఖాద్రీలో అవతరించినట్లు ఖుర్జాన్ ద్వారా స్వప్షంగా రూఢి అవుతున్నప్పుడు ఇతరాత్రా రాత్రుల గురించి ఆలోచించటం ఎంతమాత్రం సరైంది కాదు.

ఇమామ్ విత్తైరి (రహ్మాతుల్లాహియా అలైహి) ఆ రాత్రి గురించి ఇలా తెలియజేశారు: “మహాపండితులు మరియు ముహాద్దీసీన్లు ఆ రాత్రి(పబేబరాత్)ని లైలతుల్ ఖాద్రీలో భావించటానికి ఎటువంటి యదార్థము లేదు” అని తెలియజేశారు. (అన్నినన్ వల్ ముబ్జుదిఅల్: 146).

ఇమామ్ నజ్ముద్దిన్ అల్గైతీ (రహ్మాతుల్లాహియా అలైహి) గారు ఇలా ప్రకటించారు: “హిజాజ్ పండితులు షాబాన్ 15వ రాత్రిన చేసే ప్రత్యేకమైన పుణ్యాల గురించి మరియు వాటి ఘనతను గురించి తిరస్కరించారు. వారిలో హజత్ ఇబ్రే అబీ మలీకా, మరియు మదీనా జ్ఞానవంతులు ఆ రోజున చేసే ప్రత్యేకమైన కార్యాలన్నీ ‘బద్దాత్’ అని ఏకిభవించారు.

(అన్నినన్ వల్ బద్దాత్ అల్ విత్తైరి: 145).

పైబాన్ 15వ రోజు గురించి కొన్ని నిరాధారమైన హదీసులు:

బిడ్లెల్ అచారాల్లో మునిగి తేలుతున్నవారు తాము చేస్తున్నది ధర్మమేనంటూ ఈ క్రింది ఇవ్వబడే బలహీనమైన ఆధారాలను చూపుతారు.
కనుక మేము మీ ముందు ఆ హదీసులను ఉంచుతున్నాము.

1-హాజిత్ అలీ (రజియల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “పైబాన్ 15వ రోజు రాత్రి నమాజు చదవండి, పగలు ఉపవాసం ఉండండి. ఆ రోజు సూర్యాస్తమయం తరువాత ప్రపంచపు ఆకాశమునకు అల్లాహ్ దిగి వస్తాడు, తరువాత ఇలా అంటాడు: ఎవరైతే నా పాపాలు మన్మించమని వేడుకుంటారో, నేను వారి పాపాలు మన్మిస్తాను. మరియు ఎవరైతే ఉపాధిని ప్రసాదించమని వేడుకుంటారో, వారికి ఉపాధిని ప్రసాదిస్తాను. ఎవరైన అస్వస్థకు గురికాబడితే వారికి స్వస్థతను ప్రసాదిస్తాను. అంకా ఇలా, అలా.... సూర్యోదయం వరకు ఇలా (ప్రసాదించే కార్యం) జరుగుతోంది” (ఇబ్రోహమాజూ, సిలీసిలతుజ్ జయాఫా:
2132, సిలీసిలతుజ్ జయాఫా వల్ మోజూఅ: 5/154)

2-హాజిత్ ఆయుష్ (రజియల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖనం ప్రకారం; “ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) ఒక రాత్రి నాకు కనపడలేదు, అంతలో నేను (బయటకు వెళ్ళిచూస్తే) ఆయన బభీ శ్కంధంలో కనపడ్డారు. తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం): “అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త సీకు అన్యాయం చేస్తారసీ” అనుకున్నావా? అని హాజిత్ ఆయుష్ (రజియల్లాహు అన్న) గారిని అడిగారు. దానికి హాజిత్ ఆయుష్ (రజియల్లాహు అన్న) గారు: “మీరు ఇతర భార్యల వద్దకు పోయారేమోనసి

అనుకున్నాను” అని అన్నారు. తరువాత ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హూరూ అలైహిసావసల్లం) ఇలా తెలిపారు: “షాబాన్ 15వ రోజు రాత్రి అల్లాహ్ ప్రపంచపు ఆకాశమునకు దిగి వస్తాడు, బసీ కలబ్ (సంతానం పేరు) గౌరేల వెంటుకలకంటే ఎక్కువ మనములను క్షమిస్తాడు.....” (ఇబ్నుమాజూ, జయాఖ్: 1389, తిర్మిజీ, జయాఖ్:3684, జయాఖుల్ జామే:1761).

హాజిత్ హాఫిజ్ ఇబ్ను దహ్యో (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహిసావి) ఇలా తెలియజేసారు:

“షాబాన్ 15వ రాత్రి ఆరాధనల గురించి ఏ ఒక్క హదీసు ఆధారపూర్వక మైనది లేదు. కనుక మనం ఇలాంటి ఉల్లేఖనలను విశ్వసించకూడదు.”

అలాగే హాజిత్ ఇమామ్ అబూ హాసిఫా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహిసావి) ద్వారా ఆ రాత్రి లేక పగలు చేసే ఆరాధనల గురించి ఎలాంటి ఆదేశాలు లేవు. మరియు నాలుగు ఇమాముల కాలంలో ఆ కార్యాల గురించి ఎవరికి తెలియదు. ఎందుకంటే? నాలుగు ఇమాముల జనన మరణాలు 80హిజీశకం నుండి 214హిజీ శకం మధ్యలో జరిగినవి. మరియు షాబాన్ 15వ నాటి బిద్దాల్త

448వ హిజీ శకంలో ప్రారంభమయునది. కనుక ఇది నాలుగు ఇమాముల దగ్గర బిద్దాల్త కార్యాలుగానే భావించబడతాయి.

నా ప్రియమైన ముస్లింములారా! మీరు ఇలాంటి బిద్దాల్త కార్యాలను ఆరాధనలుగా భావిస్తున్నవారితో సహవాసం చెయ్యకండి. ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హూరూ అలైహిసావసల్లం) ద్వారా ఒక కార్యానికి నిజమైన ఆధారం దొరకనంతవరకు వాటిని అనుసరించకండి. ఎందుకంటే? అది ధర్మం కాని ఒక విషయం, ధర్మం కాని విషయాలను ధర్మంగా ఆచరించినా లేక పరిచయం చేసినా వారు షైతాన్ సేవకులు.

15-‘వీలూ’ ధర్మ పరిధిలో

అరబీ నిఘంటువులో: “వీలూ” అంటే? సామీవ్యం పాందటం. మరియు సామీవ్యం పాందే సాధనం.

ఇస్లామీయ పరిభాషలో: “ఏదేని ఆశయాన్ని సాధించటానికి, అల్లాహు సామీవ్యం, సాన్నిధ్యం పాందటానికి అవలంభించబడే మార్గం లేక సాధనం అని అర్థం.

కనుక ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో ఇలా ఉంది:

﴿يَكْأبُهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا آتَقُوا اللَّهَ وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَهَدُوا فِي سَيِّلٍ
لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴾
المائدة: ٣٥

“ఏశ్వసించిన ఓ ప్రజలారా! అల్లాహుకు భయపడుతూ ఉండండి. ఆయన సామీప్యాన్ని అన్యేఖించండి. ఆయన మార్గంలో (యుద్ధ ప్రాతిపదికన) కృషి సలపండి. తద్వారా మీరు సాఫల్యం పాందవచ్చు” (సూరతుల్ మాయిదా:35).

“అల్లాహు సామీప్యాన్ని పాందే సాధనం వెతకండి” అంటే; ఆయనకు దగ్గర చేర్చి సత్కారాలను చేయమని అర్థం.

ఇమామ్ శైకాసీ ఇలా అంటున్నారు: “సామీవ్యం అన్న భావంలో వున్న ‘వీలూ’ భయభక్తులను సదాచరణలను సూచిస్తున్నది. వాటి ద్వారా దాసులు తమ ప్రభువు సామీప్యాన్ని పాందుతారు.” అదే విధంగా నిషిధ్ధ పనులకు, వ్యథ కార్యకలాపాలకు దూరంగా మనులుకోవటం ద్వారా కూడా దైవసామీవ్యం ప్రాప్తిస్తుంది. కానీ అజ్ఞానులు కొందరు ఈ నిజముయిన ‘వీలూ’ను వదిలేసి సమాధులలో ఖననమై ఉన్న వారిని ‘వీలూ’గా భావించారు. శరీయతులో ఇలాంటి భావనలకు, తలపులకు ఎలాంటి

ఆధారం లేదు. అయితే తీర్పు దినాన అల్లాహు అంతిమ దైవప్రవక్త (సల్లల్ాహు అలైఫా వసల్లం)గారికి ప్రసాదిస్తానని వాగ్దానం చేసిన ‘మఖామే మహోమూద్’ కూడా ‘హసీలా’ యేసని హాదిసు ద్వారా తెలుస్తుంది. అందుకే ‘అజాన్’ పిలువు తరువాత నా కోసం ఈ ‘హసీలా దుఅ’ ను చేసే వారు నా ‘సిఫారసు’కు అర్పులపుతారని మహానీయ ముహామ్మద్(సల్లల్ాహు అలైఫా వసల్లం) తెలియజేసారు: “అల్లాహుమ్మ రబ్బ హజిహాద్ దావతిత్ తామ్మతి, వస్సనలాతిల్ భాయిమతి, ఆతి ముహామ్మద నిల్ హసీలత వల్ ఘజీలత వబ్ అన్వా మఖామ్మ మహోమూదా నిల్జి వఅత్తహు”

(బిఫారి, ముస్లిం, అహోసనుల్ బయాన్ తెలుగు: 494)

అదే విధంగా దుఅ కొరకై ధర్మ పరమైన ‘హసీలా’ విధానాలు కొన్ని ఇలా ఉన్నాయి:

1- అల్లాహుకు గల దివ్య నామాలను, దివ్యగుణా (అస్మాత్పున్ సిఫాత్) లను ‘హసీలా’గా చేసుకోవలెను. కనుక అల్లాహు ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿وَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْمُسْتَقِي فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُنْجِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيِّئَاتِهِنَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾
الْأَعْرَاف: ١٨٠

“అల్లాహుకు మంచి మంచి పేర్లన్నాయి. కాబట్టి మీరు ఆ పేర్లతో ఆయన్నే పిలవండి. ఆయన పేర్ల విషయంలో వక్రంగా వాదించే వారిని వదలి పెట్టండి. వారు చేస్తూ ఉండినదానికి వారు తప్పకుండా శిక్షించబడతారు”

(సూరతుల్ ఆరాఫ్:180).

మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్ాహు అలైఫా వసల్లం) ఇలా నేర్చారు:
“అల్లాహుమ్మ ఇన్క అఫువున్ తుహిబ్బుల్ అఫ్వ ఫాఫు అస్సు”

అల్లాహ్! నీవు అమితంగా మన్మించేవాడవు. మన్మింపును ఇష్టపడుతావు.
కనుక నన్ను మన్మించు. అని అన్నారు. (బుఫారీ, ముస్లిం)

షై దుఅలో ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లుల్లాహు అల్లోహీ వసల్లం) ‘అసువ్వున్’
(మన్మించేవాడవు) అని అల్లాహ్ గుణాన్ని ‘వ్హీలూ’గా ఉపయోగించారు.

2- ఏ పుణ్యాలనయితే చిత్తసుధితో అల్లాహ్ కొరకు మాత్రమే చేసి
ఉంటామో వాటిని ‘వ్హీలూ’గా చేసుకోవాలి. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియ
జేసాడు:

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنَّهُ أَمْوَالُكُمْ فَقَامُوا

رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُوْسَا وَكَفِيرْ عَنَّا سَيِّغَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَتْرَارِ ﴿١٩٣﴾ آل عمران: ۱۹۳

“ఓ మా ప్రభూ! నిశ్చయంగా, మేము: ‘మీ ప్రభువును విశ్వసించండి’ అని
విశ్వసం వైపుకు పిలిచే అతని (ముహమ్మద్) యొక్క పిలుపు విని
విశ్వసించాము. ఓ మాప్రభూ! మా శాశాలను క్షమించు మరియు మాలో
ఉన్న చెడులను మానుండి తొలగించు మరియు పుణ్యాత్ము (ధర్మనిషోపరు)
లతో మమ్మల్ని మరణింపజయ్యా! (సూరతుల్ అల ఇమ్రాన్:193)

ఇక్కడ అల్లాహ్ పై ‘ఈమాన్’ (విశ్వసం) ఉంచిన పుణ్యకార్యాన్ని దుఅలో
‘వ్హీలూ’గా చేసుకోవడం జరిగింది.

3- అలాగే ఒసీ ఇస్రాయాల్ జాతికి చెందిన ముగ్గురు వ్యక్తులు ఒక
గుహలో ఉండగా ఆ గుహ ముఖ దారిపై ఒక బండరాయి అడ్డ పడి
ద్వారం మూసుకు పోయింది. అప్పుడు ఆ ముగ్గురు వ్యక్తులు తమ తమ
పుణ్య కార్యాలను ‘వ్హీలూ’గా చేసుకొని (ఓ అల్లాహ్ సేను ఆ పుణ్యాన్ని
చిత్తసుధితో పేసాను కనుక ఈ కష్టం నుండి మమ్మల్ని ఇమ్మక్కిన ప్రసాదించు అని)
అల్లాహ్నాను మొర పెట్టుకున్నారు. దాని కారణంగా వారి దుఅ అల్లాహ్
అంగీకరించాడు. ఈ విషయం ‘బుఫారీ, ముస్లిం’ హాదీసు గ్రంథాలలో ఉంది.

4- తల్లి దండుల, గురువుల, పుణ్యాత్మకుల దుఅలను ‘వీసీలా’గా చేసుకోవడం ధర్య సమ్మతమైనది. అంటే ఒక వ్యక్తి బ్రతికున్న తన తల్లి దండులను లేక గురువులను, లేక పుణ్యాత్మకులను తమ కొరకై అల్లాహోను నేడుకోలసిందిగా కోరడం ధర్యం. ఎలాగైతే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) గారు బ్రతికుండగా సహోబాలు బదర్ యుద్ధంలో విజయ ప్రాప్తి కొరకు మరియు వర్షం కొరకు మరియు అనేక సందర్భాలలో అల్లాహోను ప్రార్థించవలసిందిగా కోరుకునేవారు. అప్పుడు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) వారి కోరిక ప్రకారం దుఅ చేసేవారు.

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) మరణించిన తరువాత సహోబాలు (రజియల్లాహు అస్సుం) పుణ్యాత్మకులను దుఅ చేయవలసిందిగా కోరేవారు. కనుక హజత్ ఉమర్ (రజియల్లాహు అస్సుం) పరిపాలన కాలంలో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) గారి బాబాయి హజత్ అబ్బాస్ (రజియల్లాహు అస్సుం) గారిని వర్షం కొరకై దుఅ చేయలసిందిగా విన్నపించుకున్నారు. అప్పుడు ఆయన వర్షం కొరకు నమాజు చేసి, దుఅ చేస్తే వర్షం కురిసింది. (బుఫారీ)

అంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) మరణించిన కారణంగా ఆయనను ‘వీసీలా’గా చేసుకోకుండా, ఆ కాలంలో బ్రతికున్న గొప్ప వ్యక్తి హజత్ అబ్బాస్ (రజి) గారిని వర్షం కొరకై దుఅ చేయవలసిందిగా సహోబాలు కోరారు. కనుక ఆయన దుఅ చేసారు.

పైన ఇవ్వబడిన ‘వీసీలా’ విధానాలు ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హాదీసుల ఆధారంగా ధర్య సమ్మతమైనవి. ఆ విధానాల ప్రకారం ‘వీసీలా’ కోరడంలో ఎలాంటి తప్పు లేదు.

అధర్యమైన ‘వసీలా’

మరణించిన ప్రవక్తలను మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫా వసల్లం) గారిని, పుణ్యాత్ములను ‘వసీలా’గా చేసుకొని (అయి అల్లాహ్ ముహామ్మద్(స) కే తుపైల్ సే, షార్ తామామ్ అమ్జియా కే తుపైల్ సే, షార్ షాలియాకే తుపైల్ సే మేరి దుఅకు ఖుబూల్ ఫర్మ అనే పదాలతో) అల్లాహ్ను వేడుకోవడం థర్మం కాదు. ఎందుకంటే? ఈ విధానం బద్దాల్ అవుతుంది లేక పిర్క్ వైపుకు దారి తీస్తుంది. చనిపోయిన వారిని ‘వసీలా’ గా చేసుకోవడం అనేది ఖుర్జాన్ మరియు హదీసు గ్రంథాల ద్వారా ఎక్కుడ కూడా ప్రామాణికమైన ఆధారాలు లేవు.

అయినా కొంత మంది అలాంటి ‘వసీలా’ గురించి కొన్ని ఆధారాలున్నాయనీ వాదిస్తారు. ఆ ఆధారాలను పరీశిలించిన పిదవ అని నిరాధారమైనవని అనేక థర్మ గురువులు, ముహామ్మదీస్ ను నిర్ణారణకు వచ్చారు. వాటిలో కొన్ని ఇలా ఉన్నాయి:

1- “మీరు గనుక అల్లాహ్ను మొర పెట్టుకుంటే నా (ముహామ్మద్(స)) అంతస్తును ‘వసీలా’ గా చేసుకొని మొరపెట్టుకోండి, ఎందుకంటే? అల్లాహ్ వద్ద నా అంతస్తు గొప్ప స్థాయికి చేరి ఉంది.” అని హదీసు చూపుతారు.

కాని పైన ఇవ్వబడిన హదీసు పూర్తిగా నిరాధారమైనది, స్వకల్పితమైనది. అని ఇమామ్ ఇబ్రూ తైమియా గారు: ఫతావా ఇబ్రూ తైమియాలో:
 27/126, 24/319, 1/319 మరియు ఇష్టజావున్ సిరాతుల్ ముస్తఖీమ్: 2/783)లో నిర్ణారణ చేసారు.

2- “ఓ అల్లాహ్ నేను నీ ప్రవక్త గా ఉన్న ముహమ్మద్(సల్లుల్లాహు అలైహి వసల్లం), నీవు ఖలీల్గా చేసుకున్న ఇబ్రాహిం (అలైహిస్సులామ్), నీవు సంభాషించిన మూసా (అలైహిస్సులామ్) మరియు ప్రవక్త రశసా (అలైహిస్సులామ్) గారు నీ వైపు నుండి వచ్చిన ఒక ఆత్మ, మరియు నీ ఆజ్ఞ” అని ప్రవక్తలను ‘హసీలా’గా చేసుకున్నారని హదీసు చూపుతారు. ఈ హదీసు కూడా పూర్తిగా నిరాధారమైనది. (ఖాయిదతున్ ఫిత్ తవసుల్:1/252)

3- “ఆదం (అలైహిస్సులామ్) గారితో తప్పు జరిగినప్పుడు క్షమాపణకై “ఓ అల్లాహ్ నేను ముహమ్మద్(న) గారిని ‘హసీలా’ గా చేసుకొని వేడుకుంటున్నాను కనుక నీవు నన్ను క్షమించ....” అన్న హదీసు ప్రచురిస్తారు. కాని ఆ హదీసు పూర్తిగా నిరాధారమైనది, స్వకల్పితమైనది. (సిలీనిలతు జయాథా: 25, 403-దలాయిలున్ సబవ్వ లిల్ బైహాఫీ: 2243)

ఇలా అనేక నిరాధారమైన హదీసులను మరియు పుణ్యాత్మల కట్టు కథలను ప్రచురించి ‘హసీలా’ అన్న అధర్యమైన పద్ధతిసీ ప్రజల మధ్య విస్తరించడం జరిగింది. కనుక మనం ‘హసీలా’ అనే ధర్మ పరమైన విధానాన్ని అవలంభిస్తే మన దుఅలు అంగీకరించబడతాయి. బిద్దాలత్ మరియు షిర్క్ విధానాలకు కూడా దూరంగా ఉంటాము.

పూర్తి వివరాలకై అఖీదా పుస్తకాలను చదవండి. మరియు “అత్ తవసుల్ మహ్ రూ వల్ మమ్ నూ అ” (అలీ జిన్ అబ్దుల్ అజీజ్ అష్యిజిల్) గారి పుస్తకాన్ని చదవండి.

| 6- ఉరునుల వార్షికత దర్గలు:

- 1- **దర్గలు అంటే;** కొంత మంది ప్రజలు ఒక పుణ్యత్వాని సమాధిని ఎన్నుకొని, అక్కడ మహిమలు జరుగుతున్నాయని దానిపై గుంబద్లు, గోపురాలు నిర్మించి, అక్కడ అర్థకులుగా కొంత మంది కూర్చుని కొన్ని కార్యాకలాపాలను నిర్వహించుకొనే స్థలాలను ‘దర్గలు’ అంటారు.
- 2- సమాధి చేయబడిఉన్న సంతానం నుండి ఒక వారసుణ్ణి ‘సజ్జాదా నష్టిన్’ (పీతాధిపతి)గా ఎన్నుకుంటారు. వారినే ‘పీర్ సాహెబ్’ అంటారు. మరియు సమాధి చేయబడిన వ్యక్తిని ‘వరీఅల్లాహ్’గా భావించి దర్గ నిర్మాణం చేస్తారు.
- 3- కొంత మంది స్వార్థపరులు అడవుల్లో, కొండల్లో, లేక పట్టణము యొక్క పులిమేరున ఒక సమాధిని ఉద్ఘాటింపజేసుకొని, దానికి ఒక పుణ్యత్వాని పేరుపెట్టి, ఆ సమాధి వల్ల అనేక ‘కరామత్లు’(మహిమలు) జరుగుతున్నాయంటూ కట్టుకథలు చెప్పుకుంటారు. ఇలా వివిధ రకాలుగా ‘దర్గ’లను నిర్మించుకుంటారు.

దర్గల అలంకరణ:

దర్గల నిర్మాణాకులు దర్గల అలంకరణ కొరకు ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుంటారు. మొట్ట మొదట సమాధులను పటిష్టపంతం చేస్తారు. తరువాత దానిపై ఒక మహా కట్టడాన్ని నిర్మిస్తారు. మనీదుల గుంబద్ల వలే దానిపై కూడా గుంబద్లు నిర్మిస్తారు. పచ్చటి మరియు కాషాయ రంగులతో

సమాధిని కలర్ చేస్తారు. చివరికి ఒక పటిష్టవంతమైన ఆరాధన నిలయంగా నిర్మిస్తారు. తరువాత ప్రతి ఏట ఆ సమాధులను ఆక్రమించి యికంగా, మనోరంజకంగా రూపుదిద్దుతారు. దర్గాలను మరియు వాటిలో ఉన్న సమాధులను సీళ్ళతో కడిగి శుభ్రవరుస్తారు. తరువాత వాటిమైన సిల్కు చాదర్లు మరియు పూల దండలు కప్పుతారు, దర్గా మొత్తం ఎట్రటి మరియు పచ్చటి లైటల్తో అలంకరిస్తారు. పవిత్రంగా భావించి సమాధి చుట్టు దీపాలు పెలగిస్తారు, సాంబ్రాణి పొగలు రేకెత్తిస్తుంటారు. అక్కడ ‘ముజావర్’, గౌరవ మర్యాదలతో కూర్చుని, అక్కడికి ఆరాధన భావంతో వచ్చేవారి కోసం సమాధి పూజలు (ఫాలిహోలు) జరుపుతుంటారు.

ఉరుస్ ఆచారాలు:

అరబీ నిఘంటువులో ‘ఉరుస్’, అర్థం: పెళ్ళి కొడుకు లేక పెళ్ళి, మరియు సంతోషం అన్న అర్థాలన్నాయి. దీనినే ప్రజలు ఉరుస్ అని అంటుంటారు. మన సమాజంలో ప్రసిద్ధి చెందిన ‘ఉరుస్’ అంటే: పుణ్యత్వం పేరున నిర్వించబడిన దర్గాల(సమాధుల)వద్ద ప్రతి ఏట మరణదినం (వర్షంతి) ఉత్సవాలు సెరవేర్చి ‘ఉరుస్’ అనే వ్యతిరేకమైన పదాన్ని వాడుతున్నారు.

పుణ్యత్వం భావించిన వ్యక్తి మరణించిన తేది ప్రకారం అతని సమాధిపై ‘సందర్ కి రస్సు’ పేరుతో పూల పందిరిని తయారు చేసుకొని ఊరంతా ఊరేగిస్తూ, మహా హంగామా చేసుకుంటూ, దర్గాకి చేరుకొని అక్కడన్న సమాధిపై దానిని ఉంచుతారు. అలాగే జండాను కూడా ఊరంతా ఊరేగిస్తూ తీసుకొచ్చి ఆ దర్గాలోనే ఒక చెట్టున పాతి పెడతారు. దానిని రథండా చెట్టు అంటారు. మరియు ‘మలంగ్’ అనే వ్యక్తి మూడు రోజుల

వరకు కాళ్నను, చేతులను దారాలతో బంధించుకొని ఆ దగ్గాలోనే బస చేస్తాడు. ఆ మూడు రోజుల వరకు అతను పండ్ల ఫలాలు మరియు పాలు తినుటకై తీసుకుంటాడు. తరువాత చివరి రోజున ఫక్షిర్లు 'జర్నీ' పేరున తమ శరీరాలలో కష్టిలు, కత్తులు పాడుచుకునే 'కనికట్టు' నాటకాలు బహిరంగంగా నిర్మిస్తారు.

ఈ ఉత్సవాలను మూడురోజుల పాటు జరుపుతారు. తరువాత జనసంఖ్య రాకను బట్టి ఉరుసును 15రోజుల వరకు పెంచుకుంటారు. మరియు ఆ రోజుల్లో సమాధి చుట్టుప్రక్కల మహా సంతను ఏర్పాటు చేస్తారు. ఆ సంతలో నలువైపుల నుండి వ్యాపారస్తులు అక్కడికి చేరుకొని తమ సామగ్రి అమ్మకాలు జోరుగా జరుపుకుంటారు. ఆ దగ్గా సిబ్బంది ఆ వ్యాపారస్తుల నుండి బాడుగ పేరుతో సామ్మిను వసూలు చేస్తారు. ఆ సంతలో ప్రత్యేకమైన, ఆకర్షణియమైన ఖవ్వాలీ పాడే గాయసి, గాయకులు ఆటపాటల కచ్చేరీలు రాత్రంతా నిర్మిస్తారు. ఆ రాత్రుల్లో మధ్య పానియాలు సేవించి, మతి పోయే గంజాలు త్రాగుడుతో అనేక మంది ప్రజలు ఊగుతూ తూగుతుంటారు. ఆ 'ఉరునుల'లో పిల్లలు, పెద్దలు మరియు వృథలు, ఆడా మగా, హిందూ, ముస్లిం అనే తేడా లేకుండా ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొంటారు. దీనిని పూణ్యాత్ముల పేరిట 'ఉరున్' ఉత్సవాలు అని జరుపుకుంటారు.

ఈ ఆచారాలకు మరియు ఇస్లాం ధర్మానికి ఎలాంటి సంబంధం లేదు. కనుక ఇది ఇస్లామీయ ధర్మ ఆచారం అనటం కూడా ఫోరమైన పాపమే.

దగ్గాల గురువులు మరియు వారి వాస్తవికత:

సమాధి ఆధిపత్యానికి చెందిన పీర్సాహెబ్ (పీతాధిపతి) చుట్టూ కొందరు ప్రత్యేకమైన శిశ్యులు ఉంటారు, వారిని 'ముజ్జావర్లు' అంటారు. పీర్

అక్కడికి వచ్చే ప్రజలకు గురువులు, ఆ సమాధులకు అర్పకులు. వీరు ఇస్తామీయ ధర్మజ్ఞానం లేని మూర్ఖులు, మత్తుపానియాలు సేవించే మస్తాన్లు, గంజాయి సిగరీట్లు కాల్పే గుణహీనులు, తంబాకు మరియు పాన్పరాక్ నమిరే అనమర్థులు, ప్రజల విశ్వాసాలతో ఆడుకునే మంత్రగాఢ్య, భయంభక్తి లేని షైతానులు, మోసగాఢ్యకే మోసగాఢ్య, అమాయక ప్రజల సామున్లు దోచుకొనే గజదొంగలు, పొట్టకోస్తే అక్కరం ముక్కరాని అజ్ఞానులు, లేనిపోని కట్టు కథలు 'పోతియాల కారామత్తు (మహిమలు)' అంటూ ఉపన్యాసాలు పీకుతారు. అమాయక ప్రజలకు మూడు విశ్వాసాల లోయలోకి నెఱ్చుతారు. అలా సమాధి చేయబడి ఉన్నవారిని మరియు ఆ పీతాధీపతిని దేవుని స్తాయికి పెంచి స్ఫుర్చైన పిర్మ కార్యకూలాపాలు నిర్వహిస్తుంటారు.

అలాంటి గుణహీనులు సంతానం లేనివారికి సంతాన ప్రాప్తిని, నిరోద్యోగులకు ఉద్యోగాలను, కష్టాల నుండి రక్షణను, నష్టాల నుండి లాభాలను, దుఃఖాల నుండి సుఖాలను, అశాంతి నుండి శాంతిని, అస్వస్థ నుండి స్వస్థను, చేతబడి నుండి రక్షణను, అవజయాల నుండి విజయాలను, అగోరవం నుండి గౌరవాలను ప్రసాదిస్తారా! అంతే కాదు; దేవుని ఆరాధన లేకుండానే పరలోక మోక్షాన్ని, స్వర్గ ప్రవేశ పత్రాలను సయితం ప్రసాదిస్తామంటూ, ఆ పత్రాలను కొన్నవారికి స్వర్గమే నిలయమంటూ ప్రచారం కూడా చేస్తుంటారు.

**ఇస్లాం ధర్మంలో సమాధుల కట్టడాలు , వాటిషై ముజావర్లుగా
కూర్చోవటం సిహిద్ధం:**

సమాధులను సున్నంతో లేక సిమెంట్తో పటిష్టవంతంగా నిర్మించడం,
వాటిని గొప్ప స్థానానికి పెంచడం, అక్కడ పీరాధీపతులు (ముజావర్)గా
కూర్చోవడం అధర్మాన్ని నది. మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫ్
వసల్లం) వాటి గురించి కరినంగా పోచ్చరించారు.

హాజర్ జాబిర్ (రజియల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త ముహమ్మద్
(సల్లల్హుఅలైఫ్ వసల్లం):

عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَفِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُجْعَصَ الْقَبْرُ وَأَنْ
يُقْعَدَ عَلَيْهِ وَأَنْ يُبَيَّنِي عَلَيْهِ (رواه مسلم: 970)

“సమాధిని పటిష్టవంతం చేయడాన్ని, దానిషై (ముజావర్లుగా)
కూర్చోవటాన్ని, దానిషై కట్టడం నిర్మించడాన్ని సిహిదించారు”

(ముస్లిం:970)

హాజర్ అలీ(రజియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫ్ వసల్లం)
నాతో ఇలా అన్నారు: أَنْ لَا تَدْعَ تِمَثَالًا إِلَّا طَمَسْتُهُ وَلَا قَبْرًا مُشْرَفًا إِلَّا سَوَيَّتُهُ (رواه مسلم)
“ప్రతి (ఆరాధ్య) విగ్రహాన్ని పగలగొట్టు మరియు ప్రతి ఎత్తుగా ఉన్న
సమాధిని నేలమట్టం చేయు.”(ముస్లిం:969)

ఇక్కడ ఎత్తుగా కట్టబడిన సమాధిని సహితం నేలమట్టం చేయవలసిందిగా
ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫ్ వసల్లం) తెలియజేసారు. అయిన మన
అమాయక ముస్లింలు పుణ్యత్రంల పేరుతో లేక మహానీయుల పేరుతో
సమాధుల్ని ఎత్తుగా కట్టడమే కాకుండా, వాటిషై పటిష్టవంతమైన గోపురాలు
కట్టి, ఆరాధ్య నిలయాలుగా చేసుకున్నారు. మరియు వాటి వద్ద ముజావ
ర్లుగా నియుక్తాలై అమాయక ప్రజలను ధర్మం పేరుతో మోసగిస్తున్నారు.

సమాధుల ఆరాధన:

అనేక మంది ప్రజలు మూడ విశ్వాసాలకు గురికాబడి, సమాధుల వద్దకు జియారత్త పేరున, వాటి ఆరాధనకై పలు ప్రదేశాలకు ప్రయాణిస్తుంటారు. మరియు కొంత మంది ప్రజలు హాజ్ ఆరాధనకు ప్రయాణించినట్లు సమాధుల ఆరాధనకై ప్రయాణిస్తారు. ఏ విధంగానయితే ఒక్క అల్లాహ్ ను మాత్రమే ఆరాధించాలో, అదే విధంగా ఆ సమాధులను ఆరాధిస్తారు. అంటే: “దర్గాల వద్ద సజ్దలు చేయటం, వాటి చుట్టూ ప్రదక్షణలు చేయటం, అక్కడ తల సీలలు అర్పించటం, వాటి ముందు భయంభక్తిని చూపటం, అక్కడ నమాజులు చదవటం, ఖుర్జాన్ పారాయణం చేయటం, వారిని మొరపెట్టుకోవటం, వారి పేరుతో మొక్కబడులు చెల్లించటం, వారి పేరున జంతువులను బలిసివ్యటం, అక్కడ అస్సదానాల ఎర్పాటు చేయటం, తమ మొక్కబడుల ప్రకారం అక్కడ బస చేయటం వంటి అనేక విధాల ఆరాధనలు పాటిస్తారు.

ఆ సమాధుల పట్ల అతిగా ప్రవర్తిస్తూ వాటిని చుంబించటం, అక్కడ కాల్పబడిన అగరబత్తీల విబూదిని తబరుక్ గా భావించి తినడం, దానిని శరీరంపై రుద్దుకోవటం, అక్కడ దీపాలుగా వెలిగించబడిఉన్న నూనెను, సమాధిపై ఉన్న పూలను తబరుక్ గా తీసుకోవటం, టెంకాయలు మరియు తీపు వస్తువులు ఆ సమాధుల కొరకు అర్పించి, వాటిపై శాతిహాలు చదివిన తరువాత తబరుక్ గా భావించటం వంటి అనేక విధాల కర్యకలాపాలు జరుపుతారు. దాని ప్రతిఫలంగా సమాధిలో ఉన్న ఆ ‘వరీఅల్లాహ్’ సిఫారసు అల్లాహ్ వద్ద వారికి ప్రాప్తిస్తుందని విశ్వసిస్తారు. మరియు అల్లాహ్ వద్ద వారు

ఎవరికైన సిఫారసు చేస్తే, వారి సిఫారసును అల్లాహ్ ధిక్కరించడని భావిస్తారు.

మరియు కొంత మంది ప్రజలు: అల్లాహ్ కు చెందిన కొన్ని అద్యుత్సైన శక్తులకు ‘జౌలియాలు’ కూడా అర్పులని విశ్వసిస్తారు. మరియు ఆ పుణ్యాత్మకై వారిని నష్టాల నుండి ఆదుకుంటారు, కష్టాల నుండి రక్షిస్తారు అని విశ్వసిస్తారు. అందుకని వారు దేశవిదేశాలలో పేరు ప్రతిష్టలు పొందిన దర్గాలకు ‘జియారత్త’ పేరున తిరుగుతుంటారు. మరియు యా అలీ మదద్, యా ముఖ్యుల్ కుషా దస్తగీర్, యా గౌస్ మదద్, యా ఖాజా గరిబున్ నవాజ్ వంటి పిర్మి పదాలను వాడుతుంటారు.

దర్గాల నిర్వాణం మరియు వాటి సందర్భం, వాటి కొరకు ప్రయాణించడం మరియు అక్కడ నిర్వహించే ఏ ఒక్క కార్యానికి ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) ద్వారా ఎలాంటి ప్రామాణికమైన సాక్ష్యధారాలు లేవు. పైగా ఆరాధన భావంతో ఇలాంటి ప్రదేశాలకు ప్రయాణించడం లేక సందర్శించడం ఇస్లాం ధర్మంలో నిషేధించడం జరిగింది. కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

لَا تُشَدِّدُ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَيْ ثَلَاثَةِ مَسَاجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِ الرَّوْسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى (رواه البخاري: 1115 - مسلم: 2475)

“మీరు మూడు మసీదులకు తప్ప మరేచోటుకు (ఆరాధన భావంతో) ప్రయాణం చేయకండి. ఒకటి కాబతుల్లాహ్, రెండు మస్జిదే నబవి (మదీనమసీదు) మూడు మస్జిదే అఖ్�మ్” (బుఫారీ: 1115, ముస్లిం: 2475)

హాజెత్ అబూ హురైరా (రజియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

لَا تَجْعَلُوا يُبُوئِكُمْ قُبُرًا وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيْ فِي إِنَّ صَلَاتَكُمْ لَيْلَقِي حِيْثُ كُنْتُمْ
(سِنِ أَبِي دَاوُد: 2042)

“మీ ఇండ్లను స్కషానవాటిక చేయకండి, నా సమాధిని మీరు (ప్రజలు) ఉత్సవ కేంద్రంగా చేయకండి. అయితే నా కొరకు దరూద్ దుఅ చేయండి, మీరు ఎక్కడ ఉన్న మీ ప్రార్థన నాకు చేరుతుంది.”

(అబూదావూద్: 2042)

హాజెత్ ఆయాషా (రజియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) తమ మరణ సమయాన్న ఇలా ప్రవచించారు:

“اللَّهُمَّ يَمْرُدُنِي، تَكْسُبُنِي لَيْلَةً سَهِيْنَأَنْدَعْ. وَارُوا تَمَّا پَرَادَلَ سَمَاءَهُنَّا رُبُّوكَلَّ
سَمَاءَهُنَّا سَجَدَهُنَّا (آرَادُّهُ) سِلَيْمَانَهُنَّا صَلَّيْلَهُنَّا رُبُّوكَلَّ” (బుఫారీ)

పైన ఇవ్వబడిన హాదీసులను గమనించినట్లయితే ప్రవక్తల సమాధులను ఆరాధ్య నిలయాలుగా చేసుకోకూడదని ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) స్పష్టమైన ఆదేశాలు ఇచ్చారు. అలాంటప్పుడు పుణ్యత్వాల సమాధులను ఆరాధన పరంగా గౌరవించడం, ఆరాధన పరంగా సమాధుల వద్దకు వ్రయాణించడం, అక్కడ ఉరుసుల పేరుతో సంబంధాలు జరపడం వంటి అధర్య కార్యాలు థర్చం ఎలా చేతుంది? మరియు యూదులు, క్రైస్తవులు అల్లాహ్ ఆగ్రహానికి మరియు మార్గభ్రష్టత్వానికి గురికాబడిన ముఖ్య కారణం సమాధులను ఆరాధ్య నిలయాలుగా చేసుకోవడమే అన్న విషయం కూడా స్పష్టంగా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లైహి వసల్లం) హాదీసుల ద్వారా తెలుస్తున్నది.

అలాగే ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) తన సమాధి వద్దకు సహితం సంబరాల (ఉరుసు) కొరకు సమావేశం కాకూడడని పొచ్చరించారు. చివరకు ఆయనపై దరూద్ పంపాలనుకున్న సమాధి వద్దకే రావలసిన అక్కర లేదు. మీరెక్కడ నుండియైన నా కొరకు దరూద్ చదవండి, అది నా వద్దకు చేర్చుటుండి అన్న విషయాన్ని కూడా తెలియజేశారు.

ఇస్లామీయ సౌదరులారా! ప్రవక్తల సమాధులకే ఉత్సవ స్థలాలుగా, ఆరాధ్య నిలయాలుగా చేసుకోవడం తప్పయితే, ‘శోలియాల’ సమాధుల్ని ఉత్సవ కేంద్రాలుగా, ఆరాధ్య నిలయాలుగా చేసుకోనే ప్రశ్న ఎలా జినిస్తుంది? యదార్థం ఏమిటంటే? కొంత మంది ప్రజలు తమ స్వార్థల కొరకు ఇస్లామీయ హద్దుల్ని దాటి దర్గాల సందర్భం పేరుతో వాటిని ఆరాధ్య నిలయాలుగా, ఉత్సవ ప్రదేశాలుగా చేసుకున్నారు. అలాంటివారంతా ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్లం) హితున్నకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. అందువలన సమాధుల కట్టడాలు, అక్కడ నిర్వహించే ఆరాధ్య కార్యాలు, ఖవ్వాలీల కచ్చేరీలు పూర్తిగా ఇస్లామీయ ధర్మ నికి విరుద్ధం. కనుక ‘ఉరుసు’లను నిర్వహించడం, ఉరుసుల కొరకు చందాలు ఇవ్వటం, వారికి సహాయం చేయటం వంటి కార్యాలన్ని ఇస్లామీయ నిజ ధర్మానికి వ్యతిరేకంగా సహాయం చేయటంతో సమానమే.

17- తాపీజా మరియు మంత్రించుడు ధర్మ పరిధిలో

తాపీజా: మన సమాజంలో అనేక మంది ప్రజలు తాపీజుల మహిమను దృడంగా నమ్మతారు. చిన్న, పెద్ద, అడ, మగ అనే తేడాలు లేకుండా మరియు ధర్మాలకు అతీతంగా తమ తమ మూడు నమ్మకాల ప్రకారం “తాపీజా”లను వాడుతారు. అవి వారి వద్ద ఉన్నంత వరకూ నష్టాల నుండి, భయాల నుండి, అనారోగ్యాల నుండి బలహీనత నుండి అవజయం నుండి కాపాడే మహిమగా భావిస్తారు.

తాపీజాను అనేక రకాలుగా వాడుతారు. ఉదాహరణకు: కొందరు దారాలకు మంత్రించి ముడిలు వేసి, కొందరు ఖుర్జాన్ ఆయతులను లేక దుఱలను విధిధ రేకులపై వ్రాసి, చిన్న పొట్లంలా కట్టి చేతికి లేక మెడకి కట్టుకుంటారు. అలాగే కొంత మంది కొన్ని ఫోటోలను తాపీజులా కట్టుకుంటారు. లేక జేబులో ఉంచుకుంటారు. మరియు కొంత మంది తమ బండల్, దుకాణాలల్, ఇండల్, డబ్బులు ఉంచుకునే గల్లాలల్ శుభాలను ఆశిస్తూ ఖుర్జాన్ లేక తాపీజులను ఉంచుకుంటారు. మరియు కొంత మంది ప్రజలు పుణ్యాత్ముల ఫోటోలను, విగ్రహాల ఫోటోలను కూడా శుభాలుగా భావించి తమ వద్ద ఉంచుకుంటారు. మరియు కొందరు రంగురంగుల రాళ్ళను, రత్నాలను ముత్యాలను శుభాలుగా భావించి ఉంగరాలుగా ధరిస్తారు.

ఎవ్వుతే తాపీజులను తయారు చేసి అమ్ముతున్నారో వారు ప్రజల అమాయకత్వాన్ని మరియు వారి అవసరాన్ని పసిగట్టి ఒక పెద్ద మొత్తానికి

తాపీజులను అమ్ముతుంటారు. మరియు దాని వలన అనేక మంది ప్రజలు ప్రయోజనం పొందినట్లు నమ్మిస్తారు. ఇటువంటి మూడు నమ్మికాలు మరియు విశ్వాసాలు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు ఆలైఫిసాల్) రాక ముందు నుండి సమాజంలో ఉన్నాయి.

తాపీజు అర్థం:

“తాపీజు” అనే పదానికి అరబీలో: ఇవజ్, మాజ్, ముఅజ్వా అనే అనేక పదాలున్నాయి. అరబి నిఘంటువులో దాని అర్థం: ‘శరణ కోరడం’ మరియు ‘భద్రత కోరడం’.

ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో పలుచోట్ల అల్లాహ్ శరణు పొందాలంటు ఉన్నది. కనుక ‘అవూజు బిల్లూహిసా’ అనే పదం కొన్ని సూరాల ప్రారంభంలో ఉంది మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు ఆలైఫిసాల్) అనేక దుఅల పదాలను ‘అవూజు’ అనే పదంతోనే ప్రారంభించారు.

ఇస్లామీయ ధర్మ ప్రకారం: “తాపీజు” అంటే ‘అల్లాహ్ శరణు’ పొందుటకై దుఅలలో వాడబడే పదం. కనుక “అవూజు బిల్లూహి మినషైతాన్ సిరజీమ్”, “ఖుల్ అవూజు బిరజ్జున్వాన్” మరియు హదీసులో “అవూజు జికలిమూత్లాహిత్ తామ్మతి....” అని ఉంది.

అరబి బాషలో “తాపీజు” అంటే; మెడలో లేక శరీర భాగాలలో చుట్టుకునే దారాలు మరియు దుఅ పాట్లాలు కావు.

భారత దేశం, పాకిస్తాన్, బంగాదేశ్ మరియు అఫ్ఘానిస్తాన్ వంటి దేశాలలో “తాపీజ్”, అంటే; మనిషికి వచ్చే అనేక సమస్యలను దూరం చేసుకొనుటకు, పవిత్రంగా భావించే ధైవ వాక్యాలను లేక మూడు నమ్మికాల ప్రకారం

వాడుకునే కొన్ని వస్తువులను ఒక చిన్న పొట్లంలో చుట్టి హరంలా మేడలో వేసుకొనే వస్తువును ‘తాపీజు’ అంటారు.

మనం తాపీజు అని చెప్పుకునే పదాన్ని: అరబీలో “తమీమా” అంటారు. బహువచనంగా దానిని “తమాయిమ్” అని అంటారు. అరబీలో “తాపీజు” అని వాడరు.

ప్రవక్త ముహాముద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లా) ఇలా తెలియజేసారు:

(إِنَّ الرُّقُبَ وَالْمَأْمَمَ وَالْتَّوَلَةَ شُرُكٌ) “ఇన్నుర్ రుఖా వత్ ‘తమాయిమ్’ వత్ తివలా పిరువ్ను” (నిశ్చయంగా మంత్రించడము, ప్రేలాడించే వస్తువులు (తమాయిమ్) మరియు ప్రేమను (దృష్టిని) తమషైపు మరల్చుకునే మంత్రాలు బహుధైవారాధన అవుతుంది).

(అబూదన్హాద్:3883, అహ్మాద్:1/381, అల్ అహ్మద్ అన్నహీహో:331)

తాపీజులు (తమీమా) వేసుకోవడం సిషిద్ధం:

హాజర్త ఇబ్రూ మన్నహాద్(రజియల్లాహు అస్స) కథనం: ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లా): “మంత్రించడాన్ని, ప్రేలాడించే తాపీజులను (తమాయిమ్) మరియు ప్రేమను (దృష్టిని) తమషైపు మరల్చుకునే మంత్రాలను సిషిద్ధించారు.” (స్సిహ్ అల్ జామే అస్సగీర్:6757)

హాజర్త ఇబ్రూ మన్నహాద్(రజియల్లాహు అస్స) ఇలా తెలియజేసారు; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహిషసల్లా) **తమాయిమ్(తాపీజుల)**ను అయిష్టంగా భావించేవారు. (ముసన్నిఫ్ అబీషైబా:5/427)

హాజర్త ఈస్మా బిన్ అబీలైలా (రజియల్లాహు అస్స) ఇలా తెలియజేసారు: నేను ఒక రోజు అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ఉక్కెమ్ గారిని పరామర్శించుటక నెళ్ళాను.

ఆయన శరీరాన్ని చూస్తే జ్ఞారంతో ఎరుబడి పోయింది. అది చూసి నేను:
 “ఏదైన తాపీజూ వేసుకోవచ్చుగా” అని అన్నాను. దానికి అబ్దుల్లాహ్ బిన్
 ఉక్కెమ్ గారు: “చావు దానికంచే మేలైనది” అని అంటూ: “ఎవరైతే
 (స్వాస్థు) కొరకు ఏదైనా ప్రేలాడిస్తే అతను దానికి అప్పగించబడతాడు”
 అన్న హాదీసును తెలియజేసారు. (సహీఫా వ జయాఫ్ సునన్ తిర్మిజీ: 5/72).

హాజర్ ఉఖ్యా బిన్ ఆమిర్ (రజయల్లాహు అన్న) కథనం ప్రవక్త ముహమ్మద్
 (సల్లల్లాహు అలైఫ్ వసల్లం)ప్రవచించగా నేను ఇలా విన్నానుు:

مَنْ تَعْلَمَ تَسْمِيَةً فَلَا أَتَمُّ الَّهُ لَهُ وَمَنْ تَعْلَقَ وَدَعَةً فَلَا وَدَعَ اللَّهُ لَهُ (رواه أحمد وأبو يعلى وطبراني)

“ఎవరైతే తమిమా (తాపీజూ)వేసుకుంటారో, అల్లాహ్ వారి (సంకల్పాన్ని)
 పూర్తి చేయకూడదు. మరియు ఎవరైతే గప్పల(విదా)ను తొడుగుతారో,
 అల్లాహ్ వారిని ఎలాంటి మేళ్ళను ప్రసాదించకూడదు.

(అహ్మద్, అబూ యాలా, తుబ్రానీ, మజ్జుపుజ్ జవాయిద్: 5/103,
 తుహ్మాఫతుల్ అహ్మదజీ:3/171)

హాజర్ ఆమిర్ బిన్ అల్ జాహీర్ (రజయల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త
 ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైఫ్ వసల్లం) వద్దకు పది మంది కలిసిన ఒక బృందం
 వచ్చింది. ఒక వ్యక్తిని మినహో, ఆయన వద్దకు వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరి చేతిపై
 ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైఫ్ వసల్లం) (విధీయత) ప్రమాణం
 తీసుకున్నారు. తరువాత వారు: ఓ ప్రవక్త! “సీరు మనలో వచ్చిన తొమ్మిది
 మందితో ప్రమాణం తీసుకున్నారు. ఆ ఒక్క వ్యక్తితో ప్రమాణం ఎందుకు
 తీసుకోలేదు?” అని అడిగారు. దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైఫ్
 వసల్లం): “అతను తమిమా వేసుకొని ఉన్నాడు” అని అన్నారు. తరువాత
 అతను “తన చేతితో దానిని తెంపాడు” అ తరువాత ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైఫ్

వస్తుల్లం) గారు అతని చేతిపై కూడా ప్రమాణం చేసి, ఇలా అన్నారు. “ఎవ్వెతే తమిమా (తాఫిజు) ధరిస్తారో వారు షిర్కు కార్యానికి వడిగట్టినట్లే”.

(ముస్లిమ్ అహ్మాద్:16781)

కనుక తాఫిజు (తమిమా) అనే వస్తువులు అది ఖుర్జాన్ ఆయతులను లేక హాదీసులలో ఉన్న దుఱాలను, ‘తాఫిజు’గా ఉపయోగించడం ధర్యం కాదు. మరియు సహబాలు, తాబయాన్లు తాఫిజులను అనుమతించేవారు కాదు. అయిన కొంత మంది ధర్య గురువులు ఖుర్జాన్ మరియు దుఱాలతో చేయబడిన తాఫిజులు వేసుకోవడం ధర్యంగా భావించారు. ఈ విషయంలో కొంత మంది ధర్య గురువుల మధ్య విభేదాలున్నాయి.

ఏదైనప్పటికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూఅలైహి వస్తుల్లం)ని వేధించిన తరువాత ఇతరులు వాడుతున్నారా? లేదా అని మనం ఆలోచించవలసిన అక్కర లేదు. ఎందుకంటే? అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿وَمَا أَنْتُمُ إِلَّا رُسُولُ فَخْدُوْهُ وَمَا تَهْكِمُ عَنْهُ فَانْهَوْا وَأَنَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ ⑦

الحشر: 7

“దైవ ప్రవక్త పీకు దేనిని ఇస్తారో దాన్ని తీసుకోండి, మరియు ఆయన మిమ్మల్ని దేన్నండి నిరోధిస్తారో దాని జోలికి పోకండి. అల్లాహ్కు భయపడండి, అల్లాహ్ కలినంగా శిక్షించేవాడు.” (సూర్యతుల్ హాఫ్: 7)

18- మంత్రించడం (రుఖూ) ధర్మం

మంత్రించడాన్ని (ఊదడం) అరబీ భాషలో “రుఖూ” అని అంటారు. తావీజులను వేసుకోవడం, మంత్రించడం వంటి కార్యాలను అధర్యం అన్న విషయం కొన్ని హదీసుల ఆధారంగా మనం తెలుసుకున్నాము. కానీ మంత్రించడంలో ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫ్ వసల్లం) ద్వారా అనుమతించిన విధానాలు కూడా ఉన్నాయి. దానికి అనుగుణంగా మంత్రించగలిగితే ధర్మమే. అంటే ఖుర్జాన్ ఆయతులను మరియు హదీసులలో వచ్చిన దుఅలను చదివి మంత్రించవచ్చును. ఒక వేళ మంత్రించే పదాలు అర్థం కానివి లేక షిర్క్ (పదాలు) ఉంటే, వాటితో మంత్రించడం(ఊదడం) ధర్మం కాదు. మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫ్ వసల్లం): ““షిర్క్ (పదాలు) లేకుండా మంత్రించడం ధర్మం సమ్మతమే” అని తెలియజేసారు.

హాజర్త అవ్స్ బిన్ మాలీక్ అష్జయా (రజియల్లాహు అన్న) గారు ఇలా ప్రవక్త గారిని: ఓ దైవ ప్రవక్త! మేము అజ్ఞాన కాలంలో ఉండగా మంత్రించేవాళ్ళం, ఇష్టుడు కూడా మనం మంత్రించడం ధర్మమేనా? అని అడిగాము. దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫ్ వసల్లం) ““సీరు దేని (ఎలాంటి పదాల)తో మంత్రిస్తారో, వాటిని ముందు నాకు వినిపించండి” అని అన్నారు. ఆ తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫ్ వసల్లం): ““షిర్క్ (పదాలు) లేకుంటే మంత్రించడం ధర్మం సమ్మతమే” అని అన్నారు. (ముస్లిం:4079)

హాజర్త జాబిర్ (రజియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫ్ వసల్లం) మంత్రించడాన్ని నిషేధించినట్లు తెలియజేసారు. తరువాత

అమర్ బిన్ హాజ్య జాతివారు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూ అలైఫిఏ వసల్లం) వద్దకు వచ్చారు, తరువాత వారు: “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త! మా వద్ద ఒక మంత్రించే విధానం ఉంది దానిని మేము తేలు కాటేస్తే మంత్రించే వాళ్ళము, కాని మీరు మంత్రించడాన్ని నిషేధించారు, అని అన్నారు. దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూ అలైఫిఏ వసల్లం) “మీరు (మంత్రించే పదాలను) నాకు వినిపించండి” అని అన్నారు. ఆ తరువాత వారు ఆ పదాలను ప్రవక్త గారికి వినిపించారు. తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూ అలైఫిఏ వసల్లం) “దీనిలో ఎలాంటి తప్పులేదు, మీలో ఎవరైనా తమ సోదరులకు మేలు చెయ్యాలనుకుంటే వారికి మేలు చెయ్యండి” (ముస్లిం:4078)

హాజర్ ఇబ్రూ మన్సరూద్ (రజియల్లాహు అన్న) గారి భార్య కథనం; ఒక రోజు నా ప్రకృత ఇబ్రూ మన్సరూద్ (రజియల్లాహు అన్న) గారు కూర్చున్నారు. తరువాత నా మెడలో ఒక దారాన్ని (తాపిజిను)చూసారు. ఇదేమని? నన్ను అడిగారు. దానికి సేను: “దీని(తాపిజి)లో మంత్రించడం జరిగింది” అని అన్నాను. తరువాత ఆయన ఆ దారాన్ని తెంపి: “అబ్బూల్లాహ్ సంతతివారలారా! “నిశ్చయంగా మీరు బుహుధైవారాధనకు అర్పులు కారు” ఎందుకంటే? ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూ అలైఫిఏ వసల్లం) హెచ్చరించిన హదీసును ఇలా తెలియజేసారు: “నిశ్చయంగా మంత్రించడము, ప్రేలాడించే వస్తువులు (తమాయిమ్) మరియు ప్రేమను (దృష్టి)తమమైపు మరల్చుకునే మంత్రాలు బహుధైవారాధన.” తరువాత సేను “అలా మీరు ఎందుకు మాట్లాడుతున్నారు” అంటూ “నా కంటిలో నొప్పిగా ఉంది, కనుకనే సేను ఒక మంత్రించే ‘యహూది’ వద్దకు పోయి మంత్రించుకున్నాను, దాని వలన నా కంటి నొప్పి దూరమైపోయింది” అని అన్నాను. దానికి ఇబ్రూ

మన్సవూద్ (రజయల్లాపు అన్న) గారు: “అది షైతాన్ పని, అతను తన వ్రేలుతో నీ కంటిలో పాడిచి బాధను కలిగించేవాడు, నీవు అతని వద్ద మంత్రించిన కారణంగా, ఆ షైతాన్ మానుకున్నాడు” అని తెలియజేసి, నీవు ఇలా చదివితే చాలు అంటూ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాపు అల్లోహి వసల్లం) నేర్చిన దుఅను: “అష్టహజీల్ బాస రబ్బున్ నాసి వష్టి అన్తష్టి ఐష్టి, లా పిథాఅ ఇల్లా పిథాపుక, పిథాఅన్ లా యుగాదిరు సఖమన్” పరించారు.

(అబూదార్వాద్: 3883, ఇబ్నుమాజా: 3530, ఇబ్ను హీబ్యాన్, హోకిమ్)

ధర్మ పరంగా మంత్రించే కార్యం పుణ్యమైనది. కాని కొందరు ధనానికి ఆశపడి మంత్రించడం ధర్మం అంటూ అదేపనిగా ఊరురా తిరుగుతూ మంత్రించే కార్యాన్ని వృత్తిగా చేసుకున్నారు. మరియు కొంత మంది ధర్మగురువులు ఇమామత్ వంటి గురు భాద్యతను కూడా వదలీ అదేపనిలో నిమగ్నమై ఉన్నారు. కనుక అలాంటివారు చాలా పరకు డబ్బులకు ఆశపడి అధర్మపరంగా ఉన్న తాపిజులను, మంత్రించే అధర్మ విధానాలను కూడా ఉపయోగిస్తున్నారు. చివరికి అమాయక ప్రజలు తమ ధనాన్ని నష్టపోవటమే కాకుండా, ఫూరమైన షిర్కు పాపంలో కూడా పడుతున్నారు.

**మంత్రించుటకై కొన్ని సూరాలను మరియు ఆయతులను,
దుఅలను చదవడం ధర్మ సాంప్రదాయం:**

1- సూరతుల్ శాతిహా. 2, ఆయతుల్ కుర్సి. 3, సూరతుల్ కాఫిరూన్.
4, సూరతుల్ ఇఖ్లాన్. 5, సూరతుల్ బలఫ్ 6, సూరతున్ నాస్.
పైన ఇవ్వబడిన సూరాలను మూడు మూడు సార్లు లేక ఏడేసి సార్లు లేక
తొమ్మిదేసి సార్లు చదివి తరువాత:

“అల్లాహుమ్య రబ్బున్నాసి అజ్ఞహబిల్ బాస వ్యఫి అస్త్వ షాఫి, లా పిథాఅ
ఇల్లు పిథాపుక పిథాఅన్ లా యుగాదిరు సభమన్” చదవాలి.

2, జిస్కుల్లాహిం ఉర్జిక ఖున్ కుల్లి షైయిన్ యుజీక, వ ఖున్ పురి కుల్లి
నఫినిన్ అవ్ ఐనిన్ హసిదిన్, అల్లాహుమ్య యుఫ్కిక జిస్కుల్లాహిం ఉర్జిక.

3, అహ్మాజు జికలిమా తిల్లాహిం తామ్మాతి ఖిన్ ప్రిం మా ఖిలఫ్. చదివ
రోగికి ఊదడం మంచిది.

7, సూరతుల్ ఘలఫ్. సూరతున్ నాన్. 8 సూరతు యునున్ నుండి
అయిదు ఆయతులు (79వ ఆయతు నుండి 83వ ఆయతువరకు).

9, సూరతుల్ ఆరాఫ్ మూడు ఆయతులు 117-118-119 చదివ
రోగిపై ఊదాలి. మరియు సూరతు తాహో ఐదు ఆయతులు 65వ
ఆయతు నుండి 69వ ఆయతు వరకు చదివి రోగులకు మరియు
చేతబడికి గురికాబడిన వారిపై ఊదవచ్చును. దాని వలన అల్లాహ్ చిత్తమైతే
మరియు అల్లాహ్ కరుణ కట్టాలతో స్వస్థ చేకూరుతుంది.

19- చేతబడి మరియు ఇంద్రజాలం వాస్తవికత

చేతబడి చేయువారిని మాంత్రికులు మరియు ఇంద్రజాలికులు అంటారు.

అరబీలో చేతబడిని “సిహ్రా” అంటారు.

మరియు మాంత్రికుడిని “సాహిర్” అంటారు.

మన సమాజంలో పేతువాదులు, దైవాన్ని, విశ్వసించనవారు, షైతానుల ఉనికిని తిరస్కరిస్తారు. మరియు శాస్త్రవేత్తలు చేతబడి లేదని నమ్ముతారు. మరియు వారు చేతబడి ప్రభావాన్ని మూడు నమ్మకాలుగా వాదిస్తారు.

వాస్తవం ఏమంటే? చేతబడి ప్రభావాన్ని ప్రాచీన కాలం నుండి ప్రజలు ఎదుర్కుంటున్నారు. అనేక మంది ప్రజలు దాని వలన నష్టాలకు గురికాబడుతున్నారు. అలా ప్రభావితులైనవారిని మన సమాజంలో అనేక మంది ప్రజలను మనం చూస్తునే ఉన్నాము. అలాగే ప్రాచీన కాలం నుండి యూదులు మరియు క్రైస్తవులు కూడా చేతబడి ప్రభావం ఉంటుందని విశ్వసిస్తారు. మరియు వారి గ్రంథాలలో కూడా చేతబడి వాస్తవాన్ని తెలియజేయడం జరిగింది. అలాగే ముస్లిములు కూడా చేతబడి వాస్తవాన్ని ధృష్టికరిస్తారు. ప్రజలపై దాని ప్రభావం ఉంటుందని కూడా నమ్ముతారు. అంతే కాకుండా దాని కారణంగా అనారోగ్యాలకు, బాధలకు గురికాబడి కొన్ని సార్లు చనిపోయే సంఘటనలు కూడా జరుగుతాయి. దాని గురించి ఖుర్జాన్లో కూడా ప్రస్తావన వచ్చింది. మరియు చేతబడి విద్యను నేర్చుకొనేవారు ఒక ఫూరమైన పాపంలో పడినట్టేనట్టి భావించడం జరిగింది. చేతబడి ముఖ్య ఉద్దేశాలలో ఆలుమగలు కట్టుకున్న అనురాగ గోపురాల్లో కలతలు రేపి, అనుమానాల బీజాలు నాటి, వాళ్ళ సంసారాల్లో నిప్పులు

పోయాలనీ, కాపురాలను కూల్చాలనీ వారు తహాతహాలాడుతారు. అంటే; అది వారి వారి అధోగతికి పాలోవటానికి ఒక నిదర్శనం, కొంపలు కూల్చే వారి కార్యక్రమంలో ఒక ముఖ్యంశం అన్నమాట.

కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “**కానీ నిశ్చయంగా షైతానులు సత్యాన్ని తిరస్కరించారు.** వారు బాబీలోన్ సగరమందు, పోరూత్, మారూత్ అనే ఇద్దరు దైవదూతుల ద్వారా తేబడిన జాలవిధ్యను ప్రజలకు నేర్చుచుండిరి. ఎవరికైనా ఆ విధ్యను నేర్చేటప్పుడు, వారిద్దరు (దేవదూతులు) ఇలా చెప్పివారు: “నిశ్చయంగా, మేము (మానవులకు) ఒక పరీక్షకి కాబట్టి మీరు (ఈ జాలవిధ్యను నేర్చుకొని) సత్య తిరస్కారులు కాకండి.” అయినప్పటికీ వారు (ప్రజలు), భార్య భర్తలకు ఎడబాటు కలిగించే (జాలవిధ్య) వారిద్దరి దగ్గర నేర్చుకునేవారు. మరియు అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే, దానిద్వారా ఎవరికీ ఏ మాత్రం హోని కలిగించలేరు. మరియు వారు నేర్చుకునేది, వారికి సష్టం కలిగించేది. కానీ లాభం కలిగించేది ఎంత మాత్రం కాదు. మరియు వాస్తవానికి దానిని (జాలవిధ్యను) స్వీకరించేవానికి పరలోక సాఖ్యాలలో ఏమాత్రం భాగం లేదని వారికి బాగా తెలుసు. మరియు వారు ఎంత తుచ్ఛమైన సాముద్దకు బదులుగా తమనుతాము అమ్ముకున్నారు! ఇది వారికి తెలిస్తే ఎంత బాగుండేది.” (సూర్యతుల్ బఖరా:102)

మూసా (అలైహిస్సులాం) కాలంలో జాలవిధ్య మంచి ఊషపుమిద ఉండేది. మరియు మూసా (అలైహిస్సులాం) గారి మహిమలను చూసి ఫిరోన్ జాలవిధ్యనేని తలపోసి, మాంత్రిక విధ్యలో ఆరితేరిన వారిని సమీకరించాడు. ఆ విషయాన్ని అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “**వారు నిపుణులైన**

మాంత్రికులందరిని తీసుకువస్తారు. ఆ విథంగా మాంత్రికులు ఫిరోను వద్దకు వచ్చారు, “మేము గనక గెలిస్తే మాకేదైనా పారితోషికం లభిస్తుందా?” అని విస్మయించుకున్నారు. – “జొను, అంతే కాదు, మీరు నా సన్నిహితుల్లో చేరుతారు” అని ఫిరోను అన్నాడు.

(సూరతుల్ బఖరా:112-114)

కనుక ఈ ప్రపంచంలో చేతబడి అన్నది వాస్తవం. అది తిరస్కరించలేని ఒక నగ్గ సత్యం. ఆ విద్యను సేర్చుకోవడం ఇస్లామియ ధర్మ ప్రకారం షూరమైన పాపం. ఎవరైనా ఆ విద్యను సేర్చుకొని చేతబడి చేస్తే అవిశ్వాసంలో పడినట్టే.

మాంత్రికులు మరియు ఇంద్రజాలికులు షైతానులకు బాసినలు. వారికి అనుగుణంగా కొన్ని సాహోసాలు చేసి అవసరమైతే షైతానులు కోరిన వస్తువులను సమర్పించి పూజలు నిర్వహిస్తారు. మరియు షైతానుల మెప్పు పాందుటకై ఏశువులను, మనుషులను కూడా బలిచేయుటకు వెనకాడరు. అలా షైతానుల సహాయంతో ప్రజలను అనేక సమస్యలకు గురిచేస్తారు.

అల్లాహ్ చిత్తమైతే తప్ప చేతబడి ఎవరిని నష్టం చేకూర్చదు. అల్లాహ్ ఆదేశం మరియు అనుమతితోనే దాని ప్రభావం ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఈ సకల లోకాలలో ప్రతి వస్తువు అల్లాహ్ శక్తికి లోబడి ఉన్నాయి. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (నల్లల్లాహు అల్లైహీ వస్తులం) పై చేతబడి జరిగింది. కాని అల్లాహ్ ఆయనకు దాని హాని నుండి రక్షించాడు. ఆయనపై చేతబడి కొరకు వాడబడిన వస్తువులను కనుగొని దాని ప్రభావాన్ని తొలగించడం జరిగింది. ఆ తరువాత అల్లాహ్ ఆయనకు స్వస్థను ప్రసాదించాడు. ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో ఉన్న చివరి రెండు సూరాలు మరియు వాటి వాఖ్యానం అధ్యాయనం చేయండి.

20- మాంత్రికులు మరియు జ్యోతిషులు

జ్యోతిషులు తమ వద్ద భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన జ్ఞానం ఉండని జీవ్యము లేక సొదె చెప్పుతుంటారు. అరబీలో ఇలాంటి వారిని ‘కాహిన్’, ‘మునజ్జిమ్’, ‘అర్చాఫ్’ అనే పేర్లతో పిలుస్తారు. వాస్తవంగా మాంత్రికుల, జ్యోతిషుల ప్రభావం సమాజంపై చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. కాని వాటి నమ్మకాలు మాత్రం మన సమాజంలో చాలా వరకు విస్తరించి ఉన్నాయి. కనుక మనలో కొందరు అస్వస్థకు గురికాబడి రెండు, మూడు సార్లు డాక్టర్ వద్దకు పోయి వచ్చిన తరువాత కూడా వారికి స్వస్థత చేకూరకపోతే, ఇది చేతబడి ప్రభావం అంటూ అనుమానాలకు గురికాబడి మాంత్రికుల, జ్యోతిషుల చుట్టూ తిరగడం ఆరంభిస్తారు. మరియు కొన్ని సార్లు ఒక కుటుంబంలో ఒకరి తరువాత ఒకరు అస్వస్థతకు గురికాబడిన లేక వ్యాపారాలలో నష్టాలు జరిగినా, లేక పెళ్ళాలు తొందరగా జరగకపోయినా వాటి పరిశ్యారం కొరకు జ్యోతిషులు లేక మాంత్రికుల వద్దకే వెళ్తుంటారు. మరియు తప్పిపోయిన వస్తువుల గురించి తెలుసుకోవటానికి కూడా వారి వద్దకు వెళ్తుంటారు. మరియు రాజకీయ నేతలు తాము ఎన్నుకోబడతామా, లేదా? అనే విషయాలను తెలుసుకొనుట కొరకు వారి వద్దకు పోయి, వారు చెప్పినట్టుగా నమ్ముతారు.

మాంత్రికుల మరియు జ్యోతిషుల వద్ద భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన జ్ఞానం ఎలా ఉంటుంది? అనే ప్రశ్నకు జవాబుగా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లా) గారి హదీసులను చూస్తే అర్థమవుతుంది.

హజత్ ఆయా (రజియల్లాహు అఫ్) ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) గారితో ఏన్ విషయాన్ని ఇలా తెలియజేసారు:

يَقُولُ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزَلُ فِي الْعَنَانِ وَهُوَ السَّحَابُ فَتَذْكُرُ الْأَمْرُ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرُقُ الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمِعُهُ فَتُوَجِّهُ إِلَى الْكُهَنَ فَيُكَدِّبُونَ مَعَهَا مَا نَهَا كَدْبَةً مِنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ .
(رواه البخاري: 2971)

“దైవ దూతులు (దైవాజ్ఞల్చి తీసుకొని) మేఘాల పీదికి దిగి ఆకాశంలో జరిగిన నిర్ణయాల గురించి చెప్పుకుంటారు. షైతాన్ దొంగచాటుగా ఆ మాటలు ఏని జ్యోతిష్ములకు చేరవేస్తాడు. వారు వాటికి వంద అబద్ధాలు కల్పించి చెబుతారు.” (బుఫారీ:2971)

హజత్ ఆయా (రజియల్లాహు అఫ్) కథనం; కొంత మంది దైవ ప్రవక్త (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) గారిని జ్యోతిష్ముల దగ్గరకి వెళ్ళటం గురించి అడిగారు. అందుకాయన అదంతా బ్రహ్మ అని చెప్పారు. వారు మళ్ళీ “కాని దైవప్రవక్తా! వారు చెప్పేది ఒక్కోసారి నిజంగా జరుగుతుంది?” అని సందేహపడ్డారు. అప్పుడాయన ఇలా వివరించారు: ఆ (ఒక్క) నిజమైన మాటను జిన్నులు (దైవ దూతల దగ్గర్యుంచి) ఎత్తుకెళ్ళిపోయి, తమ స్నేహితుని (జ్యోతిష్ముని) చెవిలో వేస్తాయి. అతను దానికి వంద అబద్ధాలు కలిపి చెపుతాడు. (బుఫారీ:7006)

అంటే; మాంత్రికులు మరియు జ్యోతిష్ములు ఏదోఒక్క అగోచర విషయాన్ని షైతాన్ ద్వారా గ్రహించిన విషయంతో, మరి కొన్ని అబద్ధపు విషయాలను జోడించి, తమ నోటి పదజాలాల బలంతో ప్రజలను నమ్మేటట్లు చేస్తారు. అందుకనే ఇస్లాం ధర్మంలో జ్యోతిష్ముల వద్దకు పోయి వారి మాటలను

విశ్వసించడం మహా పాపంగా భావించడం జరిగింది. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిసాలు) ఇలా తెలియజేసారు:

مَنْ أَتَى عَرَفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُعْلَمْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً (رواه مسلم: 4173)
“ఎవరైతే జ్యోతిష్మూని వద్దకు వెళ్ళి అతన్ని ఏదయునా అడిగి అతను చెప్పేదాన్ని నిజమని భావిస్తే, నలబై రాత్రుల వరకు అతని నమాజ్ అంగీకరించబడు.” (ముస్లిం:4173)

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిసాలు) ఇలా తెలియజేసారు: “ఎవరైతే కాహిన్ (అగోచర జ్ఞానం ఉందని చెప్పుకునేవాని) వద్దకు వచ్చి అతను చెప్పిన మాటలను ధృతికరిస్తే, అతను ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిసాలు) గారికి ప్రసాదించిన ధర్మ శాస్త్రాన్ని తిరస్కరించాడు.”

(అబూదార్వాద్:4/225, తీర్మిజీ:1/418)

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిసాలు) ఇలా తెలియజేసారు:

مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ عَرَفًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْبِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مسند أحمد: 9171—حاكم)

“ఎవరైతే జ్యోతిష్మూని వద్దకు లేక కాహిన్ (అగోచర జ్ఞానం ఉందని చెప్పుకునేవాడు) వద్దకు వచ్చి అతను చెప్పిన మాటలను ధృతికరిస్తే, అతను ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిసాలు) గారికి ప్రసాదించిన ధర్మ శాస్త్రాన్ని తిరస్కరించాడు.” (ముస్లిం అవ్వాద్: 9171)

మరియు ఇమ్రాన్ బిన్ హాస్మెన్ (రజయల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫిసాలు) ఇలా ప్రపచించారు: “ఎవరైతే శకునాలు చేస్తాడో, లేక శకునాలను నమ్ముతాడో, లేక జ్యోతిష్మూడని చెప్పుకుంటాడో లేక అతనిని నమ్ముతాడో, లేక మాంత్రికునిగా మారుతాడో, లేక

మాంత్రికుల వద్ద మంత్రించుకుంటాడో అతను మనలోనివాడు (ముస్లిం) కాడు.

మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫిఏ వసల్లం) ఇలా తెలియజేసారు:
“ఎవరైతే ‘కాహిన్’ వద్దకు వచ్చి అతను చెప్పిన మాటను ధృష్టికరిస్తే అతను ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫిఏ వసల్లం) గారికి ప్రసాదించిన ధర్మ శాస్త్రాన్ని తిరస్కరించాడు.”

(తర్కిగీబ్ వత్ తర్కోబ్: 3044, రవాహు బజ్జార్ బిషణ్ణదిన్ జయ్యద్)

మాంత్రికులను మరియు జ్యోతిష్ములను నమ్మడం, వారు చెప్పే విషయాలను ధృష్టికరించడం, వారి ఆదేశాల మేరకు అనుసరించడం మహా అజ్ఞానంతో కూడుకున్న విషయం. మరియు ముస్లిం సోదరులు తమ ప్రాణాలకంటే ఎక్కువగా విలునిచ్చే ఇస్లామీయ విశ్వాసానికి అని కీడుగా మారుతుందన్న విషయాన్ని మరిచిపోకూడదు. దాని కారణంగా మనం చేసిన పుణ్యాలు కూడా నాశనమవుతాయి.

రీ- స్వచ్ఛజుబ్బె వెస్ట్రిప్పచ్చె రీ క్రమా బ్యాట్ కరపర్కులు

మనిషి పుట్టినపుటి నుండి చనిపోయే వరకు చేసే ఆచారాలలో కొన్ని జీవ్ అత్యంత కార్యాలను జీవ్ వాటిని పట్టుదలగా అనుసరిస్తున్నారు. వాటిలో కొన్నిటిని మీ ముందు సంక్లిష్టంగా తెలియజేస్తున్నాము.

1- పుట్టిన పిల్లలను ఏడవ రోజు పేరు పెట్టి, అబ్బాయి గనక ఉంటే రెండు పొట్టేళ్ళను మరియు అమ్మాయి గనక ఉంటే ఒక పొట్టేలను ఖుర్చుని చేయడం ధర్మ సాంప్రదాయం. దానిని ఇస్లామీయ పరిభాషలో ‘అఫీథా’ అని అంటారు.

కాని మనలో అనేక మంది ప్రజలు ‘పిల్లలను ఉయ్యాలలో ప్రవేశపెట్టే ఆచారాన్ని, మరియు నలభై రోజుల తరువాత చేసుకునే ఆచారాలను, బంధుమిత్రులను ఆహ్వానించి విందు పార్టీలను ఏర్పాటు చేస్తారు. ఇలా ధర్మంగా లేని ఆచారాలను పాటించడానికి పాటిలు పడి జరుపుకుంటున్నారు.

2- సుస్తు చేసుకోవడం ధర్మ సంబంధమైన సాంప్రదాయం.

కాని కొంత మంది ప్రజలు సుస్తు చేస్తే ధర్మంలో లేని అనేక కార్యకలాపాలు నిర్వహిస్తారు. అలాగే అమ్మాయిలు పెద్దవయస్సుకు చేరితే ‘సాంగ్యం’ జరపాలంటూ తమ బంధుమిత్రులను పిలిచి, వివిధ కార్యకలాపాలు నిర్వహిస్తారు. మరియు విందు భోజనాల ఏర్పాటు చేస్తారు. కనుక ధర్మం కాని ఆచారాల కొరకు ధనాన్ని ఖర్చు చేయడం వలన మరియు ధర్మానికి విరుద్ధంగా ఆచరించినందు వలన పాపాలకు గురికాబడతారు.

3- వివాహం (నికాహ)జరిగిన తరువాత పెళ్ళికొడుకు వలీమా విందు కొరకై బంధుమితులను ఆహ్వానించడం థర్య పరమైన సాంప్రదాయం.

కాని వివాహానికి ముందు మరియు వివాహానికి తరువాత అనేక అధర్యమైన మరియు థర్యైతరుల కార్యాకలాపాలు నిర్వహిస్తుంటారు. ఉదాహరణకు; వివాహానికి ముందు రోజు ముక్కాన పేరుతో ముక్కానేకి రస్సు చేస్తారు, వివాహం రోజు ఉదయం అనేక రకమైన స్విట్సు మరియు వంటకాలు చేసి ‘టిఫన్ విందు’కు ఆహ్వానిస్తారు. నికాహ కొరకై పెళ్ళికొడుకు మెడలో పూల దండలతో ముంచేస్తారు. నడుముకు కొబ్బిర చిప్ప, చేతికి ‘ఇమామ్ జామిన్’, (ఎరుని లేక పచ్చని పేలికలో రుపాయి జిత్తులను చుట్టి) కట్టుతారు. మరియు బాజా భజంత్రీలతో ఊరేగిస్తూ, హంగామా చేస్తూ వివాహం జరుపుతారు.

మరియు పెళ్ళికూతురు మెడలో కాలిపోత్ పేరున నల్లపూసల దండ తొడిగిస్తారు, కాలి ప్రేశ్చలో మెట్టలు థరింపజేస్తారు. వలీమా విందు తరువాత ‘జూల్ఫ్ కి రసం’ (తలంబ్రాలు) అంటే పెళ్ళికూతుర్ని మరియు పెళ్ళి కొడుకుని అందరి సమక్షంలో కూర్చోపట్టి వారిచేతులతో ఒకరి తలపై మరొకరు బియ్యం వేసుకునే థర్యైతరుల సాంప్రదాయాన్ని నిర్వహిస్తారు. మరియు ఆ రాలిన బియ్యాన్ని తీసుకొని వివాహం కాని స్తీల తలలపై మరియు పురుషుల తలలపై విసురుతారు. అలా విసరడం వలన వారి వివాహాలు తొందరగా జరుగుతాయని నమ్ముతారు. పెళ్ళి తరువాత ఐదు వారాల వరకు ‘జూమాగీ’ అంటూ ప్రత్యేకమైన రాకపోకలు మరియు గౌరవాలు ఉంటాయి. అమ్మాయి గర్భవతి అయిన ఏదు సెలల తరువాత ‘సత్యాసు’ (సీమంతం) పేరున అమ్మాయి తల్లిదండ్రులు వంటకాలు చేసి

అమ్మాయి అత్తవారి ఇంటకి తీసుకొని వచ్చే ధర్మైతర ఆచారాలను పాటిస్తారు. మరియు మన ముస్లిం సమాజం తమ ధర్మాన్ని లెక్క చెయ్యకుండా ఈ ఆచారాలను పట్టుదలగా అనుసరిస్తున్నారు.

4- మనస్మి మరణించిన తరువాత ధర్మ పరంగా ఖననం చేయాలి.

తరువాత వారి మేలు కొరకె దుఱ చేయాలి, మరియు ఆ వ్యక్తి ప్రసీదుత్త చేసి ఉంటే దానిని నెరవేర్పాలి. మరియు మరణించిన వ్యక్తి పేరుతో మదరసాలు, మసీదులు, ఫిధి కులాయాలు, బోర్ను వంటి సామాజిక పుణ్యకార్యాలు చేయడం ధర్మ పరమైన సాంప్రదాయం.

కాని కొంత మంది ప్రజలు వారి బంధువుత్రులలో ఎవరైనా మరణిస్తే ప్రతి ఒక్కరు నలబై రోజుల పాటు శోకాన్ని పాటిస్తారు. వారు సాధారణమైన (శాఖాపోరం) భోజనం తీంటారు. మాంసము మరియు జరియాని వంటి భోజనం తమమై నిషేధించుకుంటారు. నలబై రోజుల వరకు తల వెంటుకలు మరియు గడ్డాలను పెంచుకుంటారు. క్రొత్త దుస్తులు ధరించరు. వారిలో వివాహం చేయవలసిన తేదీలు దగ్గరలో ఉన్న నలబై రోజుల తరువాతే చేస్తామని వాయిదాలు వేస్తారు. మనస్మి మరణించిన తరువాత మూడు రోజులకు, నలబైరోజులకు ఆరు సెలలకు మరియు సంవత్సరాని ఒక్కసారి కొంత మందిని పిలిపించి ఖుర్జాన్ పారాయణ సభలు నిర్వహిస్తారు. మరియు ఫాతిహోలు జరిపిస్తారు. త్రాధకర్మ పేరుతో సియర్ అంటూ కొన్ని కథల సభలు నిర్వహిస్తారు. ఇలా అనేక రకాలుగా ఇస్లాం ధర్మంలో లేని ఆచారాలను క్రొత్తగా జోడ్పొంచి విధిగా పాటిస్తారు.

5- శ్కానంలో మృత్యున్నను ఖననం చేసిన తరువాత అతని మేలు కొరకు దుఱ చేయడం ధర్మం.

కాని శ్కానంలో నమాజ్ చెయ్యడం, అజాన్ చెప్పడం, ఖుర్జెన్ పారాయణం చేయడం వంటి ఇతర ఆరాధనలు నిషేధించబడినవి.

6- కొంత మంది ప్రజలు ‘పెద్దల పండుగ’ (బడోంకి ఈద్ లేక ముర్దోంకి ఈద్) పేరున షబ్దేబరాత్ రోజు మరియు బక్రీద్ పండుగ రోజు అనేక రకాల పండ్లు, ఘలాలు, అన్నపాసియాలు మరియు ఇతర వస్తువులు ఒక గదిలో పెట్టి సాంబ్రాణి పాగలు రేకెత్తించి ఫాతిహోలు చేస్తారు. ఖుర్జెన్ నుండి ప్రత్యేకమైన సూరాలను వందల సార్లుగా పరించి, వారి కొరకు ఆ పుణ్యాన్ని సమర్పించుకొన్నట్లుగా భావిస్తారు. మరియు ఆ రోజులను పెద్దల శ్రేయస్సు కొరకై చేసే పండుగలుగా భావిస్తారు. మరియు కొంత మంది ప్రజలు పెద్దల శ్రేయస్సు కొరకు తమ బంధుమిత్రుల సమాధులను ప్రత్యేకంగా సందర్శిస్తారు. వారి పేరున ఫాతిహోలు చేస్తారు, ఆ సమాధులపై దీపాలు, అగర బత్తిలు వెలిగిస్తారు, తీపు వస్తువులు కూడా పంచి పెడ్తారు. ఇలా ఇస్లాం ధర్మంలో లేనటువంటి అనేక విధాల నూతన ఆచారాలు కల్పించుకొని అనుసరిస్తున్నారు.

7- శ్కాన సందర్భం; మనిషిలో పరలోక చింతనను కలిగించి, తనలో భయభక్తిని పెంపాందించి, చనిపోయినవారి మన్మింపుకై వేడుకోవటానికి సమాధుల సందర్భం అనేది ధర్మ సాంప్రదాయం.

కాని కొంత మంది ప్రజలు సమాధుల వద్ద ఫాతిహోలు మరియు ఇతర అధర్య ఆచారాలు చేయటానికి వెళ్ళుతుంటారు. మరియు ఆ గోరీలను పటిష్టవంతం చేస్తారు. ఆ గోరీల వద్ద ఒక బండ పలకై ఖుర్జెన్ ఆయతులు మరియు వారి పేర్లను జనన మరణాల తేదీలను ముద్రించి స్థాపిస్తారు. ఇంకా అనేక అధర్మమైన ఆచారాలను పాటిస్తారు.

22- ఇస్తాం ధర్మానికి సంబంధంలేని

కొన్ని పండుగలు

నేటి సమాజంలో రోజు రోజుకు మనిషి నాగరికతకు సంబంధించిన ఏదోఒక పేరుతో పండుగలను జరుపుకునే సంస్కృతి వచ్చింది. మరియు ఆ పండుగలు జరిపే విధానం అధర్య రీతిలోనే కాకుండా, మానవ సైతిక గుణాలకు పూర్తిగా వ్యుతిరేకంగా కూడా ఉన్నాయి. కనుక లలాంటి పండుగలను ముస్లిం సమాజం నిర్వహించరాదని ఇస్లామీయ పండితులు ఘత్యాలు జారి చేశారు. ఆ పండుగలలో నుండి ఒక పండుగ వాస్తవాన్ని ఇక్కడ మేము తెలియజేస్తున్నాము. కనుక మన ముస్లిం సమాజం అధర్యమైన సంస్కృతి నుండి అప్రమత్తంగా ఉండాలని కోరుతున్నాము.

ప్రేమికుల రోజు

వాలెంటైన్ డే అంటే...?

ప్రేమానురాగాలు పరిమళించే, ప్రేమ కుసుమాలు గుభాళించే శుభ దినం అని అంటారు కొందరు. అయితే ఈ రోజు వెనుక గల కథనాలేమిటో తెలుసా?

1) రోమ్ దేశస్థలు ప్రతి ఏటా పిబ్రవరి 14వ తేదిని (యూనో) అనే స్త్రీ దేవత కొరకు మహాత్మరమైన శుభ దినంగా భావిస్తారు. వారు ఆమెను తమ దేవీలకు రాణిగా ఆరాధిస్తారు. వివాహం చేసుకునేవారి కోసం శుభ సూచకం అని నమ్మితారు.

2) క్షోడియన్ 11వ పరిపాలన కాలంలో వాలెంటైన్ అనే వ్యక్తి ఉండేవాడు.

పెళ్ళి, పిల్లలు, సంసారం మనిషిని పిరికివాళ్ళి చేసాయి అని తలచిన అప్పటి రాజు యుద్ధం నిమిత్తం సైనికులు పెళ్ళి చేసుకోకూడదన్న ఆళ్ళ జారీ చేసాడు. వాలెంటైన్ అనే వ్యక్తి రాజుకి తెలియకుండా రహస్య పెళ్ళిభ్రం జరిపించేవాడు. అది తెలుసుకున్న రాజు అతన్ని పట్టుకొని క్రీశ. 270వ సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 14వ తేది లూబెర్ కిలియా అనే రోము దేశస్తులు పండుగ రాత్రి ఉరి తీయించాడు. అప్పటి నుండి వాలెంటైన్ పేరుతో పండుగ జరుపుకోవడం పరిపాటులుంది. ఆ తర్వాత 1996లో స్వయంగా చర్చి గురువులే ఈ పండుగ అశ్లేషాతను, సీతిభావ్యాతను పెంపాందించే విధంగా ఉందని భావించి బహిష్కరించారు కూడా.

అయితే నేడు అనేక దేశాలలో ముస్లింలు సైతం ఈ పండుగ సంబరాల్లో పాల్గొనడం మనం చూస్తాం. ఇతర మతాలు ఈ పండుగను ఏ దృష్టితో చూస్తున్నాయి అన్న విషయం అప్రథానం. ఇస్లాం మాత్రం ఇటువంటి సీతికి అనుమతించదు. నిజంగా చెప్పాలంటే ఇలాంటి వెకిలి చేష్టలు, పెరి పోకడలు ముస్లిం సమాజానికి మాయని మచ్చ.

ముస్లింలు వాలెంటైన్ డే ఎందుకు చేయకూడదు?

ఇస్లాంలో పర్యాధినం అంటే ఆరాధన, పుణ్యర్థన మార్గం, పవిత్ర భావాల నమ్మేళనం. దైవ ప్రసన్నత కోసం, స్వగ్రహిత కోసం, పవిత్ర లక్ష్యంతో పర్యాధినం జరుపుకోవాల్సి ఉంటుంది. పిచ్చిగా త్రాగి, పశువుల్లా బిహేవ్ చేయడం ఇస్లాం సంస్కృతి కానేకాదు. అదో పాశ్వాత్మ దురాచారం. ఆ మాటక్సోన్టే ముస్లిం పండుగలు మూడే. రమజాన్ పండుగ, ఖుర్బానీ

పండుగ, శుక్రవారం. పిటీని మినహాయించి, స్వయంగా ముస్లింలలో ప్రాచుర్యంలో ఉన్న మీలాదున్ నబీగానీ, షబెబరాత్ గానీ, పీనగుల పండుగ (ముర్దొంకి ఈద్) గానీ, ఇతరత్రా ఉత్సవాలు, ఉరుసులుగానీ, ఇస్లాం ప్రభోదించని ఐంత పోకడలే. మరలాంటప్పుడు సరదా కోసం, సహజీవనం (ఖివాహీతర సంబంధం) కోసం నిర్వహించబడే పండుగలకు ఎలా పీలుంటుంది?

కొందరు ముస్లింలు – మేము ఈ ఉత్సవంలో, ఇది ఇస్లామియ పండుగ అన్న భావంతో పాల్గొనడం లేదు. పరస్పరం ప్రేమాభిమానాలను పంచుకుసేందుకు పాల్గొంటున్నాము అంతే అనంటారు. వారి ఈ వాదన పస లేనిది. ఎందుకంటే? ఈ పండుగ ముమ్మాటికి రోమ్ దేశానికి చెందిన విగ్రహాధకులది, యూద, క్రైస్తవులది అన్న విషయం తెలిసిందే. ఇందులో ముస్లింలు వెళ్ళి పాల్గొనడం ఎంత వరకు సహేతుకం? మహా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లలాహు అలైఫ్ పసల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు:

عَنْ أَبِي عُمَرْ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ (أبوداود)
 “ఎవడు ఏ జాతి వేషధారణను(విధానాన్ని) అవలంభిస్తాడో వాడు వారిలో ఒకడుగా పరిగణించబడతాడు.” (అబూదావూద్: 2831)

ప్రేమంటే ఇదేనా...?

పసుపు ఎరుపు గులాబీలు పట్టకొని రోడ్డుపై పడి తిరుగడమా ప్రేమంటే...? అశ్లీల భావాలను రేకెత్తించేలా ప్యాప్సన్ దుస్తులు ధరించి కుర్రకారును రజింపజేయడమా ప్రేమంటే...? బోయ్/గర్జ్ ఫ్రెండ్స్తో కలిసి కామోన్యాదంతో రగిలిపోతూ చిందులు తొక్కుడమా ప్రేమంటే...? ఇంట్లో నుంచి పారిపోయి సహజీవనం (అక్రమ సంబంధం) సాగించడమా

ప్రేమంటే...? ఇదే ప్రేమంటే ‘ప్రేమ పవిత్రమైనది’ అని చెప్పడమైనా మానుకోవాలి. లేదా ఇలాంటి నిచ నిక్షణ చేప్పల్ని కూకటి వేళ్ళతో పెకళించాలి. నిజంగా చెప్పాలంటే ఇవస్తీ కూడా సిగ్గు, లజ్జ, అభిమానాన్ని, సీతిని తగులుబెడుతున్న సినిమాల చేదు ఫలం మాత్రమే. షైతాన్, షైతాన్ మనస్తత్వం గల మనుషులు, ‘మిరెపుడైనా లవ్లో పడ్డారా?’ అని కవ్యాస్తారు. ఈ మాయదారి ట్రైక్యుల్ని అందిస్తుమ్మకోమని మనల్ని ఉనిగొల్పుతారు. తల్లిదండ్రులు చూడటం లేదు లేదా వారే దీనికి ఆజ్యం పోస్తున్నారు అన్న అంశాన్ని ప్రకృసబెడితే - అల్లాహ్ చూస్తున్నాడన్న భయం కలగటం లేదా? రేపు దేవుడు ఖచ్చితంగా దీని గురించి నిలదిస్తాడన్న ఆలోచన రావడం లేదా?

హజర్త్ అబూ హురైరా (రజియల్లాహు అస్సు) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) ఇలా హితోపదేశం చేసారు:

لَتَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّىٰ تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شِرْبًا بِشَرِّ وَفَرَاجًا بِذِرَاعٍ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَفَارِسَ وَالرُّومَ فَقَالَ وَمَنِ النَّاسُ إِلَّا أُولَئِكَ (رواه البخاري: 6774)

“గతించిన జాతులు చేసిన సీతిమాలిన పోకడలకు నా ఉమ్మత్ (సముదాయం) జేసడకు జేసెదు, మూరకు మూర అలవాటుపడనంత వరకు ప్రశయం సంభవించదు”. అది విన్న మేము (సహోబాలు) ‘యా రసూలల్లాహ్! ఏమటి మేము ‘రోమ్’ మరియు ‘ఈరాన్’ ప్రజలను అనుసరిస్తామా?’ అని అన్నాము. అందుకు ‘వారు తప్ప మరెవర్ని అనుకుంటున్నారు?’” అని సమాధానమిచ్చారు. (బుఫారీ:6774)

పరమ పవిత్రుడైన అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

﴿لَا يَمْحُدُ فَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْكَائُونَا
ءَابَاءَهُمْ أَزَبَّنَا مِنْهُمْ أَوْ إِخْوَنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتُهُمْ﴾ المجادلة: ٢٢

“అల్లాహ్ ను పరలోకాన్ని విశ్వాసించినవారు అల్లాహ్ పై, ఆయన ప్రవక్తపై తిరుగుబాటు చేస్తున్నవారిని ఎన్నటికీ ప్రేమించరు. చివరికి వారు తమ తండ్రులైనా, కొడుకులైనా, సోదరులైనా లేదా తమ కుటుంబ సభ్యులైనా సరే, సనేషిరా ప్రేమించరు. అలా ప్రేమించడాన్ని సీవు ఎన్నటికీ చూడలేను”. (సూరతుల్ ముజాదిలా:22)

మానవుల్లో ఒండ్లకరి పట్ల ప్రేమ, అఖిమానం, గౌరవం ఉండవచ్చు. ఆ మాటక్సోస్తి పశువుల్లు, ఇతరత్రా జీవరాసుల్లు పైతం ప్రేమించమంటుంది ఇస్లాం. అలా ప్రేమించలేనివారు పరిపూర్ణ విశ్వాసులు కారు అని కూడా ఖరారు చేస్తుంది. కానీ నిజమైన ప్రేమ, అఖిమానం మాత్రం మనందరి సృష్టికర్త అయిన అల్లాహ్ మేదే ఉండాలి. ఖుర్జాన్ లో ఇలా ఉంది:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا يِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنَا وَإِيْذَنِي الْشَّرِيفِ وَالْيَتَمَّنِ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَهَنَّمِ وَأَبْنَ أَسَيِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ النساء: ٣٦

“మరియు మీరు అల్లాహ్ నే ఆరాధించండి. మరియు ఎవ్వరినీ ఆయనకు భాగస్వాములుగా సాటి కల్పించకండి. మరియు తల్లిదండ్రులతో, దగ్గరి బంధువులతో, అనాధులతో, నిరుపేదలతో, బంధువులైన పారుగు వారితో, అపరిచితులైన పారుగు వారితో, ప్రకృతున్న మిత్రులతో, బాటసారులతో మరియు మీ అధినంలో ఉన్న బానిసలతో అందరితోనూ ఉదార

స్వభావంతో వ్యవహారించండి. నిశ్చయంగా అల్లాహ్ గర్మొతుణ్ణి, బడాయాలు చెప్పుకునే వాళ్ళి ప్రేమించడు” (సూరతున్ నిసా: 36)

మహా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్) ఇలా ప్రవచించారు:

“మీరు పరస్పరం కరుణతో మెలగనంత వరకు విశ్వాసులు కాలేరు” అది విన్న సహచరులు ‘యా రసూలల్లాహ్! మేమందరం పరస్పరం కరుణతోనే మసులుకుంటున్నాము కాదా! అన్నారు. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్హు అలైహి వసల్) “మీ ఈ పరస్పర కరుణవాత్మల్యాలు కేవలం మీ ఆప్తుల వరకే పరిమితం కాకూడదు. ‘రహ్మాతన్నాసి’ సమస్త మానవుల పట్ల కనికరం కలిగి ఉండాలి. ‘రహ్మాతన్ ఆమ్మూ’ విశ్వమంతటి ప్రాణుల పట్ల సాత్యిక కరుణతో మెలగాలి” అన్నారు. (స్మీహ్ తర్దీబ్:2253)

మరో హాదిసులో ఇలా ఉంది: “ఒక బంధువు ఉపకారం చేసే ప్రతిగా ఉపకారం చేసేవాడు (నిజమైన) బంధుప్రియుడు కాడు. తెగతెంపులు చేసుకున్నప్పటికి వారితో సత్యంబంధాన్ని కొనసాగించే వాడే (సినలైన) బంధుప్రియుడు”. (బుఫారీ)

అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమంటే...?

ఒక సారి ఒక పల్లెవాని దైవ ప్రవక్త(సల్లల్హు అలైహి వసల్) వారి పవిత్ర సన్మిధికి వచ్చి - ‘ప్రశయం ఎప్పుడొస్తుంది?’ అని అడిగాడు. “దాని కోసం నువ్వే ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాను?” అనడిగారు ప్రవక్త (స). దానికావ్యక్తి ‘అల్లాహ్’ మరియు ఆయన ప్రవక్త గారిని ప్రేమించడం’ అన్నాడు. అతని సమాధానం విని “అయితే నీవు ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నావో వారితోనే ఉంటావు” అని ప్రవక్త (సల్లల్హు అలైహి వసల్) అన్నారు. (బుఫారీ, ముస్లిం)

ఖుర్జాన్లో ఇలా ఉంది: (ఓ ప్రవక్తా!) ఇలా అను: “మీకు (నిజంగా) అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమ ఉంటే మీరు నన్ను అనుసరించండి. (అప్పుడు) అల్లాహ్ మిమ్మల్చి ప్రేమిస్తాడు. మరియు మీ పాపాలను క్షమిస్తాడు. నిశ్చయంగా అల్లాహ్ గొప్ప క్షమాశీలుడు, అపార కరుణాప్రదాత”.

(సూర్యతు ఆల ఇమాన్:31)

మనకు ఏది మంచిదో, ఏది చెడ్డదో మనల్ని పుట్టించిన, 70 తల్లులకన్నా ఎక్కువ ప్రేమ గల పరమాస్తత ప్రభువుకి బాగా తెలుసు. మనం ఉత్తమ రీతిలో జీవితం గడపడానికి, ఇంకా ఇహాపరాల్లో సాఫల్యం పొందడానికి ఆయన మనకు ఆజ్ఞలు ఇచ్చాడు. ఒక వేళ మనం వాటిని నిర్లక్ష్యం చేస్తే దాని దుష్టితాలను త్వకుండా మనం అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

ఈ నాడు మనం....

పాశ్చాత్య సంస్కృతి పెరి తలలు వేస్తున్నది. సమాజమంతా కలుపితమై పోతున్నది. విచిత్రమేమిటంటే మన ఇళ్ళకు మనమే నిష్పు పెట్టి మనమే ఆనందిస్తున్నాము. ఎంత విడ్డారం!

పాశ్చాత్య దేశాలు దైవాజ్ఞల్చి ఉల్లంఘించి తమ సాంత జీవన విధానాలను అనుసరించాయి. దాని దుష్టిరిణామాలను నేడు తమ కళ్ళారా మాస్తున్నారు. వారు మాత్రమే కాదు మొత్తం ప్రపంచం దాని దుష్టితాలను చూస్తోంది.

నా ప్రియ సోదర సోదరిమణులారా! మనం స్తుతిని మాని ఆత్మ విమర్శ చేసుకోవలసిన తరుణమిది. మనం దేవుని చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా వ్యవహారిస్తే దాని చేదు ఫలాలు మన ముందు రాకుండా ఉంటాయా?

మనం దేవుని చట్టాలను ఉల్లంఘించి ఈ రోజు దాని దుష్పలితం ఏయిడ్ని
అనే ఒక పెద్ద రూపంలో చూస్తున్నాం. ఇదంతా కూడా సీతిబాహ్యత, అశీలం
లాంటి వ్యాధి విషయాలతో నిండిన సంస్కృతిని ఆదరించిన పాప ఫలితమే.

మొత్తానికి చెప్పాచ్చేదేవిటంచే మనం నిజంగా దేవుళ్ళి ప్రేమిస్తున్నట్లయితే
ముహామ్మద్ (సల్లలూహు అలైఫొ వసలం) చెప్పినట్లు మనం దైవాజ్ఞలకనుగుణంగా
జీవితం గడపాలి. అల్లాహు మరియు ఆయన ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లలూహు
అలైఫొ వసలం)పట్ల మన ఈ నిజమైన ప్రేమే మనల్ని ఇహలోకంలోనూ,
పరలోకంలోనూ సఫలీకృతుల్ని చేయగలదు.

అదే విధంగా మరి కొన్ని పండుగలు కూడా మన సమాజంలో
వ్యాపించి ఉన్నాయి, వీటిలో నుండి ఏ ఒక్కటిని కూడా
జరుపుకోవడం ధర్యం కాదు.

1- జన్మదిన వేదుకలు: తమ పేరున లేక తమ పిల్లల పేరున లేక ఇతరుల
పేరున జన్మదిన వేదుకలు నిర్వహించడం ఇస్లాం సంప్రదాయం కాదు.
ఆ రోజు చేసే పార్టీలు, మరియు సంతోషాలు అంతా క్రైస్తవులు మరియు
ధర్మాత్మకుల కార్యాలు.

2- జనవరి ఘన్సి: జనవరి మొదటి తేదిన లేక డిసెంబర్ 31 రాత్రిని
పండుగ దినంగా చేసేకోవడం, లేక ఒకరికొకరు ఆ రోజున విష్ చెయ్యడం
వంటి కార్యాలన్ని నిషేధించబడ్డాయి.

3- ‘మదర్నీ దే’ లేక ఫాదర్నీ దే (అమ్మా లేక నాన్న పండుగ) అనే
పండుగలు మరియు వారికి విష్ చేసే విధానాలన్ని అధర్యమైనవి.

4- ‘మేరెజ్ డే’, కొంత మంది ప్రజలు ప్రతి ఏట మేరెజ్ డే’ (పెళ్ళిన దినోత్సవం) చేసుకుంటారు. ఆ రోజు ఒకరికొకరు బహుమానాలతో లిష్ట్ చేసుకుంటారు. మరియు కొంత మంది పార్టీలు కూడా చేస్తారు.

5- ‘ఎఫిల్ పూల్’, ఈ పదంలోనే పూల్ అని పేర్కొనబడినది. ఆ రోజున ఇతరులతో అబద్ధాలు పలికి మోసగించడం, ఆ రోజున ఎగతాళిగా జరుపుకోవడం పూర్తిగా అధర్యమైనది. ఇలాంటి అబద్ధమైన మాటలకు మరియు నవ్వులాటలకు ఇస్తామీయ థర్మంలో ఎలాంటి స్థానం లేదు.

المحتويات

1. منهج الاتباع في الإسلام	.
2. أهمية الامر بالمعروف والنهي عن المنكر	.
3. تعريف البدعة	.
4. معنى البدع في الإسلام	.
5. أقسام البدع	.
6. وقت ظهور البدع في هذه الأمة	.
7. أسباب ظهور البدع في هذه الأمة	.
8. حكم البدع وأنواعها	.
9. نماذج من البدع المعاصرة	.
10. حكم احتفال عبد ميلاد النبي صلى الله عليه وسلم وما يشبهه من احتفالات البدع	.
11. حكم التبرك بالأماكن والأثار أحياء أو أمواتا	.
12. البدع في العبادات والتقرب إلى الله	.
13. التوسل المشروع والممنوع	.
14. حقيقة شهر الله المحرم	.
15. فضل شهر الله المحرم والصوم فيه	.
16. فضل الحسن والحسين رضي الله عنهما	.
17. شهادة حسين في كربلاء	.
18. ماذا بعد كربلاء؟	.
19. صفة الحزن في المصيبة	.
20. حكم الغلو في الإسلام	.
21. الخرافات والبدع في الشهر المحرم	.
22. حكم احتفال عيد الخيز في مدينة نيلور (الهند)	.
23. حقيقة الطيرية	.
24. حقيقة شهر رجب	.
25. حكم الفاتحة باسم الإمام جعفر الصادق في شهر رجب (المسمى بعيد القدر)	.
26. حكم احتفال مراجعت النبي صلى الله عليه وسلم	.
27. حقيقة مراجعة النبي صلى الله عليه وسلم	.
28. حقيقة شهر شعبان	.
29. كيف كان يقضى النبي صلى الله عليه وسلم شهر شعبان	.
30. حكم الصيام بعد نصف الشهرين من شعبان	.
31. بعض البدع في شهر شعبان	.
32. بعض أحاديث الضعف في فضل شعبان	.
33. حقيقة العيد (باسم العرس) في المقابر	.
34. كف يتنزئ المقبرة (القبر) في العرس	.
35. كيفية احتفال العرس لصاحب القبر	.
36. حقيقة أحوال المجاورين (صوفي الذي يجلس عند القبر)	.
37. حكم البناء والحلوس على القبور	.
38. حكم التلائم	.
39. معنى التلائم	.
40. النهي عن تعليق التلائم	.
41. حكم الرقى	.
42. يجوز الرقى مالم يكن شركا	.
43. حقيقة السحر	.
44. حكم الكهنة والعرافين	.
45. حكم بعض الخرافات والرسوم الفاسدة في عصر الحاضر	.
46. حكم عيد الحب وعيد الأم وغيره	.